

UNIVERZITA KARLOVA

Právnická fakulta

Mgr. Markéta Marešová

**Předběžná opatření ve věcech průmyslových
práv**

Rigorózní práce

Pověřený akademický pracovník: JUDr. Miroslav Sedláček, LL.M., Ph.D.

Tematický okruh: Občanské právo procesní

Datum vypracování práce (uzavření rukopisu): 1. 12. 2023

Prohlašuji, že jsem předkládanou rigorózní práci vypracovala samostatně, že všechny použité zdroje byly řádně uvedeny a že práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Dále prohlašuji, že vlastní text této práce včetně poznámek pod čarou má 210 785 znaků včetně mezer.

Mgr. Markéta Marešová

V Praze dne 1. 12. 2023

Poděkování

Ráda bych poděkovala JUDr. Miroslavovi Sedláčkovi, LL.M., Ph.D. za odborné vedení rigorózní práce a za cenné rady. Dále bych chtěla poděkovat JUDr. Jiřímu Mackovi za ochotu předat mi své dlouholeté zkušenosti a za důležité připomínky k mé práci. Děkuji také své rodině a přátelům za celkovou podporu při plnění mých cílů.

Obsah

Úvod	1
1. Vývoj právní úpravy předběžných opatření	4
1.1 Počátky předběžných opatření	4
1.2 Zákon ze dne 27. 5. 1896 o řízení exekucním a zajišťovacím.....	4
1.3 Vývoj v České republice po druhé světové válce až do roku 1989 a významné novely po roce 1989.....	5
1.4 Budoucnost právní úpravy předběžných opatření	7
2. Současná právní úprava předběžných opatření	8
2.1 Druhy předběžných opatření.....	8
2.2 Pojem a podstata předběžného opatření.....	9
2.3 Účel předběžného opatření	10
3. Průmyslová práva	14
3.1 Pojem a právní úprava průmyslových práv	14
3.2 Jednotlivá průmyslová práva	16
3.3 Vztah průmyslových práv k nekalé soutěži	19
4. Zahájení řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření ve věcech průmyslových práv	21
4. 1 Pravomoc a věcná a místní příslušnost soudu	21
4. 2 Účastníci řízení	23
4.3 Návrh na nařízení předběžného opatření	25
4.4 Překážka věci zahájené a věci pravomocně rozhodnuté.....	27
4.5 Jistota	28
4.6 Poplatková povinnost.....	33
4.7 Předpoklady pro nařízení předběžného opatření	34
4.7.1 K pojmům „osvědčení“ a „prokázání“	34
4.7.1 Osvědčení nároku samotného	36
4.7.2 Potřeba zatímně upravit poměry účastníků.....	38
4.7.3 Obava z ohrožení výkonu rozhodnutí	40
5. Průběh řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření.....	43
5.1 Rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření	43
5.1.1 Lhůta k rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření	47
5.1.2 Rozhodnutí bez slyšení účastníků.....	48
5.2 Obsah předběžného opatření ve věcech průmyslových práv	49
5.3 Doba trvání předběžného opatření a povinnost podat návrh na zahájení řízení ve věci samé.....	54

5.4 Odůvodnění usnesení	55
5.5 Vyhlášení, vyhotovení a doručení rozhodnutí	58
5.6 Vykonatelnost, právní moc a závaznost výroků usnesení o nařízení předběžného opatření	58
5.7 Náklady řízení	60
5.8 Opravné prostředky proti rozhodnutí o předběžném opatření	63
5.8.1 Řádné opravné prostředky	63
5.8.2 Mimořádné opravné prostředky a ústavní stížnost	69
5.9 Zánik a zrušení předběžného opatření	69
5.9.1 Zánik předběžného opatření	69
5.9.2 Zrušení předběžného opatření	71
6. Náhrada škody nebo jiné újmy	73
Závěr	79
Seznam zkratk	83
Seznam použitých zdrojů	86
1. Seznam literárních zdrojů	86
2. Seznam odborných článků	87
3. Seznam použitých internetových zdrojů	88
4. Seznam použitých právních předpisů	89
5. Seznam použité judikatury	91
Abstrakt	97
Klíčová slova: předběžné opatření, průmyslová práva, předběžné řízení	97
Abstract	98
Keywords: interim measure, industrial rights, interim procedure	98

Úvod

V předkládané rigorózní práci se věnuji předběžným opatřením ve věcech průmyslových práv. Uvedené téma jsem si zvolila s ohledem na skutečnost, že v dnešní době stále roste význam inovativního trhu, jehož nedílnou součástí jsou právě průmyslová práva, která chrání výsledky technické tvůrčí činnosti a jsou tak pro konkurenční prostředí velmi důležitá. Aby obchodování fungovalo bezproblémově a poctivě, je třeba, aby existovala účinná právní ochrana průmyslových práv, a to jak na mezinárodní a evropské, tak vnitrostátní úrovni.¹ Předběžné opatření je jedním z nástrojů, jak takovou efektivní ochranu průmyslových práv rychle, i když jen dočasně, zajistit. Již v Dohodě o obchodních aspektech práv duševního vlastnictví², která je významnou mezinárodní dohodou, neboť se vztahuje na většinu předmětů duševního vlastnictví, tedy i průmyslová práva, byl vznesen požadavek, aby soudní orgány měly pravomoc nařídít rychle účinná opatření, respektive prozatímní opatření, aby ochrana práv duševního vlastnictví byla skutečně efektivní. Předběžné opatření tedy představuje procesní institut, jehož účelem je rychlé zajištění ochrany práv v případech, kdy není dostačující obvyklý průběh soudního řízení. Vzhledem ke specifikům řízení o předběžném opatření však v jeho rámci dochází k potlačení některých procesních práv účastníků vůči jiným procesním právům, právní úprava předběžných opatření by tak měla být stanovena jednoznačně a vykládána v souladu s požadavky práva na soudní ochranu. Současná právní úprava je často podrobována přezkumu Ústavního soudu a objevují se také odlišné výklady některých ustanovení odbornou veřejností.

Cílem této práce je tak poskytnutí uceleného přehledu a zhodnocení současné právní úpravy předběžných opatření se zaměřením na oblast průmyslových práv. Práce se věnuje zejména rozboru současné právní úpravy, specifikům řízení o předběžném opatření ve věcech průmyslových práv a zabývá se vybranými nedostatky právní úpravy. Mou snahou bylo také práci obohatit o příklady z mé praxe, a také proto je práce zaměřena na průmyslová práva.

V první části práce se nachází stručný exkurz do vývoje právní úpravy předběžných opatření, neboť považuji za podstatné si pro kontext uvědomit i historické

---

¹ HORÁČEK, Roman, ČADA, Karel, HAJN, Petr. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 64.

² Dostupná na: <https://www.mpo.cz/assets/dokumenty/28785/30994/330147/priloha001.txt>

souvislosti vzniku předběžných opatření jako takových. Stejně tak považuji za vhodné neopomenout ani předpokládaný budoucí vývoj právní úpravy.

Druhá část práce je věnována současné právní úpravě v občanském soudním řádu, přičemž jsou nejprve pro srovnání zmíněny další druhy předběžných opatření, které však s ohledem na téma této práce, kdy je třeba vycházet z úpravy předběžných opatření v občanském soudním řádu, nejsou rozváděny příliš podrobně, a následně jsou v kapitolách věnujících se pojmu, podstatě a účelu rozebrány vlastnosti a specifika předběžných opatření.

Ve třetí části práce je vzhledem k zaměření práce shrnuta právní úprava průmyslových práv a jsou stručně definovány jednotlivé druhy průmyslových práv. Jedna kapitola je pro lepší vymezení místa průmyslových práv věnována vztahu průmyslových práv k nekalé soutěži, a to s ohledem na to, že v praxi je časté, že dochází k souběhu ochrany průmyslových práv a ochrany proti nekalé soutěži.

Čtvrtá část práce se zabývá podmínkami, které musí být splněny, aby soud návrhu vyhověl, a která platí pro řízení o předběžném opatření zahájená před řízením ve věci samé, tak po jeho zahájení. Rozebrána je tak nejprve pravomoc a věcná a místní příslušnost soudu. Další kapitola je věnována účastníkům řízení. Následně jsou rozebrány jednotlivé náležitosti návrhu na nařízení předběžného opatření, a to zejména ty specifické pro řízení o předběžném opatření. V této části nechybí ani tzv. negativní podmínky řízení spočívající v překážkách věci zahájené a věci pravomocně rozhodnuté, které mj. zajišťují, že totožné předběžné opatření nemůže být za shodných podmínek vydáno vícekrát. Další kapitoly jsou věnovány jistotě a poplatkové povinnosti. Ačkoliv poplatková povinnost není podmínkou pro vyhovění návrhu na nařízení předběžného opatření, považovala jsem za vhodné ji zařadit právě za jistotu, aby byl patrný rozdíl mezi nimi. V poslední kapitole této části jsou popsány předpoklady, které musí být splněny a náležitě osvědčeny, aby soud rozhodl o vydání předběžného opatření. Patří sem osvědčení nároku samotného a osvědčení důvodu předběžného opatření spočívajícího buď v potřebě zatímní úpravy poměrů účastníků či obavě z ohrožení výkonu rozhodnutí. Úvodní kapitola této části je věnována rozdílu v pojmech „osvědčení“ a „prokázání“, tedy hojně diskutovanému tzv. dvojímu režimu v rámci řízení o předběžném opatření.

Pátá část práce je již věnována průběhu řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření. Nejprve jsou popsány možnosti, jak soud může o návrhu rozhodnout, v souvislosti s tím jsou také rozebrány v praxi časté vady návrhu. Další kapitola se věnuje obsahu předběžného opatření, tedy tomu, jaké konkrétní povinnosti mohou být v oblasti

průmyslových práv soudem v předběžném opatření uloženy jak účastníkům řízení, tak třetím osobám, přičemž není opomenuta ani nutnost přiměřenosti předběžných opatření. Systematicky navazuje kapitola zabývající se dobou trvání předběžného opatření a nutností zahájit řízení ve věci samé v případech, kdy bylo předběžné opatření vydáno před jeho zahájením. Následující kapitoly se věnují odůvodnění rozhodnutí o předběžném opatření, jeho vyhlášení, vyhotovení, doručení a jeho vykonatelnosti, právní moci a závaznosti, opomenuty nejsou ani náklady řízení. Následně jsou rozebrány možnosti opravných prostředků, ať už řádných či mimořádných. V závěru této části jsem se zabývala zánikem a zrušením předběžných opatření.

Závěrečná část práce je věnována náhradě škody či jiné újmy, která vznikla v důsledku nařízeného předběžného opatření, kde jsou rozebrány zejména předpoklady vzniku odpovědnosti navrhovatele, které nejsou v praxi vždy tak jednoznačné.

V práci je používána metoda deskriptivní a metoda analytická. K jejímu vypracování byly používány právní předpisy, literatura, odborné články a judikatura, kterou lze v oblasti předběžných opatření považovat za velmi rozmanitou. Jednotlivé kapitoly jsou systematicky provázané a v práci se vyskytují také úvahy *de lege ferenda*.

1. Vývoj právní úpravy předběžných opatření

1.1 Počátky předběžných opatření

Počátky prozatímních opatření tak, jak je známe dnes, můžeme najít v 18. století. Josefínský řád z roku 1781 upravoval exekuci zajišťovací, která je právě základem pro dnešní prozatímní opatření, neboť spočívala v tom, že vymožená peněžní plnění byla dávána do soudní úschovy, v případě nepeněžitých plnění pak byly tvořeny záznamy v pozemkových knihách.³ Za další instituty obsahující prvek „zatímnosti“ lze považovat tzv. zabezpečovací arest, který bylo rozdíl od výše uvedené exekuce možné užít i před zahájením soudního řízení.⁴ Podstatou zabezpečovacího arestu bylo držení dlužníka ve veřejném vězení, přičemž pro jeho použití muselo být splněno několik podmínek, a to existence splatné pohledávky, obava z útěku dlužníka a jeho jakási způsobilost být objektem arestu, neboť ne na všechny osoby bylo možné arest aplikovat. Existence pohledávky musela být prokázána příslušnými listinami, u obavy z útěku dlužníka stačilo její osvědčení.⁵ Uvedené instituty stanovily základ pro německé a rakouské procesní zákony. V Německu pak došlo k rozlišení arestu a předběžného opatření, hlavní rozdíl byl v zásadě v druhu nároku – zda šlo o peněžitý či nikoliv. V rakouském exekučním řádu už bylo možné nalézt jen předběžná opatření, která sloužila jak k zajištění peněžitých, tak i nepeněžitých nároků. Společným znakem uvedených právních úprav mj. byla skutečnost, že předběžná opatření byla uvedena v rámci úpravy exekuce.⁶

1.2 Zákon ze dne 27. 5. 1896 o řízení exekučním a zajišťovacím

Zákonu ze dne 27. 5. 1896 o řízení exekučním a zajišťovacím je samostatná kapitola věnována proto, že byl jedním z procesních předpisů, které nahradily Josefínský řád z roku 1781, a který upravoval předběžná opatření až do roku 1950, kdy byl nahrazen zákonem č. 142/1950 Sb., o řízení ve věcech občanskoprávních. Exekuční řád z roku 1896 ještě nepoužíval pojem předběžná opatření, ale v § 370 a násl. byla upravena možnost zajištění peněžitých pohledávek a § 378 a násl. obsahoval úpravu tzv. zatímních opatření. Zajištění peněžitých pohledávek mohlo být nařízeno pouze na návrh, ve kterém muselo být osvědčeno, že dobytí pohledávek by bylo jinak zmařeno nebo značně ztíženo

---

³ FIALA, Josef, *Historický vývoj některých procesních principů, zásad a institutů civilního procesu*. Acta Universitatis Carolinae. Iuridica. Monographia. Praha: Univerzita Karlova, 1974, s. 80.

⁴ Tamtéž, s. 79.

⁵ HRNČIŘÍK, Vít, *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 17.

⁶ Tamtéž, s. 21.

anebo by rozsudek musel být vykonán v cizině. Podmínkou takového zajištění byla také existence exekučního titulu.⁷

Zatímní opatření pak soud mohl nařídit k zajištění práva, a to jak před zahájením samotného sporu, tak po zahájení, ale také v exekučním řízení. I zatímní opatření se nařizovala na základě návrhu některé ze stran. Vzhledem k tomu, že zatímní opatření mohla být nařízena i před zahájením sporu či v jeho průběhu, nevyžadoval se narozdíl od exekučních úkonů pro zajištění peněžitých pohledávek k jejich nařízení exekuční titul. Jak však vyplývá z § 379 Exekučního řádu 1896, přistoupit k nařízení zatímního opatření bylo možné až tehdy, pokud strana k vymožení své pohledávky nemohla použít exekuční úkony. Zatímní opatření mohlo být nařízeno buď k zajištění peněžitých pohledávek v případě, kdy bylo pravděpodobné zmaření nebo značné ztížení vydobytí peněžité pohledávky anebo k zajištění jiných nároků, pokud byla dána obava, že by soudní vymáhání či splnění takovýchto nároků bylo zmařeno nebo značně ztíženo nebo pokud bylo třeba zabránit hrozícímu násilí či odvrátit hrozící nenapravitelnou újmu. Jak vyplývá z § 389 Exekučního řádu 1896, návrh na nařízení zatímního opatření musel obsahovat určení doby, na kterou se navrhuje, dále tvrzený nebo již přirčený nárok a musely být vylíčeny skutečnosti, které takový nárok odůvodňují, přičemž skutečnosti odůvodňující nárok musely být navrhovatelem také osvědčeny.⁸ Je třeba také zmínit, že odpůrce se mohl proti nařízenému zatímnímu opatření bránit odporem, který musel být podán do čtrnácti dnů od doručení usnesení o nařízení zatímního opatření. Z § 398 Exekučního řádu 1896 vyplývá, že pokud byl odpor podán, muselo být nařízeno ústní jednání, na kterém se kromě toho, zda je takové zatímní opatření přípustné, posoudila také jeho přiměřenost.

1.3 Vývoj v České republice po druhé světové válce až do roku 1989 a významné novely po roce 1989

Československo pak po druhé světové válce vydalo dva procesní předpisy, které nahradily rakouskou právní úpravu, nicméně nedošlo k velkým změnám, ale spíše k pouhému zjednodušení předchozí úpravy.⁹ Došlo také k přemístění úpravy prozatímních opatření do nalézacího řízení.

---

⁷ Muselo se jednat o rozhodnutí, která byla vydána, ale ještě nenabyla právní moci nebo ve kterých ještě Neuplynula lhůta k plnění. V § 371 uvedeného exekučního řádu byl také výčet rozhodnutí, u kterých byl výkon exekučních úkonů k zajištění peněžitých pohledávek povolen bez osvědčení jinak požadovaných skutečností.

⁸ Výjimkou, kdy mohlo dojít k nařízení zatímního opatření i bez osvědčení nároku, byla situace, kdy soud dospěl k závěru, že újma hrozící odpůrci může být vyrovnána peněžitou náhradou, resp. jistotou, kterou navrhovatel složil soudu. Navrhovatel však mohl být vyzván ke složení jistoty i v případech, kdy nárok osvědčil.

⁹ HRNČIŘÍK, Vít, *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 20.

V zákoně č. 142/1950 Sb., o řízení ve věcech občanskoprávních byla předběžná opatření upravena v hlavě sedmé. Stejně jako je tomu v současné právní úpravě mohl soud předběžné opatření nařídit, pokud bylo třeba před rozhodnutím prozatímně upravit poměry účastníků nebo pokud byla obava, že by byl ohrožen výkon soudního rozhodnutí. Shodná byla také příslušnost soudu, který měl o předběžném opatření rozhodnout, neboť to byl vždy soud, u kterého bylo zahájeno řízení ve věci samé, resp. u toho, který by byl příslušný pro rozhodování ve věci samé. Ovšem velkým rozdílem se současnou právní úpravou byla skutečnost, že složení jistoty nebylo podmínkou pro nařízení předběžného opatření a bylo pouze na zvážení soudu, zda navrhovateli uloží složit přiměřenou jistotu. Pokud však již byla povinnost složit jistotu uložena, její nezaplacení vedlo ke zrušení předběžného opatření z úřední povinnosti. Další rozdíly jsou také patrné v obsahu povinností, které mohou být předběžným opatřením uloženy a v důvodech, které vedou ke zrušení předběžného opatření.

Občanský soudní řád z roku 1950 byl nahrazen dodnes platným OSŘ, přičemž v této části považuji za vhodné uvést některé významné novely současného občanského soudního řádu týkající se právě předběžných opatření.

První zásadnější novelou v oblasti předběžných opatření byla novela provedená zákonem č. 238/1995 Sb., která doplněním odst. 3 a 4 do ustanovení § 74 OSŘ přinesla širší specifikaci soudu, který je příslušný k nařízení předběžného opatření. Nový odst. 3 stanovil, že k nařízení předběžného opatření je příslušný soud, který je příslušný k řízení o věci, nestanoví-li zákon jinak. V odst. 4 pak byla stanovena příslušnost soudu v případě předběžného opatření podle § 76a OSŘ.

Další významnou novelou pak byla novela provedená zákonem č. 30/2000 Sb., kterou byla soudu stanovena lhůta, ve které musí být o návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodnuto. Tato novela také vložení § 75a OSŘ vyloučila použití § 43 OSŘ¹⁰ a byl tak podtržen důraz na rychlost řízení o předběžném opatření, neboť se již nevyžívalo na odstranění vad, ale vadný návrh na vydání předběžného opatření se rovnou odmítl. V novém znění § 76 odst. 3 OSŘ bylo také stanoveno, že předseda senátu musí navrhovateli určit lhůtu, ve které musí být podán návrh na zahájení řízení ve věci samé.

Nepochybně významnou byla pro předběžná opatření novela provedená zákonem č. 59/2005 Sb., která zavedla povinnost navrhovatele zaplatit při podání návrhu jistotu, a to v obchodních věcech ve výši 100 000 Kč a v ostatních věcech ve výši 50 000 Kč.

---

¹⁰ S výjimkou předběžných opatření podle §76a OSŘ.

V tomto směru pak byla další významná novela učiněna zákonem č. 218/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony, kterou došlo ke snížení výše jistoty, a to ve věcech týkajících se vztahů mezi podnikateli z částky 100 000 Kč na částku 50 000 Kč a v ostatních věcech z částky 50 000 Kč na 10 000 Kč.

1.4 Budoucnost právní úpravy předběžných opatření

S ohledem na vývoj a změny ve společnosti po roce 1989 a dlouhodobé diskuze ohledně nutnosti rekodifikace občanského soudního řádu byla v roce 2017 ministerstvem spravedlnosti zveřejněna první verze věcného záměru civilního řádu soudního, která byla vypracována expertní skupinou pod vedením doc. JUDr. Petra Levického, Ph.D. Ta následně v roce 2020 předložila verzi druhou, jež byla oproti první verzi rozšířena a byly v ní zohledněny připomínky odborné veřejnosti k verzi první. V současné době na přípravě věcného záměru pokračuje expertní pracovní skupina pod vedením JUDr. Petra Šuka.¹¹ Věcný záměr upravuje také předběžná opatření, přičemž se současnou právní úpravou se v mnohém odlišuje.¹² Některé odlišnosti budou v rámci následujících kapitol této práce zmíněny.

---

¹¹ ŘEPKA, Vladimír. Práce na novém civilním řádu soudním se posouvají do další fáze, 20. 7. 2021 In: justice.cz [online]. [cit. 21.12.2022] Dostupné na: <https://justice.cz/web/msp?clanek=prace-na-novem-civilnim-radu-soudnim-se-posouvaji-do-dalsi-fa-1>.

¹² LAVICKÝ, Petr a kol. Věcný záměr civilního řádu soudního, finální znění 2. verze. In: justice.cz [online]. [cit. 21.12.2022] Dostupné na: https://justice.cz/documents/12681/2872506/V%C4%9Bcn%C3%BD+z%C3%A1m%C4%9Br_fin%C3%A1ln%C3%AD+verze+_prosinec+2020.pdf/83cdd87e-18c5-41e9-948e-8defa2525adb.

2. Současná právní úprava předběžných opatření

2.1 Druhy předběžných opatření

Obecnou úpravu předběžných opatření lze nalézt v OSŘ, v části druhé upravující činnost soudu před zahájením soudního řízení a hlavně druhé OSŘ společně se zajištěním důkazu, konkrétně je upraveno ustanoveními § 74 a násl. a v § 102 OSŘ. Jak vyplývá z ustanovení § 102 OSŘ, předběžné opatření je možné nařídit i v průběhu řízení ve věci samé, nikoliv pouze před jeho zahájením. Není vyloučeno ani nařízení předběžného opatření po skončení meritorního řízení v rámci odvolacího řízení, ale ani po právní moci rozhodnutí ve věci samé.¹³¹⁴ Ustanovení o předběžném opatření sice neupravují postup soudu v řízení o návrhu na předběžné opatření v plném rozsahu a ani výslovně nestanoví užití ustanovení z ostatních částí OSŘ, nicméně to lze dovodit ze systematického uspořádání – první část se použije vždy a ustanovení dalších částí přiměřeně¹⁵¹⁶, samozřejmě jen za předpokladu, že v ustanoveních § 74 až § 77 OSŘ není stanoveno jinak a takový postup není v rozporu s účelem předběžného opatření.¹⁷

Nelze opomenout, že existují i jiné druhy předběžných opatření, které zde budou pro kontext uvedeny, nicméně vzhledem k tématu rigorózní práce bude v dalších částech vycházeno právě z úpravy předběžných opatření obsažené v OSŘ. Speciální úpravu předběžných opatření, která mohou být vydána jen v určitých situacích při splnění zákonných podmínek, obsahuje ZŘS, IZ, SŘS a SŘ.

ZŘS upravuje nesporná řízení a některá sporná řízení se zvláštní povahou a ve vztahu k OSŘ uplatňuje princip subsidiarity, a to jak obecné, podle které platí, že nestanoví-li ZŘS jinak, platí úprava podle OSŘ, tak zbytkové, kdy se ZŘS použije vedle OSŘ. Tak je tomu i u předběžných opatření. Konkrétně jsou v ZŘS upravena předběžná opatření upravující poměry dítěte a předběžná opatření ve věcech domácího násilí.¹⁸

IZ také obsahuje úpravu předběžného opatření a ve vztahu k OSŘ se jedná o speciální právní úpravu, která obsahuje odchylky odpovídající specifčnosti insolvenčního řízení.¹⁹

---

¹³ SVOBODA, Karel. *Řízení v prvním stupni. Civilní proces z pohledu účastníka*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 178-179.

¹⁴ WINTEROVÁ, Alena, Alena Macková a kolektiv. *Civilní právo procesní, díl první: řízení nalézací*, 9. aktualizované vydání, Praha: Leges, 2018, s. 323.

¹⁵ LEVÝ, Jiří. § 74 [Důvody, příslušnost a účastníci]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kolektiv. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 366.

¹⁶ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 6. 2011, sp. zn. 28 Cdo 800/2011.

¹⁷ Srov. také usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 2. 2007, sp. zn. 33 Odo 417/2005.

¹⁸ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 30-31.

¹⁹ Tamtéž, s. 31.

SŘS je právním předpisem, který upravuje správní soudnictví a jeho fungování, přičemž součástí je i úprava institutu předběžného opatření. Podmínkami nařízení předběžného opatření je podání návrhu na zahájení řízení ve věci samé a potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků pro hrozící vážnou újmu. Nutnost podání návrhu na zahájení řízení ve věci samé je tedy podstatnou odchylkou od úpravy předběžných opatření v OSŘ SŘS sice stanoví subsidiaritu OSŘ, ovšem pouze části první a třetí.²⁰

Speciální úpravu předběžných opatření lze nalézt také v SŘ, který upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy.²¹ Dle § 61 SŘ je předběžné opatření možné nařídit bez návrhu i na požádání účastníka, a to, pokud je třeba zatímně upravit poměry účastníků nebo je dána obava z ohrožení provedení exekuce.

Návrh na nařízení předběžného opatření může být u soudu podán také v rámci rozhodčího řízení, a to na základě § 22 ZRŘ, pokud se v průběhu rozhodčího řízení či již před jeho zahájením ukáže, že by mohl být ohrožen výkon rozhodčího nálezu.

2.2 Pojem a podstata předběžného opatření

Samotným smyslem právní úpravy občanského soudního řízení je, jak vyplývá z § 1 OSŘ, mj. zajištění spravedlivé ochrany soukromých práv. Civilní právo procesní tedy upravuje postup soudů při poskytování ochrany subjektivním soukromým právům, který spočívá v autoritativním zjištění subjektivního práva a případně následné vynucení soudem uložené povinnosti, pokud není plněno dobrovolně, a právní vztahy, které z toho vznikají.²²

K ochraně práv v civilním procesu často ale nedochází až v rámci nalézacího řízení, neboť aby byla ochrana práva efektivní, není vždy možné vyčkávat na rozhodnutí ve věci samé a je třeba právo či jeho výkon předběžně zajistit, k čemuž slouží právě předběžná a zajišťovací řízení.²³ Předběžné opatření je jedním z prostředků zajištění takové předběžné ochrany soukromých práv, přičemž představuje „*svébytný prostředek zajištění ochrany subjektivního práva*“²⁴. Předběžné opatření lze nařídit v případech, kdy

---

²⁰ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 32.

²¹ § 1 odst. 1 SŘ.

²² ZAHRADNÍKOVÁ, R. a kol. *Praktikum civilního procesu*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2020, s. 21.

²³ Tamtéž, s. 24.

²⁴ HRNČÍŘÍK, Vít. *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1.

je důvodná obava, že obvyklý průběh řízení nebude stačit s ohledem na jednání osob či plynutí času a je třeba zásahu soudu právě ve formě předběžného opatření.²⁵

Předběžné opatření je tedy instrumentem, který dočasně upravuje poměry účastníků do doby, než soud pravomocně rozhodne o tom, co právem je nebo pravomocným rozhodnutím právo vytvoří. Vzhledem k tomu, že možnosti využití předběžného opatření jsou široké, což také zvyšuje pravděpodobnost snahy o zneužití tohoto institutu, je důležité, aby podmínky nařízení předběžného opatření byly stanoveny jednoznačně.²⁶

2.3 Účel předběžného opatření

Účelem předběžného opatření je dočasná ochrana toho, kdo o ní žádá, nicméně vždy musí být respektována ústavní pravidla, a to vždy i vůči tomu, proti komu předběžné opatření směřuje.²⁷

Nařízení předběžného opatření přichází v úvahu hlavně v situacích, kdy nelze čekat na rozhodnutí ve věci samé, nebo v situacích, kdy by takové rozhodnutí ve věci samé již mohlo být bezvýznamné s ohledem na ochranu práv, zajišťuje tedy právní pozici potencionálně oprávněného účastníka ve vztahu k řízení ve věci samé.²⁸

Je tedy podstatné, že ačkoliv je předběžné opatření institutem, který slouží k dočasné ochraně práv, neupravuje práva a povinnosti účastníků natrvalo, přičemž je třeba brát ohled nejen na to, aby předběžné opatření mělo smysl, tedy aby bylo důvodné, ale aby také bylo přiměřené.²⁹

Předběžné opatření je možné vydat ve dvou případech, prvním je potřeba zatímně upravit poměry účastníků, kdy hlavním účelem zatímního opatření je vytvoření prozatímního režimu narušeného právního poměru mezi účastníky, který má zabránit vychýlení ať už na jednu stranu či na druhou³⁰ a druhým je obava, že by mohl být ohrožen výkon soudního rozhodnutí.³¹

Jak bylo výše uvedeno, předběžné opatření může být nařízeno před zahájením řízení ve věci samé, i po jeho skončení, otázkou však je, zda je možné předběžné opatření nařídit i v rámci řízení o výkon soudního rozhodnutí. Pokud má být předběžné opatření

---

²⁵ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 13.

²⁶ Tamtéž, s. 13-14.

²⁷ WINTEROVÁ, Alena, Alena Macková a kolektiv. *Civilní právo procesní, díl první: řízení nalézací*, 9. aktualizované vydání, Praha: Leges, 2018, s. 322.

²⁸ HRNČÍŘÍK, Vít. *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 5.

²⁹ Tamtéž, s. 39.

³⁰ Tamtéž, s. 39.

³¹ WINTEROVÁ, Alena, Alena Macková a kolektiv. *Civilní právo procesní, díl první: řízení nalézací*, 9. aktualizované vydání, Praha: Leges, 2018, s. 323.

nařízeno z důvodu potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků, pak je nutné nařízení takového předběžného opatření v řízení o výkon soudního rozhodnutí považovat za vyloučené, neboť poměry účastníků byly definitivně upraveny exekučním titulem, u kterého je možné přistoupit k jeho výkonu a není již tak důvod takové poměry dočasně upravit. Jinak je tomu v případě předběžného opatření nařizovaného z důvodu obavy z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí, kdy jeho nařízení v rámci řízení o výkon soudního rozhodnutí nelze vyloučit, a to s ohledem na to, že v řízení o výkon soudního rozhodnutí nemá oprávněný vždy takové prostředky pro ochranu práv, jaké má v případě nařízení předběžného opatření. Tak je tomu zejména ve vztahu k nemovitým věcem, kdy pokud je nařízeno předběžné opatření, kterým je uložena povinnost nenakládat s nemovitou věcí, pozbývá právních účinků v souladu s § 76f OSŘ návrh na vklad práva týkající se předmětné nemovité věci, o němž nebylo dosud rozhodnuto a je tak zabráněno povinnému, aby se svého majetku zbavil a ohrozil tak výkon soudního rozhodnutí, v případě výkonu rozhodnutí však řízení o vkladu není vůbec dotčeno a mohlo by tak dojít k tomu, že by řízení o výkon soudního rozhodnutí muselo být zastaveno, neboť by byl postižen majetek, který není ve vlastnictví povinného. Právě v takovém případě by tak mělo být možné nařídit předběžné opatření i v rámci řízení o výkonu soudního rozhodnutí, a to minimálně do doby, než vůči povinnému začne působit omezení v nakládání s jeho majetkem. Uvedené je s ohledem na dvoukolejnost výkonu rozhodnutí nutné vztáhnout i na exekuční řízení, nicméně soudní exekutor je oprávněn rozhodnout o nařízení předběžného opatření jen v případě, že se jedná o návrh podle § 102 o. s. ř., a to s ohledem na skutečnost, že v souladu s § 52 odst. 2 EŘ může činit jen takové úkony, ke kterým je jinak při provedení výkonu rozhodnutí příslušný soud. Soudní exekutor tak není oprávněn činit úkony, které řízení o výkonu rozhodnutí předcházejí, tedy ani nařídit předběžné opatření podle § 74 a násl. OSŘ.³²

Důležitým aspektem předběžných opatření je moment překvapení toho, vůči němuž předběžné opatření směřuje, neboť vzhledem k tomu, že by předběžné opatření mělo předcházet určitému jednání této osoby, pokud by byla o zahájeném řízení ihned od počátku informována, mohlo by to vést ke zmaření účelu předběžného opatření, neboť by osobě, vůči níž předběžné opatření směřuje byl dán časový prostor k podniknutí či urychlení jednání, kterému se navrhovatel snaží návrhem na nařízení předběžného

---

³² SEDLÁČEK, Miroslav, KAPITÁN, David. *Nařízení předběžného opatření po právní moci exekučního titulu*. Komorní listy, 2023, č. 1, s. 22-27.

opatření předejít. Dochází tak k legitimnímu potlačení procesních práv osoby, vůči níž opatření směřuje.³³

Ačkoliv jsou totiž předběžným opatření procesní práva jednotlivých účastníků omezena³⁴, Ústavní soud již konstatoval, že vydání předběžných opatření není zásahem do práva na soudní ochranu, a to právě s ohledem na jejich dočasnost a povinnost soudu provést spravedlivé řízení za dodržení zákonem stanovených pravidel. Nicméně zároveň dospěl k závěru, že předběžné opatření má způsobilost zasáhnout do ústavně zaručených práv a svobod.³⁵

Přestože předběžné opatření představuje pouze dočasnou ochranu práv, je třeba, aby byly dodržovány zásady spravedlivého procesu, a to i s ohledem na možnou délku soudního řízení, kdy i taková dočasná ochrana může trvat poměrně dlouhou dobu.³⁶ Při vydání předběžného opatření je tak nutné dodržovat ústavní pravidla a respektovat práva toho, vůči němuž předběžné opatření směřuje. Předběžné opatření musí být zejména vydáno na zákonném podkladě, musí ho vydat příslušný orgán a nesmí jít o svévoli. Ústavní ochrana však na druhou stranu nemůže dosáhnout takové intenzity, aby druhá strana fakticky neměla možnost své zájmy chránit. Pokud je tak předběžným opatřením například omezeno dispoziční právo, nelze takové omezení považovat za nucené omezení vlastnického práva ve smyslu článku 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, neboť takové omezení vlastnického práva je v takovém případě třeba považovat za jakousi předběžnou „sankci“, která je uložena v důsledku porušení jiné právní povinnosti.³⁷

Přístup Ústavního soudu při přezkoumávání stížností proti předběžným opatřením lze obecně považovat za zdrženlivý, neboť účelem přezkumu je zjištění, zda vyhovění či nevyhovění návrhu na nařízení předběžného opatření proběhlo v souladu se zákonem, zda bylo vydáno orgánem k tomu příslušným a zda rozhodnutí o předběžném opatření není projevem libovůle. Jsou však případy, kdy Ústavní soud provádí klasický test proporcionality, a to například tehdy, pokud předběžné opatření zasahuje do svobody projevu, tedy základních práv a svobod.³⁸ Ústavní soud tak zohledňuje, zda je stížností namítáno pouze porušení práva na spravedlivý proces, pak volí přezkum v omezeném rozsahu, kdy zdůrazňuje, že není soudem čtvrté instance a výklad podústavních norem

---

³³ HRNČIŘÍK, Vít, *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 29.

³⁴ Nález Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2011, sp. zn. II. ÚS 2471/10.

³⁵ Usnesení Ústavního soudu ze dne 12. 3. 2002, sp. zn. III. ÚS 394/01.

³⁶ Nález Ústavního soudu ze dne 4. 4. 2023, sp. zn. III. ÚS 111/23.

³⁷ Tamtéž.

³⁸ Nález Ústavního soudu ze dne 23. 8. 2021, sp. zn. II. ÚS 1440/21.

náleží obecným soudům, či zda došlo k zásahu do dalších základních práv. Podle konkrétních okolností případu tak Ústavní soud uplatňuje odlišný přístup.³⁹ Nicméně Ústavní soud neustále zdůrazňuje, že k zásahům do rozhodování obecných soudů přistupuje jen minimálně a tento přístup o to víc platí v případě zatímního rozhodování.⁴⁰

---

³⁹ KRATOCHVÍL, Jan. *Důvody pro zdrženlivý přezkum Ústavním soudem*. Časopis pro právní vědu a praxi, 2022, č. 4, s. 805-827.

⁴⁰ Nález Ústavního soudu ze dne 1. 8. 2016, sp. zn. II. ÚS 1263/16.

3. Průmyslová práva

3.1 Pojem a právní úprava průmyslových práv

Předmětem práva duševního vlastnictví mohou být ty nehmotné statky, které mají schopnost být objektem občanskoprávních vztahů, jsou předmětem lidského vnímání a jejich využití není omezeno časem ani místem, přičemž ani není třeba je v hmotné podobě vytvořit.⁴¹ Průmyslová práva jsou podskupinou práv duševního vlastnictví a mají různé podoby.⁴²

Ochrana průmyslového vlastnictví je obsahem mnoha mezinárodních úmluv. První a základní úmluvou poskytující ochranu průmyslovým právům je Pařížská unijní úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví z roku 1883, která je univerzální mezinárodní mnohostrannou dohodou, upravuje průmyslová práva obecně a také obsahuje obecné zásady, které jsou společné pro navazující úmluvy pro konkrétní statky.⁴³ Předmětem ochrany podle Pařížské unijní úmluvy jsou patenty, průmyslové vzory, užité vzory, ochranné známky, známky služeb, geografická označení a údaje o provenienci zboží.⁴⁴ Pařížská úmluva se věnuje třem základním oblastem – národnímu zacházení, právu přednosti vztahujícímu se na průmyslové vzory, užité vzory, patenty a ochranné známky a dále společným pravidlům, která jsou závazná pro všechny smluvní státy.⁴⁵ Na Pařížskou úmluvu navazují zvláštní úmluvy, které se již věnují konkrétním průmyslovým právům.⁴⁶

Podepsáním dohody v Marrakéši dne 15. 4. 1994 vznikla Světová obchodní organizace, kromě této zastřešující dohody o jejím zřízení, stojí Světová obchodní organizace na obsahu dohod tvořících tzv. tři pilíře, jeden z nich pak tvoří TRIPS. Tato dohoda je významnou pro další harmonizaci práv duševního vlastnictví, tedy i práv průmyslových.⁴⁷ Tato dohoda si klade za cíl zmenšení překážek mezinárodního obchodu

---

⁴¹ HORÁČEK, Roman, ČADA, Karel, HAJN, Petr. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3. vydání. Praha: C.H. Beck, 2017, s. 77.

⁴² WIPO, World intellectual property organization, *Understanding Industrial Property*. 2. vydání, Switzerland: World intellectual property organization, 2016, s. 5.

⁴³ BOHÁČEK, Martin. Pařížská unijní úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví. In: HENDRYCH, Dušan a kol. *Právní slovník*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009.

⁴⁴ KOŠÍK, Petr. *Patentové litigace s mezinárodním prvkem*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 7.

⁴⁵ WIPO: Summary of the Paris Convention for the Protection of Industrial Property (1883). In: wipo.int [online]. [cit. 26. 4. 2023]. Dostupné z: https://www.wipo.int/treaties/en/ip/paris/summary_paris.html

⁴⁶ BOHÁČEK, Martin. Pařížská unijní úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví. In: HENDRYCH, Dušan a kol. *Právní slovník*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009.

⁴⁷ JEŽEK, Jiří. *Mezinárodní dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví*. Právní rozhledy, 1996, č. 8, s. 356-361.

a podporu účinné ochrany práv duševního vlastnictví.⁴⁸ Článek 41 TRIPS obsahuje apel na nejen účinnou, ale i rychlou ochranu práv z duševního vlastnictví. Článek 50 v odst. 1 TRIPS stanovuje pravomoc soudních orgánů nařídit prozatímní opatření, jejichž účelem bude zabránit, aby nedošlo k porušení jakéhokoliv práva k duševnímu vlastnictví. V odst. 2 je pak dále stanovena pravomoc soudních orgánů přijmout prozatímní opatření bez slyšení druhé strany v případě, že se to jeví jako vhodné, na základě odst. 3 pak soudy mají mít pravomoc vyžadovat jakýkoli přiměřeně dostupný důkaz o tom, že žadatel je vlastníkem práva a právo bylo porušeno či jeho porušení bezprostředně hrozí a možnost nařídit žadateli, aby poskytl jistotu, aby se zabránilo zneužití tohoto institutu a byla chráněna druhá strana. Pokud bylo prozatímní opatření přijato bez slyšení druhé strany, musí být vyrozuměna nejpozději po provedení opatření. Druhé straně je pak přiznáno právo na přezkum předmětného prozatímního opatření (odst. 4). V odst. 6 je pak upravena možnost odpůrce podat návrh na zrušení prozatímního opatření a jiná pozbytí jeho účinnosti. Odst. 7 pak upravuje pravomoc soudních orgánů nařídit na žádost odpůrce žadateli, aby odpůrci poskytl přiměřenou náhradu za jakoukoliv škodu způsobenou těmito opatřeními v případech, kdy jsou prozatímní opatření zrušena nebo pozbyla platnosti v důsledku jednání nebo opomenutí žadatele, nebo v případech zjištění, že k porušení nebo hrozbě porušení práva k duševnímu vlastnictví nedošlo.⁴⁹

Průmyslová práva podléhají také předpisům Evropské Unie. Článek 118 SFEU stanoví, že „v rámci vytvoření a fungování vnitřního trhu přijmou Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem opatření k vytvoření unijních práv duševního vlastnictví, která zajistí jejich jednotnou ochranu v celé EU, a k zavedení centralizovaného režimu pro vydávání povolení, koordinaci a kontrolu na úrovni EU“. Cílem legislativní činnosti EU tedy je harmonizace některých konkrétních aspektů práv duševního vlastnictví, respektive průmyslových práv, vytvořením jednotného systému. K průmyslovým právům se vztahuje řada směrnic, nařízení, nicméně pro zaměření této práce považuji za nejdůležitější představit směrnici 2004/48/ES o dodržování práv duševního vlastnictví, která byla přijata Evropskou komisí v rámci balíčku opatření, jež by měla vést k efektivnímu dodržování práv duševního vlastnictví a také by měla představovat účinný boj proti padělání a pirátství. Hlavním cílem směrnice

---

⁴⁸ Overview: the TRIPS agreement. In: wto.org [online]. [cit. 26. 4. 2023] Dostupné z: https://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e/intel2b_e.htm#generalobligs.

⁴⁹ Overview: the TRIPS agreement. In: wto.org [online]. [cit. 26. 4. 2023]. Dostupné z: https://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e/intel2b_e.htm#provisional

je po celé EU zajistit totožné nástroje, tedy stanovení efektivních opatření, řízení a nápravných opatření k uplatňování práv duševního vlastnictví.⁵⁰

Je také třeba neopominout, že v únoru 2013 byla podepsána Dohoda o JPS, která je jakýmsi vyvrcholením tvorby systému pro uplatňování jednotného patentu. Článek 32 stanovuje výlučnou pravomoc Jednotného patentového soudu i pro řízení o předběžných opatřeních. Obsahu dohody bych se více věnovala v souvislosti s pravomocí a příslušností soudů v kapitole 4.1 této práce. Dle informačního sdělení Evropské komise zveřejněného v Úředním věstníku EU vstoupila Dohoda o JPS v platnost 1. července 2023. Ministerstvo průmyslu a obchodu předložilo předsedovi vlády žádost o odklad termínu pro předložení žádosti o souhlas Parlamentu České republiky s ratifikací Dohody o JPS do 30. září 2024 s odůvodněním, že není nyní možné vyhodnotit reálné dopady zavedení jednotného patentu a že uvedená dohoda ani jiné mezinárodní závazky či usnesení vlády nestanovují určité datum pro předložení Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s její ratifikací.⁵¹

Na národní úrovni jsou jednotlivá průmyslová práva upravena prostřednictvím jednotlivých zákonů, které provádějí směrnice EU. Vymáhání uvedených průmyslových práv se pak řídí ZVPPV, jež je transpozicí směrnice 2004/48/ES o dodržování práv duševního vlastnictví. Zákon vymezuje nároky, kterých se lze ve věcech průmyslových domáhat, pokud dojde k zásahu do průmyslového práva a obsahuje zvláštní úpravu působnosti soudu ve věcech průmyslového vlastnictví, o čemž bude více pojednáno až v dalších částech práce.

3.2 Jednotlivá průmyslová práva

Mezi průmyslová práva řadíme průmyslové vzory, patenty, vzory – užitné či průmyslové, práva na označení, konkrétně ochranné známky⁵², právo k obchodní firmě,⁵³ označení původu a zeměpisná označení, dále topografii polovodičových výrobků. K průmyslovým právům se dále přiřazují i obchodní tajemství a know-how. Ochrana některých průmyslových práv vzniká až rozhodnutím příslušného úřadu (ÚPV, Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Evropský patentový úřad), kterým dojde

---

⁵⁰ Dodržování práv duševního vlastnictví. 11. 6. 2018. In: europa.eu [online] [citováno 12. 12. 2022] Dostupné z:

<https://eur-lex.europa.eu/CS/legal-content/summary/enforcement-of-intellectual-property-rights.html>

⁵¹ REDAKCE. *Poslanecká sněmovna: Sdělení o vstupu Dohody o Jednotném patentovém soudu v platnost a seznamu členských států, které Dohodu o Jednotném patentovém soudu ratifikovaly ke dni jejího vstupu v platnost*. Právní rozhledy, 2023, č. 8, s. III.

⁵² KOŠÍK, Petr. *Patentové litigace s mezinárodním prvkem*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 92.

⁵³ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2017, sp. zn. 31 Cdo 3375/2015.

k registraci daného práva. Registrační princip je důležitým prvkem pro rozhodování sporů ve věcech průmyslových práv. Registraci podléhají patenty, průmyslové a užité vzory, ochranné známky, zeměpisná označení a topografie výrobků.⁵⁴

Patent lze definovat jako formu právní ochrany vynálezu, který je předmětem této právní ochrany.⁵⁵ Účelem patentu je tak ochrana vynálezu, který vyhovuje kritériím spočívající v novosti, vynálezecké činnosti a průmyslové využitelnosti.⁵⁶

K léčivým látkám, jejich směsím či léčivým přípravkům, které jsou určeny k podávání lidem a zvířatům, chráněné na území ČR platným patentem, lze udělit dodatkové ochranné označení, a to, pokud jsou účinnými látkami přípravy, které podléhají registraci podle zvláštních předpisů, než mohou být uvedeny na trh.⁵⁷

Užité vzory jsou pak formou právní ochrany pro technická řešení, které je nové a průmyslově využitelné, nicméně na rozdíl od vynálezu postačí, pokud technické řešení přesáhne pouhou odbornou dovednost.⁵⁸

Průmyslové vzory pak chrání vizuální, estetické a dekorativní aspekty výrobků, za předpokladu, že jsou smysly vnímatelné.⁵⁹

Podle § 1 odst. 1 ZOZ je ochrannou známkou označení, které lze graficky znázornit a které je schopné odlišit výrobky a služby jednoho výrobce či poskytovatele od výrobků a služeb dalšího výrobce či poskytovatele.⁶⁰ V praxi bývá také zcela běžné, že ochranná známka je, byť třeba jen částečně, tvořena jménem člověka. Většinou se jedná o ochranné známky, pod kterými jsou nabízeny výrobky či služby v rámci podnikatelské činnosti jejich vlastníka, který je zároveň nositelem předmětného jména.⁶¹

Obchodní firma dle § 423 odst. 1 OZ představuje jméno, pod nímž je podnikatel zapsán v obchodním rejstříku.

---

⁵⁴ KOŠÍK, Petr. *Patentové litigace s mezinárodním prvkem*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 92.

⁵⁵ HARTVICOVÁ, Kateřina, CHLOUPEK, Vojtěch a kol. § 2 [Základní ustanovení]. In: HARTVICOVÁ, Kateřina, CHLOUPEK, Vojtěch a kol. *Patentový zákon. 1. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 5.

⁵⁶ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2015, sp. zn. 23 Cdo 1372/2015.

⁵⁷ HORÁČEK, Roman, ČADA, Karel, HAJN, Petr. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 234.

⁵⁸ BOHÁČEK, Martin. *Užitný vzor*. In: HENDRYCH, Dušan a kol. *Právní slovník*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009.

⁵⁹ HORÁČEK, Roman, ČADA, Karel, HAJN, Petr. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 257.

⁶⁰ HORÁČEK, Roman. § 1 [Označení, která mohou tvořit ochrannou známku]. In: HORÁČEK, Roman, BISKUPOVÁ, Eva, DE KORVER, Zuzana. *Práva na označení a jejich vymáhání*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 1.

⁶¹ KOPCOVÁ, Martina. *Jméno člověka jako ochranná známka*. *Právní rozhledy*, 2019, č. 23-24, s. 825-828.

Označení původu je název určité oblasti či místa nebo země, který je použit k označení zboží, které z těchto území pochází, přičemž kvalita a vlastnosti tohoto zboží musí být převážně či výlučně dány právě tímto zeměpisným prostředím a jeho charakteristickými přírodními a lidskými faktory. Výroba, zpracování a příprava zboží musí v tomto prostředí také probíhat. Zeměpisným označením je název území, ze kterého zboží pochází a zboží musí mít specifickou kvalitu či další vlastnosti, které vycházejí z tohoto zeměpisného původu, přičemž postačí, aby na takovém území probíhala alespoň výroba či zpracování anebo příprava takového zboží.⁶²

Za topografii polovodičových výrobků se považuje série „*jakkoli zafixovaných nebo zakódovaných vzájemně souvisejících zobrazení, znázorňujících trojrozměrné trvalé uspořádání vrstev, z nichž se polovodičový výrobek skládá, přičemž každé zobrazení znázorňuje vzor jedné vrstvy polovodičového výrobku nebo jeho části*“.⁶³

Obchodní tajemství tvoří skutečnosti odpovídající § 504 OZ. Aby se jednalo o obchodní tajemství, musí být kumulativně splněny tyto předpoklady – jedná se o skutečnosti konkurenčního významu, identifikovatelné, penězi ocenitelné, nesmí být běžně dostupné v obchodních kruzích, musí souviset s obchodním závodem a musí být zajištěno jejich utajení.⁶⁴

Know how lze definovat jako „*soubor technických informací, které jsou tajné, podstatné a vhodnou formou identifikovatelné*“⁶⁵, tato definice pochází z evropského práva, názory na to, jak know how definovat však nejsou zcela jednotné.⁶⁶

Doba platnosti průmyslových práv není neomezená. Patent je platný po dobu dvaceti let od podání přihlášky a tato doba ochrany nemůže být prodloužena.⁶⁷ U užitého vzoru je doba platnosti čtyřletá, přičemž ji je možné podle § 15 odst. 2 ZOUV až dvakrát prodloužit, pokaždé o tři roky. Doba ochrany průmyslového vzoru je podle § 25 ZPV pět let, přičemž zápis je možné obnovit pokaždé na pět let až celkem na dvacet pět let. Zápis ochranné známky je platný deset let od podání přihlášky, tento zápis lze však vždy v souladu s § 29 odst. 2 ZOZ na dalších deset let obnovit.

---

⁶² HORÁČEK, Roman, ČADA, Karel, HAJN, Petr. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 59.

⁶³ Tamtéž, s. 255.

⁶⁴ LOCHMANOVÁ, Ludmila. *Právní úprava obchodního tajemství*. *Právní rozhledy*, 2020, č. 3, s. 91-98.

⁶⁵ HORÁČEK, Roman, ČADA, Karel, HAJN, Petr. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 305.

⁶⁶ Tamtéž, s. 305.

⁶⁷ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2015, sp. zn. 23 Cdo 1372/2015.

Průmyslová práva často nejsou využívána pouze jejich vlastníky, ale jsou dále obchodována pomocí licence, na základě které má její nabyvatel právo za stanovených podmínek průmyslové právo užívat. Licence tak mohou přispět ke zvýšení výroby, jejímu rychlejšímu zahájení nebo zvyšování technické úrovně v určitých oblastech, kdy vlastník průmyslového práva nemá na potřebný rozvoj dostatek finančních prostředků. Licencí si lze také snadno udržet místo na trhu v zemích, které omezily dovoz výrobků.⁶⁸ Udělená licence pak může mít význam i při vymáhání průmyslových práv.

3.3 Vztah průmyslových práv k nekalé soutěži

V praxi často dochází k souběhu více právních úprav, kdy nastane situace, že určitý skutkový stav je možné podřadit pod více ustanovení buď v rámci jednoho či více právních předpisů.⁶⁹ K takovému souběhu právě často dochází i v rámci ochrany průmyslových práv, neboť není vyloučeno, naopak je velmi časté, že jednání, kterým došlo k zásahu do průmyslového práva, bude zároveň posouzeno také jako jednání nekalosoutěžní.⁷⁰ Právo proti nekalé soutěži může mít také subsidiární povahu vůči právům průmyslového vlastnictví, pokud dojde k situaci, kdy nemůže být využita ochrana z titulu průmyslových práv.⁷¹

Nekalá soutěž je upravena v § 2976 a násl. OZ, přičemž je definována třemi základními znaky – jedná se o jednání v hospodářském styku, toto jednání je rozporné s dobrými mravy soutěže a je dána způsobilost tohoto jednání přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům. Ze znění ustanovení je zřejmé, že újma nemusí být skutečně způsobena, postačí její hrozba. V následujících ustanoveních jsou pak upravené některé jednotlivé typické případy nekalé soutěže.

Teoretické koncepce přinesly na vzájemný vztah práva průmyslového vlastnictví a práva nekalé soutěže různé pohledy. Jejich vztah lze pojmout jako protikladný, neboť průmyslová práva mohou působit jako zvláštní prostředky ochrany nehmotných statků, které mají přednost před obecnými prostředky ochrany, jakou je právě ochrana před nekalou soutěží. Další variantou je nahlížet na tento vztah tak, že ochrana průmyslových práv je vnímána jako součást práva soutěžního, přičemž právo soutěžní je zde vnímáno

---

⁶⁸ POSPÍŠIL, Michal. *Licenční smlouva k předmětům průmyslového vlastnictví*. Obchodněprávní revue, 2011, č. 4, s. 106-110.

⁶⁹ HORÁČEK, Roman, ČADA, Karel, HAJN, Petr. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 333-334.

⁷⁰ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 9. 2005, sp. zn. 3 Cmo 41/2005.

⁷¹ HORÁČEK, Roman, ČADA, Karel, HAJN, Petr. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 333-334.

jako nadřazené, které má vliv na aplikaci právních norem upravujících právo průmyslového vlastnictví. Z rozhodovací praxe je však zřejmé, že v českém právním řádu se vychází ze vztahu komplementárního, kdy se právo nekalé soutěže a právo průmyslového vlastnictví vzájemně doplňují. Není tak vyloučeno, že zásah do průmyslového práva bude posouzen jako zásah do průmyslového práva i jako nekalá soutěž.⁷²

Jako příklad souběhu nekalé soutěže a zásahu do průmyslových práv lze uvést jednání, kdy jeden výrobce uvádí na trh takový výrobek, který u informovaného uživatele nevyvolá celkový odlišný dojem než výrobek jiného výrobce uváděný na trh, který má k takovému výrobku zapsané průmyslové právo. Takové jednání pak bude posouzeno nejen jako zásah do uvedeného průmyslového práva, ale zároveň jako nekalá soutěž podle § 2976 OZ a § 2981 OZ.⁷³

Příkladem subsidiarity práva upravujícího nekalou soutěž a práva průmyslového vlastnictví je situace, kdy majitelé řádně zapsaných ochranných známek mají právo užívat předmět ochranných známek pro totožné třídy výrobků a služeb a vznikne tak mezi nimi spor. Jelikož oba používají svou ochrannou známku řádně v souladu se zápisem, nelze dospět k závěru, že by docházelo k porušování průmyslového práva. Uvedené však nebrání tomu, aby jednání jednoho soutěžitele bylo posouzeno jako jednání nekalosoutěžní, byť jeho jednání probíhá v souladu se zapsanou ochrannou známkou.⁷⁴ Je tedy zřejmé, že užití zapsané ochranné známky může být jednáním, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže, respektive jednáním nekalosoutěžním, a soud je povinen v takovém případě poskytnout ochranu práv případně i vydáním předběžného opatření.⁷⁵

---

⁷² ČERMÁK JR., Karel. *O vztazích mezi právem nekalé soutěže a známkovým právem*. Bulletin advokacie, 2005, č. 2, s. 39-48.

⁷³ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2014, sp. zn. 23 Cdo 1393/2013.

⁷⁴ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 9. 1998, sp. zn. 3 Cmo 109/96.

⁷⁵ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 6. 1995, sp. zn. 3 Cmo 1446/94.

4. Zahájení řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření ve věcech průmyslových práv

4. 1 Pravomoc a věcná a místní příslušnost soudu

Pravomoc soudů je upravena v § 7 OSŘ. Obecně platí, že soudy projednávají a rozhodují spory, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud zákon neukládá, že je projednávají jiné orgány, v takovém případě mají soudy pravomoc takové spory projednat za podmínek uvedených v části páté OSŘ. Jiné věci soudy projednávají a rozhodují v občanskoprávním řízení, jen stanoví-li to výslovně zákon. Je tak zřejmé, že soudy jsou oprávněny rozhodovat o předběžných opatřeních v případech, kdy jsou oprávněny rozhodovat i ve věci samé.

Existuje však výjimka, kdy mají obecné soudy pravomoc vydat předběžné opatření i v případě, kdy nemají pravomoc rozhodovat ve věci samé. Z § 106 OSŘ ve spojení s § 22 ZRŘ vyplývá, že i pokud mají účastníci smlouvu o projednání věci před rozhodci (případně rozhodčí komisí), platí, že k vydání předběžného opatření je dána pravomoc obecného soudu. Tato výjimka byla stanovena nejspíše i s ohledem na skutečnost, že předběžným opatřením mohou být povinnosti uloženy i třetím osobám a u třetích osob není pravděpodobné, že by byly účastníky smlouvy o projednání věci před rozhodci.⁷⁶

Pokud je splněna procesní podmínka civilní pravomoci soudu, je třeba dále zkoumat, zda je soud, u kterého byl návrh podán, soudem věcně a místně příslušným, tedy soudem zákonným. Věcná příslušnost určuje, který soud je o návrhu příslušný rozhodovat v prvním stupni, zda okresní či krajský. Místní příslušnost pak určuje konkrétní okresní či krajský soud.⁷⁷

Podle § 74 odst. 3 OSŘ platí, že je k řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření věcně a místně příslušným soud, který je příslušný k řízení ve věci samé (nestanoví-li zákon jinak), obecně věcná příslušnost tedy vyplývá z § 9 OSŘ a místní z § 84a až § 89 OSŘ. Aby tak soud mohl vůbec zhodnotit, zda je ve věci věcně příslušný, je nezbytné, aby z návrhu na nařízení předběžného opatření vyplývalo, co bude předmětem řízení ve věci samé.⁷⁸

Nicméně, jak vyplývá z § 39 odst. 2 ZSS a § 6 odst. 1 písm. a) ZVPPV, v případě sporu o nárocích vycházejících z průmyslového vlastnictví a o nárocích na vydání

---

⁷⁶ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 46.

⁷⁷ ZAHRADNÍKOVÁ, R. a kol. *Praktikum civilního procesu*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2020. s. 53 – 54.

⁷⁸ Srov. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 8. 1994, sp. zn. 13 Co 651/94.

bezdůvodného obohacení získaného na úkor toho, komu svědčí práva z průmyslového vlastnictví a o nárocích podle části první ZVPPV může jako soud prvního stupně výhradně jednat a rozhodovat Městský soud v Praze, v případech, že by věc projednal a rozhodl jiný soud, došlo by k porušení principu zákonného soudce.⁷⁹ Je zde tedy určena speciální výlučná příslušnost Městského soudu v Praze.

Výlučná příslušnost Městského soudu v Praze se uplatní i tehdy, pokud jsou uplatněny nároky z více právních titulů, z nichž alespoň jeden se týká práv z průmyslového vlastnictví.⁸⁰ Jako příklad lze uvést situaci, kdy žalobce opírá své nároky o licenční smlouvu, na základě které poskytl výkon svých práv z průmyslového vlastnictví žalovanému, v takové věci má výlučnou příslušnost Městský soud v Praze, neboť též jde o spor ve smyslu zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví.⁸²

Ustanovení § 11 ÚřSoud, pak vylučuje možnost, aby o předběžném opatření rozhodl vyšší soudní úředník nebo asistent soudce⁸³, o návrhu na nařízení předběžného opatření tak musí rozhodovat buď samosoudce, nebo senát, obecně podle toho, jak bude či je rozhodováno řízení ve věci samé, jinak by bylo řízení o předběžném opatření stíženo vadou. V případě věcí průmyslových práv pak musí vzhledem k § 6 odst. 2 zákona ZVPPV rozhodovat specializovaný senát složený z předsedy a dvou soudců.

Jak již bylo uvedeno ve třetí kapitole této práce, v souvislosti s pravomocí a příslušností soudu je třeba zmínit, že 1. července 2023 vstoupila v platnost Dohoda o JPS, která byla logickým vyústěním navazujícím na nařízení 1257/2012 a nařízení 1260/2012 ustavující systém Jednotného patentu EU s tím, že jednotný patent potřebuje také jednotný soud, kde mohou být patentová práva prosazována. Jednotný patentový soud bude rozhodovat spory ve věcech evropských patentů, které vzniknou buď právě na základě výše uvedených nařízení ustavující systém Jednotného patentu EU anebo na základě Úmluvy o udělování evropských patentů ze dne 5. 10. 1973, přičemž bude oprávněn řešit spory evropských patentů i před vstupem Dohody o JPS v platnost, ovšem za podmínky, že do vstupu Dohody o JPS v platnost ještě nezanikly. Po vstupu Dohody o JPS v platnost, bude dána výlučná pravomoc Jednotného patentového soudu výhradně rozhodovat taxativně stanovený okruh otázek, který je stanoven v článku 32 Dohody o

---

⁷⁹ HORÁČEK, Roman, MACEK, Jiří, BISKUPOVÁ, Eva. *Sbírka správních a soudních rozhodnutí ve věcech průmyslového vlastnictví II. díl*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 242.

⁸⁰ Srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 10. 2008, sp. zn. 3 Cmo 343/2008.

⁸¹ Usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 1. 2011, sp. zn. I. ÚS 2835/09.

⁸² Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 3 Cmo 261/2013.

⁸³ Neboť ten je oprávněn podílet se podle § 36a odst. 5 ZSS na rozhodovací činnosti soudu v rozsahu stanoveném právě zvláštním předpisem pro vyšší soudní úředníky.

JPS. Výlučná pravomoc se bude týkat také předběžných opatření, jimž je věnován článek 62 Dohody. Od vstupu Dohody o JPS v platnost by nicméně mělo být stanoveno přechodové sedmileté období, kdy žaloby o porušení či zrušení evropských patentů budou pořád moci projednávat i soudy (příp. jiné orgány) členských států, předpokladem tvůrců je, že během sedmi let by k Dohodě o Jednotném patentovém soudu mohla přistoupit většina členských států.⁸⁴

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v případě ratifikace Dohody o JPS by bylo nezbytné provést nespočet legislativních změn zejména v oblasti občanského práva procesního. Změny by se mohly dotknout také samotného ústavního pořádku České republiky, a to právě vzhledem ke skutečnosti, že by ratifikací Dohody o JPS Česká republika přenesla část své soudní pravomoci na mezinárodní orgán, a to v plné jurisdikci. Jednotný patentový soud by tak získal pravomoc rozhodovat o občanskoprávních sporech, které by se týkaly patentů, jednalo by se tak o spory soukromých osob a jejich soukromoprávních práv a povinností.⁸⁵

Problémy související s předběžným opatřením by pak vznikaly i při výkonu rozhodnutí vydaných Jednotným patentovým soudem, neboť jak vyplývá z čl. 60 Dohody o JPS, soud může vydat příkaz k okamžitým a účinným předběžným opatřením např. za účelem zajištění příslušných důkazů spočívajících například v odebrání vzorků, za jejich nesplnění pak bude moci v rozhodnutí ve věci samé uložit penále, což podle české právní úpravy není možné.⁸⁶

4. 2 Účastníci řízení

Účastníkem řízení o předběžném opatření, stejně jako účastníkem jakéhokoliv civilního řízení, může být ve smyslu § 19 OSŘ ten, kdo má způsobilost být účastníkem řízení, tedy ten, kdo má právní osobnost nebo ten, komu ji zákon ukládá. Na účastníka řízení o předběžném opatření se rovněž vztahuje i požadavek procesní způsobilosti podle § 20 OSŘ, tedy že účastník může před soudem jednat v rozsahu, v jakém je svéprávný.

Podle § 74 odst. 2 OSŘ je účastníkem řízení o předběžném opatření vždy navrhovatel a ti, kteří by byli účastníky, kdyby šlo o věc samu. Uvedené ustanovení by

---

⁸⁴ DOBIÁŠ, Petr. *Jednotný patentový soud jako nástroj ochrany evropských patentů a evropských patentů s jednotným účinkem*. *Obchodněprávní revue*, 2016, č. 11-12, s. 314-318.

⁸⁵ Studie o celkových dopadech zavedení patentového balíčku tj. evropského patentu s jednotným účinkem na Českou republiku. Úřad průmyslového vlastnictví ČR, 25. 9. 2017 [online]. [cit. 15. 1. 2023]. Dostupné na:

file:///C:/Users/marke/Downloads/Studie%20o%20dopadech%20zaveden%C3%AD%20evropsk%C3%A9ho%20patentu%20s%20jednotn%C3%BDm%20%C3%BA%C4%8Dinkem%20na%20%C4%8CR.pdf

⁸⁶ Tamtéž.

mohlo vést k nesprávnému výkladu, že účastníkem řízení by nemusel být ten, koho navrhovatel označil, ale pouze ten, kdo by byl účastníkem ve věci samé. Takový výklad by však byl v rozporu s podstatou sporného řízení, kterým je i řízení o předběžném opatření ve věcech průmyslových práv. Kromě navrhovatele bude tedy účastníkem vždy ten, koho navrhovatel označí, neboť ve sporných řízeních je určení stran sporu na navrhovateli.⁸⁷ Podle § 2 ZVPPV je oprávněn vymáhat práva podle tohoto zákona vlastník průmyslového práva nebo osoba oprávněna užívat takové průmyslové právo, zejména nabyvatel licence nebo profesní organizace oprávněná zastupovat vlastníky průmyslových práv a je v zemi původu řádně uznávána. Nabyvatel licence pak tak může činit jen se souhlasem vlastníka, bez jeho souhlasu pouze v případě, pokud do jednoho měsíce od doručení oznámení nabyvatele o porušení nebo ohrožení průmyslového práva, nezahájil vlastník řízení sám. Jedná se tak o zákonnou fikci souhlasu vlastníka průmyslového práva se zahájením řízení, tato fikce je důležitá pro posouzení aktivní věcné legitimace.⁸⁸ Ve věcech průmyslových práv tedy typicky bude navrhovatelem ten, který bude tvrdit zásah do svého průmyslového práva, tedy jeho vlastník, a odpůrcem ten, kdo svým jednáním dle navrhovatele do průmyslového práva navrhovatele zasahuje, např. tedy ten, kdo užívá na svých výrobcích označení, které podle navrhovatele zasahuje do jeho práv k ochranné známce.

Pro řízení o předběžném opatření není vyloučena ani aplikace ustanovení OSŘ upravující přistoupení a záměnu účastníků řízení, procesní nástupnictví a vedlejší účastenství. Vzhledem ke lhůtě stanovené k rozhodnutí o předběžném opatření nejsou ale tyto procesní instituty v řízení o předběžném opatření v praxi příliš využívané.

Podle čl. 96 odst. 1 Ústavy České republiky platí, že „*všichni účastníci řízení mají před soudem stejná práva*“, v čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod je pak stanoveno, že „*všichni účastníci jsou si v řízení rovni*“. Jedná se o vyjádření principu rovnosti, který se v civilním řízení projevuje tak, že účastníci mají před soudem rovné postavení, kdy ani jedna ze stran není jakýmkoliv způsobem procesně zvýhodněna. S principem rovnosti souvisí také princip kontradiktornosti, který se projevuje právem účastníků na vyjádření se ke všem skutečnostem a důkazům.⁸⁹ Z povahy procesního

---

⁸⁷ HRNČIŘÍK, Vít. *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 179-180.

⁸⁸ HORÁČEK, Roman. § 2 [Osoby oprávněné vymáhat práva]. In: HORÁČEK, Roman, BISKUPOVÁ, Eva, DE KORVER, Zuzana. *Práva na označení a jejich vymáhání*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 363-364.

⁸⁹ WINTEROVÁ, Alena, Alena Macková a kolektiv. *Civilní právo procesní, díl první: řízení nalézací*, 9. aktualizované vydání, Praha: Leges, 2018, s. 70.

institutu předběžného opatření je zřejmé, že otázka rovnosti účastníků řízení o předběžném opatření je poněkud sporná. Problematice rovnosti účastníků se více budu věnovat v části páté této práce v souvislosti s rozhodováním o předběžném opatření bez slyšení účastníků.

Co se týče zastoupení účastníků řízení, podle § 24 odst. 1 OSŘ platí, že účastník se v řízení může dát zastupovat zástupcem, jehož si zvolí a pokud se nejedná o zastupování podle § 26 či § 26a OSŘ, může být takovým zástupcem jen fyzická osoba. Právě pro řízení o předběžném opatření ve věcech průmyslových práv si pak může účastník zvolit zástupcem též patentového zástupce (§25b OSŘ). Patentovým zástupcem je osoba, která je zapsána do rejstříku patentových zástupců vedeném Komorou patentových zástupců a jež je na základě ZPZ oprávněna poskytovat odbornou pomoc fyzickým i právnickým osobám ve věcech týkajících se průmyslového vlastnictví. Ovšem i v rámci zastoupení účastníka patentovým zástupcem platí, že účastník musí být zastoupen fyzickou osobou, nelze se nechat zastoupit právnickou osobou, jejímž předmětem jsou obecně služby patentových zástupců, ale je třeba zplnomocnit konkrétního patentového zástupce jakožto fyzickou osobu, v opačném případě se jedná o nedostatek návrhu a je tak dán důvod k odmítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření.⁹⁰

4.3 Návrh na nařízení předběžného opatření

V občanském soudním řízení, tedy i v případě předběžných opatření ve věcech průmyslových práv, může soud nařídit předběžné opatření pouze na návrh, to platí jak pro předběžná opatření před zahájením řízení, tak po zahájení řízení.⁹¹

Podle § 75 odst. 2 OSŘ mezi náležitosti návrhu patří:

- a) obecné náležitosti stanovené v § 42 odst. 4 OSŘ
- b) označení účastníků
- c) vylíčení rozhodných skutečností
- d) petit předběžného opatření

S ohledem na téma této práce budou dále rozebrány pouze zvláštní náležitosti týkající se pouze návrhu na nařízení předběžného opatření.

---

⁹⁰ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 5. 2020, sp. zn. 3 Cmo 71/2020.

⁹¹ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 53.

U fyzických osob musí být uvedeno jméno, příjmení a bydliště, vhodné je uvést také datum narození, u právnických osob obchodní firma, případně název a sídlo právnické osoby. Pokud je účastníkem řízení stát, musí být označena příslušná organizační složka. Jestliže se předběžné opatření týká vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti, musí být uvedeno také IČO ať už fyzické nebo právnické osoby. Pokud jsou účastníci zastoupeni, musí být v návrhu jejich zástupci uvedeni.⁹²

V návrhu dále musí být vylíčeny skutečnosti svědčící o splnění předpokladů pro nařízení předběžného opatření a dále skutečnosti, kterými navrhovatel odůvodňuje navrhované předběžné opatření.⁹³ Navrhovatel tak musí uvést skutečnosti týkající se nároku, jehož porušení či ohrožení tvrdí a skutečnosti odůvodňující potřebu zatímně upravit poměry mezi účastníky či obavu z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí. Jedná se tedy o skutečnosti, které jsou rozhodné pro posouzení, zda se jedná o návrh důvodný či nikoliv.

Ve věcech průmyslových práv tak bude podstatné uvést skutečnosti o své aktivní věcné legitimaci k podání návrhu, konkrétním průmyslovém právu, o jehož porušení se má jednat a popsat, v čem je spatřována závadnost jednání osoby, vůči níž předběžné opatření směřuje.

Další náležitostí návrhu je petit, tedy aby navrhovatel vymezil, čeho se domáhá. Petit by měl navazovat na skutečnosti uvedené navrhovatelem v návrhu a měl by být tedy logickým vyústěním tvrzení navrhovatele.⁹⁴

Další podmínkou, která sice nevyplývá přímo ze zákona, ale byla ukotvena rozhodovací praxí, je, že součástí návrhu na nařízení předběžného opatření musí být také informace o tom, jaké řízení ve věci samé plánuje navrhovatel zahájit, resp. z návrhu na nařízení předběžného opatření musí být zřejmé, co bude následovat po případném nařízení předběžného opatření, aby splnění podmínek pro nařízení předběžného opatření bylo posuzováno již z hlediska nároku, který hodlá navrhovatel uplatnit ve věci samé.⁹⁵

Vzhledem ke krátké lhůtě, ve které musí soud o předběžném opatření rozhodnout, zákon také vyžaduje, aby k návrhu již byly připojeny listiny, jichž se navrhovatel

---

⁹² Ustanovení § 75 odst. 2 OSŘ.

⁹³ WINTEROVÁ, Alena, Alena Macková a kolektiv. *Civilní právo procesní, díl první: řízení nalézací*, 9. aktualizované vydání, Praha: Leges, 2018, s. 324.

⁹⁴ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 54.

⁹⁵ LEVÝ, Jiří. § 75 [Nařízení předběžného opatření]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 374.

dovolává. Vzhledem k rychlosti řízení totiž není prostor, aby soud postupoval podle § 118a odst. 3 OSŘ a vyzýval navrhovatele k doručení listin. Pokud chce být navrhovatel se svým návrhem úspěšný, je důležité, aby listiny byly soudu předloženy současně s návrhem na nařízení předběžného opatření.⁹⁶ Ve věcech průmyslových práv se tak typicky bude jednat například o osvědčení o zápisu ochranné známky, užitého vzoru či průmyslového vzoru, patentovou listinu, licenční smlouvu, katalogy, letáky, ale také o znalecké posudky, kterými bude osvědčován zásah do průmyslového práva.

4.4 Překážka věci zahájené a věci pravomocně rozhodnuté

I pro řízení o předběžném opatření platí překážka věci zahájené a překážka věci pravomocně rozhodnuté,⁹⁷ neboť nařízené předběžné opatření představuje pro osoby, vůči nimž směřuje, závažné důsledky a je tak důležité předcházet situacím, kdy by stejné předběžné opatření bylo vydáno opakovaně nebo by bylo o totožném návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodnuto několikrát a rozdílně.⁹⁸

Překážka věci zahájené je upravena v § 83 OSŘ, a znamená, že nemůže být zahájeno nové řízení o téže věci, pokud už řízení u soudu o ní probíhá. Překážka věci pravomocně rozhodnuté je vymezena v ustanovení § 159a odst. 4 OSŘ, podle kterého platí, že jakmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být v rozsahu závaznosti výroku rozsudku pro účastníky a popřípadě jiné osoby věc projednávána znovu. „*Ve smyslu obou těchto ustanovení jde o stejnou věc tehdy, jde-li v pozdějším řízení o tentýž nárok nebo stav, o němž bylo již zahájeno jiné řízení (o němž již bylo v jiném řízení pravomocně rozhodnuto), a týká-li se stejného předmětu řízení a týchž osob.*“⁹⁹ O stejný předmět řízení se jedná v případě, kdy ten samý nárok vyplývá ze stejných skutečností, jimiž byl již jednou uplatněn. Podstatu skutkového děje pak tvoří především jednání a následek, který byl jednáním způsoben. Není přitom podstatné, jak byl skutek po právní stránce posouzen, to platí i v případech, kdy posouzení bylo nesprávné či ne zcela úplné. Při posuzování totožnosti osob pak není rozhodné, jestli mají v původních a později zahájených řízeních různá procesní postavení. Totožnost osob je zachována, i pokud dojde k univerzální či singulární sukcesi.¹⁰⁰ Překážka věci zahájené či překážka věci pravomocně rozhodnuté tak nebude dána v případě, kdy se nárok bude opírat o nové

---

⁹⁶ JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 459.

⁹⁷ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 2008, sp. zn. 29 Cdo 841/2007.

⁹⁸ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 2. 2007, sp. zn. 33 Odo 417/2005.

⁹⁹ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2000, sp. zn. 20 Cdo 723/2000.

¹⁰⁰ Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 2. 2005, sp. zn. 29 Odo 762/2004.

skutečnosti, které nemohly být uplatněny v původním řízení, ačkoliv jinak půjde o totožný právní vztah mezi totožnými účastníky.¹⁰¹

O překážku věci pravomocně rozhodnuté šlo v případě, kdy se navrhovatel svým návrhem na nařízení předběžného opatření domáhal uložení povinnosti odpůrci zdržet se výroby, nabízení, prodeje v České republice, jakož i vývozu dětských plenek s v návrhu specifikovaným označením a uložení povinnosti odpůrci zdržet se výroby, nabízení, prodeje v České republice, jakož i vývozu dětských plenek s v návrhu specifikovaným označením, jejichž obal odpovídá kterémukoliv z v návrhu uvedených vyobrazení. Totožný návrh byl již navrhovateli soudem jednou pravomocně zamítnut. Navrhovatel se v novém návrhu opakovaně snažil prokázat pasivní legitimaci odpůrce tím, že uvedl další výrobky se specifikovaným názvem označené kódem začínající na „DP“ s odůvodněním, že z různých webových nabídek je jasné, že výrobcem uvedených výrobků je v České republice odpůrce. Nicméně soud předchozí totožný návrh zamítl z důvodu, že z takového označení na výrobcích nelze mít za osvědčené, že odpůrce je výrobcem takového výrobku. Pouhé uvedení dalších výrobků s takovým označením pak nemůže být považováno za novou skutečnost, která by odůvodňovala projednání opakovaně podaného návrhu.¹⁰² Aby se nejednalo o překážku věci pravomocně rozhodnuté, musel by navrhovatel uvést takové nové skutečnosti, které nejsou pouhým pokusem zpochybnit závěr soudu učiněný u předchozího návrhu na nařízení předběžného opatření.¹⁰³

O překážku věci pravomocně rozhodnuté šlo také v případě, kdy byl předchozí návrh na nařízení předběžného opatření zamítnut z důvodu dlouhodobého strpění závadného stavu a navrhovatel podal totožný návrh, přičemž nově pouze uvedl, že se o závadném stavu dozvěděl až po několika letech a není tak pravdou, že by závadné jednání strpěl delší dobu. Tato skutečnost nicméně již při podání původního návrhu existovala a byla navrhovateli známa, navrhovatel tak mohl své tvrzení uplatnit již v původním návrhu, nenastal tak žádný nový stav, který by byl důvodem pro opětovné posuzování podmínek nařízení předběžného opatření.¹⁰⁴

4.5 Jistota

Podle § 75b odst. 1 OSŘ je navrhovatel k zajištění škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením, povinen nejpozději ve stejný den, kdy podal u soudu

---

¹⁰¹ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 7. 2001 sp. zn. 28 Cdo 1110/2001.

¹⁰² Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 11. 2021, sp. zn. 3 Cmo 170/2021.

¹⁰³ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 5. 2019, sp. zn. 3 Cmo 199/2018.

¹⁰⁴ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, sp. zn. 3 Cmo 10/2017.

návrh na nařízení předběžného opatření složit jistotu ve výši 10 000 Kč, ve věcech týkající se vztahů mezi podnikateli ve výši 50 000 Kč.

Jistota tedy slouží k zajištění škody nebo jiné újmy, která by předběžným opatřením mohla vzniknout osobám, vůči nimž předběžné opatření směřuje nebo kterékoliv jiné třetí osobě¹⁰⁵, a to i těm, které stojí mimo řízení o předběžném opatření. Takové zajištění je nutné s ohledem na to, že v rámci řízení o předběžném opatření dochází k omezení práv, aniž by bylo prováděno dokazování. Jistota je tak vlastně zárukou alespoň částečného uhrazení případné škody či jiné újmy, která může vzniknout v důsledku nařízení předběžného opatření.¹⁰⁶

Pro určení výše jistoty není podstatný předmět sporu ani jeho hodnota, rozhodné je pouze to, zda jde o vztah mezi podnikateli či nikoliv. Ústavní soud se k rozdílné výši jistoty u podnikatelů a ostatních návrhů postavil tak, že taková rozdílnost nemůže založit protiústavnost, neboť stanovení vyšší jistoty pro obchodní věci nelze považovat za rozporné s principem právní jistoty.¹⁰⁷

V případech, kdy jistota zjevně nepostačuje k zajištění škody nebo jiné újmy, nebo jde o opětovný návrh, ve kterém jsou stejní účastníci a je z obdobných důvodů požadována stejná nebo obdobná zatímní úprava poměrů, vyzve předseda senátu navrhovatele k doplatku, přičemž musí také přihlížet k okolnostem daného případu, a doplatek jistoty musí být složen do 3 dnů od výzvy. Soud výzvu k doplatku jistoty může učinit jak bez návrhu podle § 75b odst. 1 OSŘ, a to před nařízením předběžného opatření anebo podle § 76h OSŘ na návrh toho, komu byla předběžným opatřením uložena povinnost, a to po nařízení předběžného opatření, ovšem pouze v případě, že předběžným opatření bylo nařízeno před zahájením řízení ve věci samé, neboť v případě nařízení předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé se uvedené ustanovení neuplatní.¹⁰⁸

Soud by měl při rozhodování o doplatku jistoty zejména zvážit dopad nařízeného předběžného opatření do poměrů odpůrce, jaká část jeho podnikatelské činnosti je předběžným opatřením dotčena, zda ho navrhovatel obeznámil s tím, že jeho jednání považuje za protiprávní a zda může dojít i ke škodě ve formě ušlého zisku a další újmě. Zatímco charakter nároku bude zřejmý ze spisu, subjektivní ekonomické dopady na

---

¹⁰⁵ DRÁPAL, Ljubomír. § 75b [Jistota]. In: DRÁPAL, Ljubomír, BUREŠ, Jaroslav a kol. *Občanský soudní řád I, II*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 433.

¹⁰⁶ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 66-67.

¹⁰⁷ Usnesení Ústavního soudu ze dne 16. 5. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 46/05.

¹⁰⁸ SVOBODA, Karel. *Řízení v prvním stupni. Civilní proces z pohledu účastníka*. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2019, s. 180.

podnikání odpůrce tak zřejmé být nemusí,¹⁰⁹ soud tedy rozhoduje o případném doplatku jistoty na základě své vlastní úvahy, přičemž z odůvodnění musí vždy jednoznačně vyplývat, na základě čeho o doplatku rozhodl, nemůže pouze konstatovat za osvědčená tvrzení toho, komu jsou předběžným opatřením uloženy povinnosti.¹¹⁰ Tedy, i pokud soud rozhoduje o uložení doplatku na návrh toho, jemuž byla předběžným opatřením uložena povinnost, není takovým návrhem zcela vázán, nicméně s ohledem na dispoziční zásadu ovládající civilní sporné řízení by nemělo dojít k situaci, kdy navrhovateli uloží na doplatku zaplatit více, než je navrhováno.¹¹¹

Z výše uvedeného vyplývá, že doplatek jistoty je tedy možností, jak modifikovat, resp. zvýšit jistotu, tedy obligatorně stanovenou částku, jejíž zaplacení zákon ukládá bez ohledu na veškeré okolnosti konkrétního případu (s výjimkou zohlednění, zda se jedná o spor podnikatelů či nikoliv), přičemž je zřejmé, že v praxi nemusí být tyto částky dostačující. Jsem přesvědčena, že tomu tak je často i právě v případě průmyslových práv, kdy je předběžným opatřením často ukládána povinnost zdržet se výroby, propagace a distribuce výrobků pod určitým označením, přičemž často takové předběžné opatření navíc zasáhne většinu výroby toho, jemuž byla povinnost uložena, resp. nezasáhne do jeho podnikání pouze okrajově a případná výše škody může být až několikanásobně vyšší, než je složená jistota.¹¹² Dle mého názoru soudy však v praxi uložení doplatku jistoty na základě úvahy před nařízením předběžného opatření příliš často nevyužívají, ačkoliv je zjevné, že uložení doplatku by bylo vhodné, ale tuto možnost spíše ponechávají na případné iniciativě toho, jemuž byla povinnost předběžným opatřením uložena. Věcný záměr civilního řádu soudního již paušální požadavek složení jistoty neobsahuje a je tak možné, že v budoucnu budou výši jistoty určovat soudy opravdu na základě své úvahy s přihlédnutím k okolnostem daného případu a účel jistoty tak bude vhodněji naplněn. Aby však odpůrci nevznikla z nařízeného předběžného opatření škoda či jiná újma ještě před tím, než navrhovatel jistotu složí, věcný záměr civilního řádu soudního spojuje účinky předběžného opatření až se složením jistoty.¹¹³

---

¹⁰⁹ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 3 Cmo 168/2021.

¹¹⁰ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 1. 2018, sp. zn. 3 Cmo 158/2017.

¹¹¹ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 71.

¹¹² Srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 1. 2018, sp. zn. 3 Cmo 158/2017.

¹¹³ LAVICKÝ, Petr a kol. Věcný záměr civilního řádu soudního, finální znění 2. verze. In: justice.cz [online]. [cit. 21.12.2022] Dostupné na: https://justice.cz/documents/12681/2872506/V%C4%9Bcn%C3%BD+z%C3%A1m%C4%9Br_fin%C3%A1ln%C3%AD+verze+_prosinec+2020.pdf/83cdd87e-18c5-41e9-948e-8defa2525adb.

Je třeba zdůraznit, že doplatek jistoty však neslouží k zajištění škody či jiné újmy v případech, kdy škoda vzniká jako následek v situaci, kdy osoba, proti níž předběžné opatření směřuje, nerespektuje uloženou povinnost. Pokud tak osoba, jíž byla povinnost uložena, podá návrh na zvýšení jistoty s odůvodněním, že jí vzniká škoda v důsledku exekučního řízení, které je vedené kvůli neplnění povinnosti předběžným opatřením uložené, pak nelze takovému návrhu vyhovět, neboť taková škoda nevzniká v důsledku nařízeného předběžného opatření, ale naopak v důsledku jeho nesplnění.¹¹⁴

Pokud návrh podá více navrhovatelů, jsou povinni složit jistotu a případně i její doplatek společně a nerozdílně. Je třeba však rozlišovat, zda jde opravdu o společný návrh, pokud více navrhovatelů podá návrh vůči více odpůrcům a nároky vůči každému z odpůrců stojí na jiných skutkových a právních základech, pak by jistota měla být složena za každý jednotlivý návrh, a to i v případě, kdy jsou návrhy obsahem jednoho podání. O takovou situaci šlo například v případě, kdy se dvě navrhovatelky jedním podáním domáhaly uložení povinnosti odpůrkyni 1) a odpůrkyni 2) zdržet se nabídky, prodeje, distribuce, dovozu a uvádění na trh léku s v návrhu specifikovaným názvem, a to až do skončení doby ochrany nebo platnosti v návrhu specifikovaného patentu validovaného v České republice, podle toho, která skutečnost nastane dříve a dále uložení povinnosti odpůrkyni 2) zdržet se převodu registrace léku s v návrhu specifikovaným názvem, a to až do skončení doby ochrany nebo platnosti v návrhu specifikovaného patentu validovaného v České republice, podle toho, která skutečnost nastane dříve. První navrhovatelka se uvedených nároků domáhala z titulu nekalé soutěže a druhá navrhovatelka z titulu porušení práv k patentu. Návrh byl tak podán dvěma navrhovatelkami, z nichž každá požadovala stanovení různých povinností dvěma odpůrkyním, jednalo se tak o dva jednotlivé návrhy a jistota ve výši 50 000 Kč by tak měla být zaplacená dvakrát za každý z těchto návrhů.¹¹⁵

V § 75b odst. 3 OSŘ jsou řešeny situace, kdy navrhovatel není povinen jistotu platit, tedy situace, kdy je od této povinnosti osvobozen. Osvobození od povinnosti platit jistotu lze rozdělit na dvě kategorie, a to věcné osvobození a osobní osvobození. Věcné osvobození se vztahuje na předběžná opatření ve věcech výživného, ve věcech pracovních a ve věcech náhrady újmy na zdraví, přičemž uvedené osvobození vyplývá ze

---

¹¹⁴ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. 3 Cmo 120/2019.

¹¹⁵ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2022, sp. zn. 3 Cmo 26/2022.

zákona, navrhovatel tak nemá povinnost osvobození vůbec navrhovat.¹¹⁶ Naproti tomu u osobního osvobození musí navrhovatel osvědčit, že je dán důvod k jeho osvobození, tedy navrhovatel buď musí osvědčit, že jsou u něj splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 138 OSŘ anebo osvědčí, že jistotu nemohl bez své viny složit, přičemž je tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mohla navrhovateli vzniknout újma. Pro oba tyto důvody platí, že musí být osvědčeny již společně s návrhem na nařízení předběžného opatření.¹¹⁷ Ze stanovených možností je zřejmé, že v řízení o předběžném opatření ve věcech průmyslových práv v praxi může dojít pouze k osobnímu osvobození navrhovatele od povinnosti platit jistotu. Zda navrhovatel osvědčil, že jsou u něj dány podmínky pro osvobození od soudních poplatků nebo zda je dáno nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by navrhovateli mohla vzniknout újma a že jistotu bez své viny nemohl složit, si soud posoudí pouze jako předběžnou otázku a nebude o tom rozhodovat samostatným výrokem, pouze to zmíní v odůvodnění usnesení, kterým o návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodne. Pokud dospěje k závěru, že důvody k nezaplacení jistoty nebyly dány, předběžné opatření odmítne.¹¹⁸

Je tak sice možné požádat o osvobození od placení jistoty, nicméně není již dána možnost jistotu doplatit, pokud soud splnění podmínek pro osvobození neshledá. Lze však konstatovat, že uvedené zcela odpovídá požadavku rychlosti řízení o předběžném opatření, neboť pokud by soud rozhodoval nejprve o nepřiznání či přiznání osvobození a až poté by rozhodoval o návrhu, vedla by taková situace k průtahům v řízení, což i vzhledem ke krátké lhůtě, ve které soud musí rozhodnout, není žádoucí. Navíc případné odmítnutí návrhu není věcným rozhodnutím a nevznikne tak překážka věci rozhodnuté, nic navrhovateli tak nebrání podat návrh znovu s tím, že spolu s návrhem již jistotu zaplatí.

Vzhledem k tomu, že zákon v souvislosti s osvobozením zmiňuje pouze povinnost zaplatit jistotu, je otázkou, zda je možné osobní osvobození vztáhnout i na případný doplatek jistoty. Podle mého názoru by se osvobození z důvodu splnění podmínek pro osvobození podle § 138 OSŘ, tedy v případě, kdy navrhovatel mimo jiné osvědčí své nepříznivé poměry, mělo vztahovat i na doplatek jistoty, neboť pokud není

---

¹¹⁶ LEVÝ, Jiří. § 75b [Jistota k zajištění náhrady škody]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 377.

¹¹⁷ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021 s. 78.

¹¹⁸ LEVÝ, Jiří. § 75b [Jistota k zajištění náhrady škody]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 378.

navrhovatel schopen zaplatit již jistotu, těžko bude schopen zaplatit případný doplatek, který v praxi bývá až mnohonásobně vyšší než samotná jistota.¹¹⁹

Pokud dojde ke složení jistoty, OSŘ obsahuje výčet okolností, na základě kterých se jistota navrhovateli vrací. Je tomu tak v případech, kdy nemohlo, a už ani nemůže, ke vzniku škody či jiné újmy dojít, tedy pokud byl návrh na nařízení předběžného opatření soudem buď pravomocně zamítnut, pravomocně odmítnut anebo bylo řízení pravomocně zastaveno. K vrácení jistoty dojde také v případě uplynutí lhůty k podání žaloby na náhradu škody či jiné újmy podle § 77a odst. 2 OSŘ nebo pokud nabylo právní moci rozhodnutí soudu o této žalobě a vyplývá z něj, že jistota nebude použita k uspokojení práva na náhradu škody či jiné újmy.

Jistota se nevrací v případě, že bylo vyhovující rozhodnutí soudu prvního stupně odvolacím soudem pravomocně změněno tak, že návrh na nařízení předběžného opatření byl zamítnut, neboť vzhledem k tomu, že závaznost předběžného opatření souvisí s vykonatelností rozhodnutí, nikoliv jeho právní mocí, mohlo po dobu vykonatelnosti rozhodnutí soudu prvního stupně dojít ke vzniku škody či jiné újmy.¹²⁰

Pokud soud prvního stupně rozhodl o uložení doplatku jistoty a odvolací soud takové rozhodnutí změnil tak, že povinnost uhradit doplatek jistoty se neukládá nebo sníží výši doplatku či takové rozhodnutí zruší a vrátí k dalšímu řízení, je soud prvního stupně v takových případech povinen navrhovateli doplatek jistoty vrátit.¹²¹

4.6 Poplatková povinnost

Za návrh na nařízení předběžného opatření se podle položky 5 Sazebníku soudních poplatků ZSOP platí soudní poplatek ve výši 1 000 Kč, stejně jako u jistoty zde není rozlišováno, co je předmětem řízení o nařízení předběžného opatření, za každý návrh na předběžné opatření je vyměřen poplatek ve stejné výši, nicméně je třeba poukázat na jeden podstatný rozdíl, a to ten, že složení jistoty je podmínkou, aby vůbec došlo k nařízení předběžného opatření, zatímco povinnost zaplatit soudní poplatek za řízení o předběžném opatření podle § 4 odst. 1 písm. h) ZSOP vzniká až rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření. Soudní poplatek tak nemusí být zaplacen společně s návrhem, jeho splatnost je podle § 7 odst. 1 ZSOP stanovena do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla uložena, v případě předběžných opatření tedy

---

¹¹⁹ Srov. KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 81.

¹²⁰ LEVÝ, Jiří. § 75b [Jistota k zajištění náhrady škody]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 380.

¹²¹ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 3. 2017, sp. zn. 3 Cmo 127/2016.

většinou právní mocí rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření. Nelze opomenout, že i v případě návrhu na nařízení předběžného opatření si lze podat návrh na osvobození od soudních poplatků podle § 138 OSŘ, který je vhodné podat již s návrhem na nařízení předběžného opatření, a to s ohledem na krátkou lhůtu, kterou zákon určuje soudu k rozhodnutí o předběžném opatření. ZSOP také obsahuje výčet řízení a osob, kterým je osvobození přiznáno ze zákona. Vzhledem k předmětu práce však nepovažuji za nutné je podrobněji rozebírat.

V § 9 odst. 1 ZSOP je pak stanoven následek nezaplacení soudního poplatku spočívající v zastavení řízení (mimo výjimky stanovené v odst. 4). Vzhledem k tomu, že poplatková povinnost vzniká nejdříve až právní mocí rozhodnutí o předběžném opatření, se tak uvedený následek nezaplacení nemůže v řízení o předběžném opatření uplatnit.¹²² Podle mého názoru by však bylo pro soudy praktičtější, pokud by byly účinky předběžného opatření spojeny až právě se zaplacením soudního poplatku.

4.7 Předpoklady pro nařízení předběžného opatření

Jak vyplývá z § 74 odst. 1 a § 102 odst. 1 OSŘ, mezi předpoklady pro nařízení předběžného opatření patří osvědčení naléhavé potřeby zatímně upravit poměry účastníků či obavy z ohrožení výkonu rozhodnutí, přičemž vždy také musí být osvědčen nárok samotný, resp. nárok, který je ohrožen.¹²³ Podmínky naléhavé potřeby upravit poměry účastníků a obavy z ohrožení výkonu rozhodnutí nemusí být splněny současně, vždy postačí splnění jedné anebo druhé, nicméně nelze vyloučit splnění obou těchto podmínek.¹²⁴ Jednotlivé předpoklady budou rozebrány v následujících podkapitolách.

4.7.1 K pojmům „osvědčení“ a „prokázání“

Soud v rámci rozhodování o předběžném opatření neprovádí dokazování, nezvažuje ani jaké důkazy provede a jaká skutková zjištění z nich učiní, jeho rozhodnutí tak nestojí na závěru o skutkovém stavu ani právním posouzením věci, přičemž ani nepřihlíží k argumentům dalších účastníků. Podkladem pro rozhodnutí soudu jsou tak pouze informace uvedené v návrhu na nařízení předběžného opatření a v důkazech předložených navrhovatelem.¹²⁵ Ačkoliv soud neprovádí dokazování, je třeba, aby byl o relevantních skutečnostech v zásadě přesvědčen.¹²⁶ Je tedy povinností navrhovatele

---

¹²² WALTR, Robert. § 9 [Následky nezaplacení poplatku]. In: WALTR, Robert. *Zákon o soudních poplatcích. 2. vydání.* Praha: C. H. Beck, 2012, s. 29.

¹²³ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 1. 2023, sp. zn. 14 Cmo 15/2023.

¹²⁴ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném.* Praha: Leges, 2021, s. 83.

¹²⁵ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 12. 2008, sp. zn. 3 Cmo 431/2008.

¹²⁶ WINTEROVÁ, Alena, Alena Macková a kolektiv. *Civilní právo procesní, díl první: řízení nalézací, 9. aktualizované vydání,* Praha: Leges, 2018, s. 326.

osvědčit v řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření tvrzené skutečnosti. Současná právní úprava v OSŘ neobsahuje definici pojmu „osvědčení“, tento pojem je tedy nutné dovozovat z judikatury. Osvědčení se nachází na pomezí mezi pouhou pravděpodobností a plnými důkazy, není však dána konkrétní míra úrovně, na kterou musí být soudce přesvědčen, což by však s ohledem na to, že každý případ je posuzován s ohledem na jeho konkrétní skutečnosti, postrádalo smysl.¹²⁷ Obecně však lze vyjít z toho, že za osvědčenou je možné považovat takovou skutečnost, ke které došlo s pravděpodobností větší než 50 %.¹²⁸ Vyšší přísnosti však bude podléhat osvědčení návrhu na nařízení předběžného opatření před zahájením řízení ve věci samé¹²⁹, neboť v takovém případě neexistuje propojenost mezi případně nařízeným předběžným opatřením a řízením ve věci samé, což musí být při posuzování podmínek pro vydání předběžného opatření také bráno v potaz.¹³⁰

Ze znění ustanovení § 75c odst. 1 OSŘ by se však mohlo jevit, že předběžné opatření není pouze v režimu osvědčování, ale co se týče důvodů jeho nařízení také v režimu prokazování. Z ostatních ustanovení upravujících předběžná opatření však již žádný požadavek dvojího režimu nevyplývá a vzhledem k požadavku rychlosti řízení o předběžných opatřeních a jejich překvapivosti by byla nutnost některé skutečnosti prokazovat zcela nežádoucí, respektive by to bylo v rozporu se samotným smyslem předběžných opatření, navíc pro dokazování není s ohledem na zákonem stanovené lhůty pro rozhodnutí soudu o předběžném opatření ani dostatečný prostor. Potřeba zatímně upravit poměry účastníků či obava z ohrožení výkonu rozhodnutí navíc budou vždy vyplývat právě ze skutečností rozhodujících pro nařízení předběžného opatření, tedy v rozsahu právě nároku samotného, a nemohou tak stát samostatně. Lze tedy učinit závěr, že návrh na nařízení předběžného opatření tak soud vždy posoudí pouze v režimu osvědčení¹³¹ a pojem „prokázání“ je třeba v souvislosti s uvedeným ustanovením třeba vykládat tak, že z návrhu a předložených listin musí vyplývat, že je pravděpodobná úspěšnost navrhovatele ve věci samé.¹³² Podle Ústavního soudu je však pojem

---

¹²⁷ HRNČIŘÍK, Vít, *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 196.

¹²⁸ MAŘÁDEK, David. *Právní režim objasňování skutkového stavu v řízení o návrhu na předběžné opatření podle občanského soudního řádu*. *Právní rozhledy*, 2019, č. 1, s. 29-32.

¹²⁹ Usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2012, sp. zn. II. ÚS 3220/11.

¹³⁰ SVOBODA, Karel. *Řízení v prvním stupni. Civilní proces z pohledu účastníka*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 178.

¹³¹ Tamtéž, s. 29.

¹³² JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 471.

„prokázání“ nutné vykládat tak, že navrhovatel musí soud o důvodech vydání předběžného opatření přesvědčit, tedy nestačí, aby se pouze jevily pravděpodobnými, ačkoliv neprobíhá dokazování.¹³³ Já jsem se ve své dosavadní praxi setkala s přístupem jednotného režimu – tedy režimu osvědčení jak pro nárok samotný, tak důvody pro nařízení předběžného opatření a jsem přesvědčena, že je to tak pro účely předběžného opatření zcela dostačující a to s ohledem na to, že při absenci dokazování podle mě nelze dospět k přesvědčivosti, ale právě pouze k pravděpodobnosti skutečností v návrhu uvedených.

Věcný záměr civilního řádu soudního již požaduje pouhé osvědčení jak u nároku samotného, tak u důvodů předběžného opatření s odůvodněním, že plné prokázání důvodu není opodstatněno a v rámci řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření lze takovému požadavku těžko dostat.¹³⁴

4.7.2 Osvědčení nároku samotného

Jak již bylo uvedeno v kapitole 4.3, soudu musí být z návrhu na nařízení předběžného opatření zřejmé, jaký nárok hodlá navrhovatel uplatnit ve věci samé, aby mohlo být i předběžné opatření posuzováno již z hlediska takového nároku, přičemž takový nárok musí být shledán alespoň pravděpodobným.¹³⁵ Ve věcech průmyslových práv tak soud posuzuje, zda se jeví jako pravděpodobné, že navrhovatelem vytýkané jednání bude ve věci samé posouzeno jako neoprávněný zásah do jeho průmyslového práva.¹³⁶

Pokud takový nárok neexistuje, resp. nebyl osvědčen, pak by nařízení předběžného opatření postrádalo smysl.¹³⁷ Není-li totiž zjevné, jaké řízení bude zahájeno ve věci samé, soud nemá možnost posoudit, zda je naplněna podmínka potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků či podmínka obavy z ohrožení výkonu rozhodnutí. Soud navíc v případě, že přistoupí k nařízení předběžného opatření, ukládá navrhovateli také lhůtu k podání žaloby a vzhledem k tomu, že sporné řízení ovládá dispoziční zásada, je i z tohoto důvodu třeba, aby byl předmět řízení ve věci samé vymezen navrhovatelem, nemůže být vymezován soudem. Soud tak povinnost podle § 76 odst. 3 OSŘ může

---

¹³³ Usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 3. 2009, sp. zn. III. ÚS 163/09.

¹³⁴ LAVICKÝ, Petr a kol. Věcný záměr civilního řádu soudního, finální znění 2. verze. In: justice.cz [online]. [cit. 21.12.2022] Dostupné na: https://justice.cz/documents/12681/2872506/V%C4%9Bcn%C3%BD+z%C3%A1m%C4%9Br_fin%C3%A1ln%C3%AD+verze+_prosinec+2020.pdf/83cdd87e-18c5-41e9-948e-8defa2525adb.

¹³⁵ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 6. 2020, sp. zn. 14 Cmo 153/2022.

¹³⁶ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 11. 2019, sp. zn. 3 Cmo 100/2019.

¹³⁷ HRNČIŘÍK, Vít, *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 172.

navrhovateli stanovit pouze v případě, že je předmět řízení ve věci samé navrhovatelem určen či se jeví zřejmým.¹³⁸

Ačkoliv je posouzení některých právních otázek vyhrazeno až řízení ve věci samé, kde jsou zodpovězeny na základě prováděného dokazování, není ve věcech průmyslových práv v případech, kdy je jejich řešení zcela zřejmé, vyloučené jejich posouzení již v řízení o předběžném opatření. Typicky je v rámci řízení o předběžném opatření možné posoudit otázku zaměnitelnosti ochranné známky, pokud je nepochybné, že z hlediska průměrného spotřebitele¹³⁹ vyvolávají sporná označení (ať už slovní, obrazová či kombinovaná) celkový odlišný dojem. Podle Nejvyššího soudu „*od průměrného spotřebitele lze očekávat, že přihledne k podstatným rozdílům mezi značkami, označením výrobků apod. Při posuzování zaměnitelnosti tak nepostačuje odvolávat se pouze na shodné prvky označení, ale je nutné vycházet z celkového dojmu, kterým posuzované označení, především vizuálně, působí na průměrného zákazníka a dále je zapotřebí přihlížet ke všem relevantním okolnostem.*“¹⁴⁰ V určité míře tak i v rámci řízení o předběžném opatření musí být osvědčeno, že výrobky či označení účastníků je možné považovat za zaměnitelné. Jako konkrétní příklad lze uvést případ, kdy navrhovatel tvrdil, že některé znaky výrobků odpůrce – sportovní obuvi jsou zaměnitelné s jeho výrobky chráněnými ochrannými známkami, přičemž zaměnitelnost spatřoval zejména v umístění bočního pruhu na botách. Soud však po porovnání fotografií vzorků obuvi shledal, že zaměnitelnost je již na první dojem z pohledu průměrného zákazníka vyloučena pro celkový odlišný vzhled obuvi a není tak pravděpodobné, že by ve věci samé mohlo být vytýkané jednání posouzeno jako zásah do práv z ochranné známky či jednání nekalosoutěžní.¹⁴¹ Také v případě, kdy navrhovatel požadoval, aby se odpůrce zdržel užívání slova „lokálka“ pro označení obchodních závodů, ve kterých probíhá provoz hostinské činnosti a prodej alkoholických nápojů, neboť toto slovní označení zasahuje do práv k ochranné známce navrhovatele k označení „lokál“, které navrhovatel používá pro své dceřiné společnosti a síť restaurací, soudy dospěly k závěru, že u uvedených označení není již na první dojem dáno nebezpečí záměny, neboť pod slovem „lokál“ si průměrný spotřebitel představí restauraci či hospodu s nabídkou české kuchyně, pod označení „lokálka“ si vybaví drážní vozidlo a nemůže být tak osvědčen

¹³⁸ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 3. 2000, sp. zn. 7 Cmo 237/2000.

¹³⁹ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2013, sp. zn. 23 Cdo 971/2011.

¹⁴⁰ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2022, sp. zn. 23 Cdo 506/2022.

¹⁴¹ Srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 10. 2008, sp. zn. 3 Cmo 224/2008.

nárok samotný.¹⁴² Je ale třeba zdůraznit, že i pokud soud v rámci řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření přistoupí k posouzení otázky zaměnitelnosti ochranné známky, pak je takové posouzení pořád posouzením předběžným a v rámci řízení ve věci samé není soud takovým posouzením jakkoliv vázán.

4.7.3 Potřeba zatímně upravit poměry účastníků

Potřeba zatímně upravit poměry účastníků je podle § 74 odst. 1 a § 102 odst. 1 OSŘ jedním z důvodů, pro které může být předběžné opatření nařízeno. OSŘ nicméně tento důvod stanovuje pouze obecně a neobsahuje žádné konkrétnější vymezení situací, kdy je potřeba zatímní úpravy poměrů účastníku naplněna. Judikaturou bylo dovozeno, že potřeba zatímní úpravy je dána tehdy, existuje-li „*odůvodněná obava, že jeho nařízením by se podstatně zhoršila právní pozice žalobce ve sporu*“.¹⁴³ Jedná se o situace, kdy naléhavě hrozí nebezpečí z prodlení a předběžným opatřením má dojít k zamezení škody nebo jiné újmy, případně má zabránit jejich rozšiřování¹⁴⁴, přičemž zákon neurčuje podmínky, které musí být splněny, aby o takovou naléhavost šlo, a zhodnocení je tak přenecháno na úvaze soudu,¹⁴⁵ nicméně je možné ji vyložit jako nebezpečí prodlení, kdy v jeho důsledku může nastat nenapravitelná škoda či újma.¹⁴⁶ Lze předpokládat, že soud bude při posuzování, zda je dána naléhavost úpravy poměrů předběžným opatřením, brát v potaz zejména výši škody hrozící na straně navrhovatele, ale zároveň i výši škody hrozící na straně odpůrce, dále bude zvažovat schopnost odpůrce újmu nahradit a jaká je šance na odškodnění z titulu náhrady škody.¹⁴⁷

Nicméně je podstatné, že ve věcech průmyslových práv je naléhavá potřeba zatímní úpravy posuzována právě s ohledem na povahu průmyslových práv a je tak dána již hrozbou rozmělnění jejich rozlišovací způsobilosti. Tato podmínka je tak u předběžných opatření týkající se průmyslových práv obvykle splněna, je však třeba zdůraznit, že stále musí být také osvědčen nárok samotný, resp. musí být osvědčeno, že jednáním odpůrce dochází k zásahu do průmyslového práva.¹⁴⁸ Nic ovšem navrhovateli nebrání, aby naléhavou potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků osvědčil nejen hrozbou rozmělnění průmyslových práv, ale také hrozbou další škody či újmy spočívající např. v odlivu zákazníků a následném ušlém zisku.

---

¹⁴² Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 2022, sp. zn. 3 Cmo 231/2021.

¹⁴³ Usnesení Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 9. 2. 1998, sp. zn. 10 Cm 474/94.

¹⁴⁴ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 12. 11. 1992, sp. zn. 3 Cmo 146/92.

¹⁴⁵ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 8. 1993, sp. zn. 3 Cmo 234/93.

¹⁴⁶ Srov. KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 85.

¹⁴⁷ HRNČIŘÍK, Vít. *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 175.

¹⁴⁸ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 5. 2019, sp. zn. 3 Cmo 43/2019.

Uvedené však nemůže platit v případě, kdy k rozmělnění rozlišovací způsobilosti přispěl svou nečinností sám navrhovatel. Jako příklad lze uvést situaci, kdy navrhovatel sice osvědčil, že je vlastníkem užitého vzoru a patentu k technickému řešení a že odpůrci se umístováním svých výrobků na trh dopouštějí zásahu do průmyslových práv žalobce i nekalé soutěže, ale z předložených důkazů – katalogů zboží odpůrců, na základě kterých byl i vypracován znalecký posudek, je zřejmé, že závadný stav trvá již několik let.¹⁴⁹ Dalším příkladem je případ, kdy se navrhovatel domáhal, aby byla odpůrci uložena povinnost zdržet se nabízení a prodeje mobilních telefonů označených konkrétní ochrannou známkou a zdržet se užívání této ochranné známky v reklamní a obchodní činnosti týkající se mobilních telefonů, přičemž návrh podal déle než po roce od okamžiku, kdy se o závadném jednání dozvěděl, což bylo zřejmé z nákupního dokladu, který byl předložen k osvědčení vytýkaného jednání odpůrce. Pokud navrhovatel strpí závadný stav dlouhodobě, přičemž ani neuvede žádné důvody, které by pozdější podání návrhu odůvodňovaly, pak nemůže být splněna podmínka naléhavé potřeby zatímní úpravy poměrů, neboť účelem předběžného opatření není zamezit jednání, které se ve stejné podobě vyskytuje již dlouhou dobu, na tom nic nemění ani skutečnost, že jednání odpůrce nadále trvá.¹⁵⁰

Podmínka naléhavé potřeby zatímní úpravy poměrů pak není splněna ani tehdy, kdy se mohl navrhovatel nařízení předběžného opatření domáhat již dříve z titulu nekalé soutěže. Pokud se totiž navrhovatel domáhá na odpůrci zdržení se užívání konkrétního označení na jeho výrobcích jak z titulu zásahu do ochranné známky, tak z titulu nekalosoutěžního jednání, přičemž s návrhem na nařízení předběžného opatření vyčkával až na zapsání ochranné známky k předmětnému označení, ale o závadném jednání odpůrce věděl již delší dobu, pak lze uzavřít, že se mohl závadnému jednání bránit již dříve právě z titulu nekalé soutěže, jelikož aktivní věcná legitimace k podání takového návrhu není vázána na vznik ochranné známky.¹⁵¹

Na druhou stranu naléhavost potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků nelze vyloučit v případě, kdy navrhovatel učinil kroky k ochraně jeho tvrzených práv, kterými může být jak podání žaloby ve věci samé, tak výzva ke zdržení se protiprávního jednání či snaha, resp. návrh na mimosoudní řešení sporu. V případech, kdy bude předpokladem pro úspěšné osvědčení nároku samotného odborné posouzení rozhodujících skutečností,

---

¹⁴⁹ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 6. 2017, sp. zn. 3 Cmo 94/2017.

¹⁵⁰ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2019, sp. zn. 3 Cmo 117/2019.

¹⁵¹ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 5. 2021, sp. zn. 3 Cmo 115/2021.

lze za takový krok považovat i zadání znaleckého posudku. Doba od učinění takových kroků do podání návrhu na nařízení předběžného opatření však nemůže být nepřiměřeně dlouhá, nicméně bude vždy opět záležet na okolnostech každého případu.¹⁵² Důvodným tak například shledal Vrchní soud v Praze jako soud odvolací návrh na nařízení předběžného opatření, který navrhovatel sice podal až rok a půl poté, co se o závadném jednání dozvěděl, nicméně odvolací soud přihlédl k tomu, že byl úspěšný se svým návrhem na smírné řešení, které ale bylo omezené časem a následně měsíc před podáním návrhu opakovaně zasílal odpůrci výzvy k odstranění následků tvrzeného závadného stavu, a uzavřel, že i s ohledem na hrozbu rozšíření majetkové újmy, je takovou dobu možné považovat za přiměřenou a podmínka naléhavosti je tak splněna.¹⁵³

4.7.4 Obava z ohrožení výkonu rozhodnutí

Obava z ohrožení výkonu rozhodnutí, tedy „*ohrožení nucené realizace zajišťovaného nároku*“¹⁵⁴ je dalším důvodem, pro který může být předběžné opatření nařízeno. Navrhovatel musí v tomto případě soudu kromě nároku samotného osvědčit také pravděpodobnost ohrožení výkonu rozhodnutí,¹⁵⁵ tedy okolnosti, které svědčí o obavě.¹⁵⁶ K osvědčení obavy z ohrožení výkonu rozhodnutí nestačí pouze tvrzení skutečnosti, že ten, jemuž byla předběžným opatřením uložena povinnost, tuto povinnost nesplnil, ale navrhovatel musí osvědčit nějaké další jednání této osoby, typicky například takové, které vede ke zmenšení majetkové podstaty povinného, ať už kvantitativnímu či kvalitativnímu, přičemž povinný nevlastní žádný větší majetek než ten, jehož se má týkat předběžné opatření. Půjde tedy o taková jednání, v jejichž důsledku by nemohla být splněna práva navrhovatele.¹⁵⁷ Nemusí se však jednat o jednání již provedená, či právě probíhající, ale také o ta připravovaná, podstatné bude, zda navrhovatel osvědčí obavu, že by vzhledem k chování povinného mohlo k takovému jednání dojít.¹⁵⁸ Naopak za skutečnosti, které neosvědčují obavu z ohrožení výkonu rozhodnutí, respektive nejsou pro posouzení, zda obava byla osvědčena, vůbec relevantní, lze považovat například

---

¹⁵² Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 6. 1995, sp. zn. 3 Cmo 1446/94.

¹⁵³ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 1. 2022, sp. zn. 1 Cmo 5/2022.

¹⁵⁴ HRNČIŘÍK, Vít, *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 177.

¹⁵⁵ Nález Ústavního soudu ze dne 21. 11. 2001, sp. zn. IV. ÚS 189/01.

¹⁵⁶ Usnesení Ústavního soudu ze dne 12. 3. 2002, sp. zn. III. ÚS 394/01.

¹⁵⁷ LEVÝ, Jiří. § 74 [Důvody, příslušnost a účastníci]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 369.

¹⁵⁸ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 88-89.

tvrzení, že povinný neplní svou povinnost zakládat dokumenty do sbírky listin či že se účastní na podnikání dalších osob.¹⁵⁹

V souvislosti s touto podmínkou nařízení předběžného opatření se v praxi objevila otázka, zda soudní rozhodnutí, jehož výkon může být podle navrhovatele ohrožen, musí v době podání návrhu již existovat nebo se může jednat i o rozhodnutí budoucí. Podle závěru Krajského soudu v Českých Budějovicích, ke kterému dospěl v rozhodnutí o předběžném opatření souvisejícím s náhradou škody, je v případě nařízení předběžného opatření z důvodu obavy z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí zásadně vyžadováno, aby soudní rozhodnutí již existovalo.¹⁶⁰ Naproti tomu Městský soud v Brně zastává názor, že předběžné opatření může být nařízeno i v případě osvědčení obavy z ohrožení výkonu budoucího soudního rozhodnutí, nicméně kromě skutečností osvědčujících obavu z ohrožení musí být osvědčen také nárok či pohledávka navrhovatele a že nic nepřekáží tomu, aby mohl být takový nárok soudem přiznán.¹⁶¹ S názorem Městského soudu v Brně se ztotožňuji, a to i s ohledem na výklad Levého, podle něhož se § 74 OSŘ vztahuje na případy, kdy je dána obava z ohrožení výkonu rozhodnutí, které ještě nebylo vydáno a neprobíhá ani řízení, v němž by k jeho vydání mělo dojít. Existence rozhodnutí pro nařízení předběžného opatření je pak vyžadována zásadně v případě, že se navrhovatel míní podle § 589 o. z. domáhat žaloby na určení neúčinnosti právního úkonu, neboť pokud dojde k zahájení řízení ve věci samé, nebude v něm vydáno rozhodnutí, u něhož by mohla vzniknout obava z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí.¹⁶² Je zřejmé, že existenci soudního rozhodnutí lze vyžadovat ve specifických případech, přičemž takový řešil právě Krajský soud v Českých Budějovicích a jeho závěry o nutnosti existence soudního rozhodnutí tak nelze aplikovat obecně.

Obava z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí nemůže být dána v případě existence vykonatelného soudního rozhodnutí, jelikož je již možné zahájit vykonávací řízení. Pokud ale bylo soudní rozhodnutí teprve vydáno, ale dosud není vykonatelné, může být, samozřejmě za splnění všech zákonem vyžadovaných podmínek, návrhu na nařízení předběžného opatření podaného z důvodu obavy ohrožení výkonu soudního rozhodnutí podle § 102 OSŘ vyhověno.¹⁶³ Aplikace § 102 OSŘ je ale vyloučena

---

¹⁵⁹ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 5. 2016, sp. zn. 3 Cmo 122/2016.

¹⁶⁰ Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 2. 1995, sp. zn. 7 Co 46/95.

¹⁶¹ Usnesení Městského soudu v Brně ze dne 17. 7. 2001, sp. zn. 1 Nc 55/2001.

¹⁶² LEVÝ, Jiří. § 74 [Důvody, příslušnost a účastníci]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 370.

¹⁶³ Tamtéž, s. 370.

v případech, kdy exekučním titulem není rozhodnutí českých soudů v civilním řízení, ale rozhodnutí soudu v trestním řízení, jiného orgánu nebo orgánu jiného státu¹⁶⁴, neboť v takových případech je za zahájení ve věci samé považováno až vykonávací řízení a bude tedy nutné aplikovat § 74 a násl. OSŘ.¹⁶⁵

Vzhledem k charakteru průmyslových práv a nároků v rámci řízení o předběžném opatření ve věcech průmyslových práv jsou v praxi předběžná opatření nařizována zásadně z důvodů nutnosti zatímní úpravy poměrů účastníků.

---

¹⁶⁴ LEVÝ, Jiří. § 74 [Důvody, příslušnost a účastníci]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 370.

¹⁶⁵ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2000, sp. zn. 20 Cdo 2499/98.

5. Průběh řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření

5.1 Rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření

Po podání návrhu na nařízení předběžného opatření soud nejprve zkoumá, zda jsou splněny formální podmínky řízení a není tak dán důvod pro odmítnutí návrhu či zastavení řízení. Pokud dospěje k závěru, že jsou tyto podmínky splněny, pak přistoupí k meritornímu přezkoumání.¹⁶⁶ Ve všech případech soud rozhoduje o návrhu na nařízení předběžného opatření usnesením.

Pokud je návrh na předběžné opatření neúplný nebo je nesrozumitelný či neurčitý, předseda senátu ho odmítne za předpokladu, že pro takové nedostatky není možné v řízení pokračovat, přičemž je vyloučen postup podle § 43 o. s. ř a není tedy možné navrhovatele vyzvat, aby případné vady odstranil (§ 75a o. s. ř). Je tak nezbytné, aby byl i navrhovaný petit natolik přesný, že jeho převzetí do výroku usnesení nezpůsobí jeho materiální nevykonatelnost. Nelze totiž až v exekučním řízení určovat, na jaká jednání se předběžné opatření vztahuje a na jaká nikoliv.¹⁶⁷ Tento postup je vzhledem k povaze předběžného opatření nutný, jelikož lhůta zákonem stanovená k rozhodnutí o předběžném opatření vyžaduje, aby o návrhu bylo rozhodnuto bezodkladně, a není tedy možné v tak krátkém časovém horizontu ještě vyzývat navrhovatele k odstranění vad jeho návrhu.

Typickou vadou pro řízení o předběžných opatřeních ve věcech průmyslových práv je dle mého názoru neurčité vymezení povinnosti, která má být předběžným opatřením uložena.

Příkladem neurčitého návrhu na nařízení předběžného opatření, je požadavek navrhovatele, aby bylo odpůrci uloženo zdržet se kontaktování obchodních partnerů navrhovatele s výzvou ke zdržení se výroby, nabízení, prodeje a skladování výrobků porušujících stanovený průmyslový vzor a s výzvou k dohodnutí odškodnění za neoprávněné užívání tohoto průmyslového vzoru. Je zřejmé, že není jednoznačně určeno, kdo je obchodním partnerem navrhovatele, zda jde o jeho odběratele či dodavatele a zda jen o současné či minulé nebo budoucí. Pokud předběžné opatření směřuje ke zdržení se kontaktu s osobami, musí být takové osoby objektivně určeny, jinak je takový návrh zcela neurčitý.¹⁶⁸

---

¹⁶⁶ LEVÝ, Jiří. § 74 [Důvody, příslušnost a účastníci]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 382.

¹⁶⁷ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 5 Co 43/2015.

¹⁶⁸ Srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 8. 2020, sp. zn. 3 Cmo 112/2020.

Jako další příklad lze uvést požadavek navrhovatele, aby se odpůrce zdržel zneužívání informací tvořící obchodní tajemství navrhovatele, respektive aby bylo odpůrci zakázáno vyzrazovat a zneužívat obchodní tajemství navrhovatele, jelikož takové vymezení povinnosti je natolik široké, že je nejednoznačné a neurčité. Obchodní tajemství je obecný pojem, a pokud nejsou určeny konkrétní informace, jejichž vyzrazování se má odpůrce zdržet, pak je stanovení takové povinnosti zcela neurčité.¹⁶⁹

Požadavku určitosti návrhu nemůže vyhovovat ani taková formulace návrhu, kdy navrhovatel pouze užije znění nároku v patentové listině. Patentová listina totiž kromě nároku obsahuje také popis stavu techniky, kde je popsána samotná podstata vynálezu a také náležitě definovány a graficky vyobrazeny použité pojmy. Pokud je v návrhu uvedeno pouze znění nároku z patentové listiny bez uvedených dalších náležitostí, které by jasně vymezily pojmy tak, aby bylo jednoznačné, která práva a povinnosti mají být povinnému ukládány, pak nelze takový návrh shledat dostatečně určitým. Jako konkrétní příklady pojmů, které bez dalšího vysvětlení nelze považovat za určité, lze uvést „forma tabáku“, „řídící mechanismus“ či „materiál použitý navíc“.¹⁷⁰

Nicméně, soudy by při posuzování splnění náležitostí návrhu na nařízení předběžného opatření neměly postupovat přehnaně formalisticky, pokud navrhovatel navrhne petit ve znění: „Účastník je povinen zdržet se...“, není taková formulace automaticky důvodem pro odmítnutí návrhu. Podstatné je, zda je z obsahu návrhu zjevné, komu má být konkrétní povinnost uložena. Tak tomu zpravidla bude, pokud účastníky řízení bude pouze navrhovatel a odpůrce. Pokud by odpůrců bylo více, pak by již takový petit neurčitým byl.¹⁷¹

Co se týče chyb (ať už písařských či jiných), které navrhovatel učiní v petitu, soud dle mého názoru může drobné překlepy zhojit. Pokud však byt' v důsledku pouhého omylu bude návrh na nařízení předběžného opatření obsahovat zásadní chybu, např. spočívající ve skutečnosti, že petit bude ve zjevném rozporu se skutečnostmi uvedenými v návrhu, pak soud bude muset takový návrh odmítnout.¹⁷² Vzhledem k tomu, že i malé nedostatky v návrhu mohou vést k jeho odmítnutí, Kučera nabízí úvahu, zda by nebylo k efektivnějšímu zajištění rychlosti řízení o předběžném opatření vhodné upustit od vyloučení použití § 43 OSŘ a umožnit soudu navrhovatele k odstranění vad vyzvat

---

¹⁶⁹ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 9. 2020, sp. zn. 3 Cmo 154/2020.

¹⁷⁰ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 2. 2021, sp. zn. 3 Cmo 193/2020.

¹⁷¹ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 7. 2016, sp. zn. 5 Co 26/2016.

¹⁷² Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. 3 Cmo 130/2021.

s podmínkou, že by zákonem stanovená lhůta k rozhodnutí soudu¹⁷³ v takových případech nebyla závazná.¹⁷⁴ Dle mého názoru by však odpadnutí povinnosti soudu rozhodnout o návrhu na nařízení předběžného opatření ve stanovené lhůtě naopak vedlo ke zbytečným průtahům v řízení. Zákonem vyžadovaný postup soudu spočívající v odmítnutí vadného návrhu bez výzvy k odstranění vad, se mi jeví jako efektivnější, a to s ohledem na skutečnost, že navrhovatel může po odstranění vad návrh podat znovu, neboť odmítnutí návrhu nevytváří překážku věci rozhodnuté.

Jak vyplývá z § 75b odst. 2 OSŘ, nesložení jistoty řádně a včas je dalším důvodem pro odmítnutí návrhu. Ohledně složení jistoty v praxi někdy dochází k přepjatě formalistickým přístupům. Ústavní soud se ve svém nálezu zabýval situací, kdy stěžovatelka uhradila včas požadovanou jistotu na nesprávný bankovní účet příslušného soudu, přičemž to byl důvod, proč soud návrh na nařízení předběžného opatření odmítl z důvodu nezaplacení jistoty, podle Ústavního soudu je však takovýto přístup nepřipustně formalistický, neboť pohyb písemností uvnitř soudu musí být organizován tak, aby nedocházelo k újmě na právech účastníků, a to samozřejmě s ohledem na splnění jejich povinností.¹⁷⁵

V dalším případě se Ústavní soud zabýval situací, kdy stěžovatel podal návrh na předběžné opatření z důvodu možného ohrožení budoucího výkonu rozhodnutí. Stěžovateli byl zamítnut první návrh na nařízení předběžného opatření a bylo pravomocně rozhodnuto o vrácení složené jistoty, přičemž do druhého návrhu podaného dne 2. 8. 2020, tedy jen několik dnů po podání prvního návrhu, stěžovatel uvedl, že *"se dne 1. 8. 2020 vzdal práva odvolání proti tomuto usnesení a protože jistota ve výši 10 000 Kč by byla po právní moci usnesení vrácena žalobci, žádá žalobce o její připsání k tomuto návrhu"*, přesto soud prvního stupně jeho návrh odmítl. Byť tedy stěžovatel ve druhém návrhu projevil svoji vůli ohledně již složené a dosud nevrácené jistoty srozumitelně, soud prvního stupně postupoval nedůvodně a přepjatě formalisticky.¹⁷⁶

Je otázkou, zda za přepjatý formalismus nelze považovat i situace, kdy soud návrh na nařízení předběžného opatření odmítne z důvodu, že jistota byla zaplácena až druhý den po podání návrhu. Zákon sice stanovuje povinnost navrhovatele složit jistotu nejpozději v den podání návrhu, nicméně jak vyplývá z § 75c odst. 4 OSŘ, pro soud je

---

¹⁷³ Ke lhůtě pro rozhodnutí soudu více v podkapitole 5.1.1.

¹⁷⁴ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 101.

¹⁷⁵ Nález Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 1008/13.

¹⁷⁶ Nález Ústavního soudu ze dne 10. 3. 2021, sp. zn. I. ÚS 3174/20.

rozhodující stav v době vyhlášení, resp. vydání usnesení o předběžném opatření. Pokud by v tomto okamžiku jistota byla již složena, pak by nemělo být rozhodující, zda to bylo o den později či nikoliv, neboť by nebyl narušen účel předběžného opatření a ani by nebyla snížena ochrana osob předběžným opatřením dotčených v případě, že by jim v důsledku předběžného opatření vznikla škoda či jiná újma.¹⁷⁷ Tento závěr zastává i Ústavní soud, když uzavřel, že v takové situaci nemůže převážit striktně formalistický přístup nad věcným vyřízením návrhu.¹⁷⁸ Na druhou stranu, vzhledem k tomu, že předběžné opatření slouží k zamezení vzniku a šíření škody či újmy navrhovatele, je v jeho zájmu, aby jistotu zaplatil včas, neboť soud může o předběžném podání rozhodnout kdykoliv v zákonem určené lhůtě, složit jistotu den po podání návrhu tak nemusí být stejně dostačující a navrhovatel bude muset po odmítnutí návrhu podat totožný návrh opakovaně, navíc může dojít k situaci, kdy opakovaný návrh již ani nepovede k očekávanému účelu. Je tak podle mého názoru žádoucí jistotu zaplatit již s podáním návrhu na nařízení předběžného opatření.

Soud je také ve smyslu § 103 OSŘ povinen přihlížet k tomu, zda je dána pravomoc soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodnout, zda účastníci řízení mají způsobilost být účastníkem řízení a způsobilost procesní. Pokud soud dospěje k závěru, že uvedené podmínky řízení splněny nejsou, řízení o předběžném opatření zastaví. K zastavení řízení přistoupí také v případě, kdy dospěje k závěru, že je v dané věci dána překážka věci rozhodnuté či překážka věci zahájené nebo v situaci, kdy bude vzat návrh na nařízení předběžného opatření podle § 96 OSŘ zpět.¹⁷⁹

Jinak je tomu v případě, kdy soud dospěje k závěru, že k projednání věci není věcně či místně příslušný. V případě, kdy soud dospěje k závěru, že není věcně příslušný, bude postupovat podle § 104a odst. 2 OSŘ a věc předloží k rozhodnutí nadřízenému vrchnímu soudu, případně Nejvyššímu soudu, pokud má za to, že věc náleží do jeho věcné příslušnosti. Pokud soud dospěje k tomu, že je místně nepřislušný, bude postupovat podle § 105 odst. 2 OSŘ a postoupí věc soudu místně příslušnému. Zde je vhodné připomenout, že výlučná příslušnost Městského soudu v Praze ve sporech z průmyslových práv je dána tehdy, kdy je nárok uplatňován opravdu z titulu porušení či ohrožení průmyslových práv, pokud je návrh na nařízení předběžného opatření uplatněn pouze z titulu nekalé soutěže

---

¹⁷⁷ HRNČIŘÍK, Vít. *Jistoty k zajištění náhrady škody a na náklady řízení, včetně problematiky jejich včasného, pozdějšího a pozdního složení*. Právní rozhledy, 2013, č. 21, s. 731-736.

¹⁷⁸ Srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2012, sp. zn. II. ÚS 3805/11.

¹⁷⁹ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 104-105.

a navrhovatel nárok požaduje mj. z důvodu, že odpůrce šíří dle navrhovatele nepravdivé tvrzení, že výrobek navrhovatele zasahuje do průmyslového práva odpůrce, pak není dána výlučná příslušnost Městského soudu v Praze ve smyslu zákona o vymáhání průmyslových práv.¹⁸⁰ Věcná příslušnost soudu tak vždy závisí na obsahu návrhu, respektive na předmětu řízení.¹⁸¹

Pokud soud neshledá, že je dán důvod k odmítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření, ani k zastavení řízení o předběžném opatření a neshledá se ani věcně či místně nepřislušným k projednání a rozhodnutí věci, přistoupí podle § 75c odst. 1 OSŘ k věcnému posouzení návrhu, tedy posoudí, zda jsou splněny předpoklady pro nařízení předběžného opatření či nikoliv. Výsledkem tak bude buď usnesení, kterým bude návrh na nařízení předběžného opatření zamítnut nebo usnesení, kterým soud návrhu na nařízení předběžného opatření vyhoví.

5.1.1 Lhůta k rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření

Jak vyplývá z § 75c odst. 2 OSŘ, soud rozhodne o návrhu na nařízení předběžného opatření bezodkladně, případně, není-li nebezpečí z prodlení, může rozhodnout až do uplynutí 7 dnů po podání návrhu.

Při doručení návrhu na nařízení předběžného opatření by tedy soud měl rozhodnout bez odkladu a pouze výjimečně může o návrhu rozhodnout později s podmínkou, že zde není nebezpečí z prodlení, nejpozději však sedmý den od podání návrhu. Sedmidenní lhůta tak stojí vždy až na druhém místě a představuje tedy výjimku z pravidla bezodkladného rozhodnutí.¹⁸²

Za bezodkladné lze považovat rozhodnutí během doby, kdy nemůžou být poškozena práva navrhovatele, jež mají být předběžným opatřením chráněna a kdy nemůže být účel předběžného opatření zmařen.¹⁸³

Zákonem stanovená lhůta k rozhodnutí neslouží pouze jako prostředek k zamezení průtahům v řízení, a tedy naplnění účelu předběžného opatření, ale při jejím nedodržení vzniká státu odpovědnost za případné škody, které by mohly vzniknout v důsledku pozdního rozhodnutí soudu.¹⁸⁴

---

¹⁸⁰ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 4. 2023, sp. zn. Ncp 275/2023.

¹⁸¹ Usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10.

¹⁸² LEVÝ, Jiří. § 75c [Podmínky]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 384.

¹⁸³ Stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 13. 6. 2007, sp. zn. Cpjn 19/2006.

¹⁸⁴ JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu. 3. vydání*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 472-473.

5.1.2 Rozhodnutí bez slyšení účastníků

Soud rozhoduje podle § 75c odst. 3 OSŘ o návrhu na nařízení předběžného opatření zásadně bez slyšení účastníků. V řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření tak soud nenařizuje jednání a není povinen umožnit ostatním účastníkům řízení, aby se mohli před rozhodnutím o tomto návrhu vyjádřit k obsahu listin, z nichž bude činit závěr o tom, zda jsou splněny předpoklady pro nařízení předběžného opatření.¹⁸⁵

Uvedené je tak odchýlením se od obecné zásady ústnosti jednání a zásahem do práva být slyšen ve smyslu § 96 odst. 2 Ústavy České republiky, článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech, nicméně takové odchýlení nelze bez dalšího vykládat jako porušení práva na spravedlivý proces, neboť podle Evropského soudu pro lidská práva je sice článek 6 Evropské úmluvy o lidských právech nutné aplikovat i na řízení o předběžných opatření, v nichž je rozhodováno o občanských právech a povinnostech, ale „*ve výjimečných případech, kdy například účinnost navrhovaného opatření závisí na rychlosti rozhodovacího procesu, nemusí být možné okamžitě naplnit veškeré požadavky článku 6*“¹⁸⁶ a je tak třeba nutnost naplnění požadavku článku 6 posuzovat vždy s ohledem na konkrétní okolnosti případu.¹⁸⁷ Z uvedeného tak vyplývá, že aplikace článku 6 EÚLP nemůže vést k zmaření účelu předběžných opatření.

Pro řízení o předběžném opatření je tak typické, že se o návrhu na nařízení předběžného opatření odpůrce dozví až s doručením usnesení o nařízení předběžného opatření, případně ani nedozví, pokud dojde k jeho zamítnutí či odmítnutí anebo dojde k zastavení řízení. Odpůrce tak nemá v prvostupňovém řízení o předběžném opatření vůbec možnost se k návrhu vyjádřit. Jak však vyplývá z nálezů Ústavního soudu ze dne 1. 9. 2016, sp. zn. II. ÚS 1847/16, nelze zásadu rovnosti účastníků absolutizovat tak, že mají v každé situaci stejný procesní prostředek, ale je potřeba přihlížet ke konkrétnímu procesnímu institutu a k okolnostem konkrétního případu. Ústavní soud tak ve skutečnosti, že osoba nebyla vyzkoušena o tom, že byl proti ní podán návrh na nařízení předběžného opatření, který byl soudem odmítnut nebo zamítnut, nespátřil porušení zásady rovnosti, neboť osoba, které měly být předběžným opatřením uloženy povinnosti, z logiky věci nebude mít zájem na tom, aby takové rozhodnutí bylo měněno.

---

¹⁸⁵ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2001, sp. zn. 20 Cdo 134/99.

¹⁸⁶ Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva (Velký senát) ze dne 15. 10. 2009, ve věci Micallef v. Malta, stížnost č. 17056/06.

¹⁸⁷ Tamtéž.

5.2 Obsah předběžného opatření ve věcech průmyslových práv

Ustanovení § 76 odst. 1 OSŘ obsahuje výčet povinností, které je možné obecně předběžným opatřením uložit. Uvedený zákonný výčet má však pouze demonstrativní povahu a není tedy vyloučeno uložení i dalších povinností.¹⁸⁸ Předběžným opatřením však nelze deklarovat konkrétní právo navrhovatele.¹⁸⁹

Jaké povinnosti mohou být předběžným opatřením uloženy konkrétně ve věcech průmyslových práv, pak lze dovodit ze směrnice 2004/48/ES. Z čl. 9 směrnice vyplývá, že soud může na návrh vydat předběžné opatření, jehož účelem bude zabránit hrozícímu porušení práva duševního vlastnictví nebo zakázat pokračování v tvrzeném porušování průmyslového práva anebo nařídít zabavení či vydání zboží, u kterého existuje podezření z porušení práv duševního vlastnictví. ZVPPV, kterým byla do vnitrostátního právního řádu uvedena směrnice zpracována co do části týkající se hmotněprávní úpravy nároků z porušení průmyslových práv.¹⁹⁰ ZVPPV sice neobsahuje výčet povinností, které mohou být uloženy vyloženě předběžným opatřením, ale stanovuje, jakých nároků se oprávněná osoba může domáhat u soudu v případě zásahu do průmyslových práv.

Podle § 4 odst. 1 ZVPPV platí, že pokud došlo k neoprávněnému zásahu do práv průmyslového vlastnictví, lze se u soudu domáhat toho, aby porušovateli byla uložena povinnost zdržet se jednání, jímž dochází k porušení nebo ohrožení práva a povinnost odstranit následky takového ohrožení nebo porušení práva, a to zejména

- a) stažením výrobků z trhu, jejichž výrobou, uvedením na trh či skladováním došlo k ohrožení nebo porušení práva,
- b) trvalým odstraněním či zničením výrobků, jejichž výrobou, uvedením na trh či skladováním došlo k ohrožení nebo porušení práva,
- c) stažením, trvalým odstraněním nebo zničením materiálů, nástrojů a zařízení určených nebo používaných výlučně nebo převážně při činnostech porušujících nebo ohrožujících právo.

Nicméně podle § 4 odst. 2 ZVPPV platí, že soud nemůže zničení výrobků nařídít, pokud porušení průmyslového práva může být odstraněno jinak a zničení je nepřiměřené porušení průmyslového práva. S ohledem na podstatu a účel předběžného opatření, kterým byla věnována druhá část této práce, lze učinit závěr, že předběžným opatřením

---

¹⁸⁸ WINTEROVÁ, Alena, Alena Macková a kolektiv. *Civilní právo procesní, díl první: řízení nalézací*, 9. aktualizované vydání, Praha: Leges, 2018, s. 324.

¹⁸⁹ Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 12. 1994, sp. zn. 14 Co 847/94.

¹⁹⁰ SLOVÁKOVÁ, Zuzana. *Vymáhání práv z průmyslového vlastnictví podle nové právní úpravy*. Právní zpravodaj, 15. 7. 2006, s. 1.

ve věcech průmyslových práv mohou být uloženy povinnosti, které nevedou k nevratnému stavu, a není tak možné požadovat přímo zničení výrobků či přístrojů sloužících k výrobě, neboť pak by úprava poměrů nebyla jen zatímního charakteru.

V úvahu tak přichází uložení povinnosti zdržet se určitého jednání a případně povinnosti stáhnout výrobky z trhu. Zdržovací nárok lze považovat za jeden ze základních civilních práv vlastníků průmyslových práv.¹⁹¹ Navrhovatel se tak může návrhem na nařízení předběžného opatření domáhat např. uložení povinnosti zdržet se uvádění na trh, prodeje a propagace výrobků nesoucích určité označení.¹⁹²

Obecně sice u předběžných opatření platí zásada, že by se povinnosti uložené předběžným opatřením neměly zcela překrývat s povinnostmi uloženými v rozhodnutí ve věci samé, respektive že nelze předběžným opatřením dosáhnout toho, co bude navrhovatel požadovat ve věci samé, nicméně to neplatí ve věcech průmyslových práv, kdy za předjímání rozhodnutí ve věci samé nelze považovat uložení povinností stejných, jaké jsou navrhované pro rozhodnutí ve věci samé. V případech, kdy se navrhovatel předběžným opatřením domáhá zdržení se určitého jednání, je totiž podstatné zabránit vzniku či rozšíření újmy.¹⁹³ Jelikož je požadavek zdržení se určitého jednání nejčastěji uplatňovaným nárokem právě u předběžných opatření ve věcech průmyslových práv stejně jako v případě nekalé soutěže, kdy zdržovací nárok je v praxi často uplatněn z obou těchto titulů, petit předběžného opatření se tak často s petitem navrhovaným pro rozhodnutí ve věci samé překrývá, často pak bývá petit rozšířen o nárok na náhradu škody, nemajetkové újmy či vydání bezdůvodného obohacení.¹⁹⁴

Jak vyplývá z § 76 odst. 2 OSŘ, povinnost může být předběžným opatřením uložena i třetí osobě, ale jen tehdy, lze-li to na ní spravedlivě požadovat. Smyslem uložení povinnosti třetí osobě je poskytnutí součinnosti odpůrci při plnění jemu předběžným opatřením uložené povinnosti. Za spravedlivé požadavky na třetí osoby v rámci předběžného opatření lze tak považovat takové zásahy, které by byly povoleny v případě exekuce.¹⁹⁵ Vzhledem k uvedenému nelze předběžným opatřením uložit povinnost pouze třetí osobě, vždy musí být současně uložena povinnost i odpůrci, jinak

---

¹⁹¹ HORÁČEK, Roman. § 4. In: HORÁČEK, Roman, BISKUPOVÁ, Eva, DE KORVER, Zuzana. *Práva na označení a jejich vymáhání*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 368.

¹⁹² Srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 5. 2019, sp. zn. 3 Cmo 43/2019.

¹⁹³ HORÁČEK, Roman, MACEK, Jiří, BISKUPOVÁ, Eva. *Sbírka správních a soudních rozhodnutí ve věcech průmyslového vlastnictví II. díl*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 343.

¹⁹⁴ ONDREJOVÁ, Dana. *Předběžné opatření ve sporech z nekalé soutěže*. *Obchodněprávní revue*, 2011, č. 10, s. 283-290.

¹⁹⁵ HRNČIŘÍK, Vít, *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 180-181.

návrhu na nařízení předběžného opatření nelze vyhovět.¹⁹⁶ Příkladem uložení povinnosti třetí osobě může být případ, kdy navrhovatel požadoval, aby se odpůrce zdržel převodu, postoupení, zcizení, zatížení nebo zrušení doménového jména, které obsahuje prvek, který zasahuje do práv navrhovatele k jeho ochranným známkám a zároveň požadoval, aby se CZ.NIC, zájmové sdružení právnických osob, jehož jednou z hlavních činností je provozování registru jmen domén registrovaných pod doménou CZ, zdrželo vykonání změny v rejstříku doménových jmen, které by se týkaly předmětného doménového jména, s výjimkou převodu doménového jména na navrhovatele či jeho právního zástupce. Pokud soud shledá za osvědčené, že uvedené jednání může být skutečně posouzeno jako zásah do práv k ochranným známkám navrhovatele, pak lze učinit závěr, že povinnost uloženou CZ.NIC lze spravedlivě požadovat, neboť jak je obecně známo z podmínek registrace doménových jmen, je možnost kdykoli a bez omezení změnit osobu vlastníka domény, a takto uložená povinnost CZ.NIC umožní ve věci rozhodnout bez zbytečných průtahů, ke kterým by docházelo změnami účastníků.¹⁹⁷ Navrhovatel nicméně může označit jako třetí osobu, které má být uložena povinnost, kohokoliv, není dán žádný výčet. Závisí pak na soudu, zda uložení povinnosti třetí osobě posoudí jako důvodné či nikoliv.

Soud však musí v každém jednotlivém případě také posuzovat přiměřenost zásahu do práv osoby, které budou předběžným opatřením ukládány povinnosti a to ve vztahu k navrhovatelem osvědčenému porušení jeho práva.¹⁹⁸ Zásada přiměřenosti souvisí s obsahovou stránkou rozhodnutí, kterým je nařízeno předběžné opatření a podstatu i účel předběžného opatření reflektuje¹⁹⁹ a soudní praxí je tato zásada považována za další podmínku nařízení předběžného opatření.²⁰⁰ Zda je podmínka přiměřenosti splněna či nikoliv, bude vždy na posouzení soudce, přičemž by měl brát v úvahu zejména újmu, která nařízením předběžného opatření hrozí osobě, již budou uloženy povinnosti, ale i újmu hrozící navrhovateli, když k nařízením předběžného opatření nedojde, předmět sporu, postavení účastníků a případně i další okolnosti, které vyvstanou v konkrétním případě.²⁰¹

Jako příklad nepřiměřeného zásahu do práv osoby, vůči níž předběžné opatření směřuje, lze uvést případ, kdy se navrhovatel předběžným opatřením domáhal uložení

---

¹⁹⁶ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 4. 2021, sp. zn. 7 Cmo 89/2021.

¹⁹⁷ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 10. 2010, sp. zn. 3 Cmo 309/2010.

¹⁹⁸ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 3. 7. 1996, sp. zn. 3 Cmo 818/95.

¹⁹⁹ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 40.

²⁰⁰ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 7. 1997, sp. zn. 35/97.

²⁰¹ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 40-41.

povinnosti zdržet se do 8. 4. 2023 propagace, nabízení, uvádění na trh v České republice a dovážení v návrhu specifikovaného léčivého přípravku a povinnosti tento výrobek do 10 dnů od doručení tohoto usnesení stáhnout z trhu, a to z titulu zásahu do dodatkového ochranného označení. Ačkoliv soud prvního stupně shledal podmínky pro nařízení předběžného opatření za splněné, Vrchní soud v Praze jako soud odvolací shledal druhou z ukládaných povinností za nepřiměřenou s tím, že ačkoliv navrhovatel osvědčil, že jednáním odpůrce mohlo dojít k zásahu do práv k dodatkovému ochrannému označení, tak i naléhavou potřebu zatímní úpravy poměrů, je třeba přihlídnout k tomu, že stažení léčiva z trhu by bylo velmi nákladné, a zohlednit také zásah do důvěry výrobce léčiva. Po zvážení těchto okolností dospěl k závěru, že není dána přiměřenost mezi tvrzeným závadným jednáním odpůrce a škodou či jinou újmou, která by odpůrci mohla vyhověním návrhu na nařízení uvedeného předběžného opatření vzniknout.²⁰²

V této souvislosti je také nutné uvést, že soud není procesně vázán návrhem na nařízení předběžného opatření a nic mu tak nebrání vyhovět návrhu pouze částečně a jeho znění pozměnit, pokud návrh považuje v takovém rozsahu za přiměřený.²⁰³ Jako příklad částečného vyhovění návrhu na nařízení předběžného opatření lze uvést případ, kdy se navrhovatel domáhal uložení povinnosti zdržet se v České republice nabízení, užívání, uvádění na trh jakož i dovážení za tím účelem v návrhu blíže určených sekvenačních sad a reagenčních kitů označených určitým číslem či názvem a uložení povinnosti do 10 dnů od doručení usnesení o nařízení předběžného opatření stáhnout z trhu v České republice sekvenátory k v návrhu specifikovaném datu označené určitými názvy. Těchto povinností se navrhovatel domáhal z titulu porušení práv z patentu a jeho návrhu soud prvního stupně v celém rozsahu vyhověl. Ačkoliv Vrchní soud v Praze jako soud odvolací shodně se soudem prvního stupně shledal, že navrhovatel osvědčil ohrožený nárok i naléhavou potřebu zatímní úpravy, nepovažoval povinnost stáhnout výrobky z trhu v tomto případě za zatímní úpravu poměrů, přičemž přihlédl i k povaze sporu, postavení účastníků a také hrozícímu negativnímu ovlivnění zvládnání epidemiologické situace, neboť spor vyvstal v období koronaviru, kdy přihlédl k tvrzení odpůrců, že by mohly být způsobeny podstatné provozní problémy také zákazníkům odpůrce, jelikož by byli nuceni sekvenátory přestat využívat, a to ještě v době, kdy jsou jejich pomocí mapovány nové mutace koronaviru.²⁰⁴

---

²⁰² Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 5. 2023, sp. zn. 1 Cmo 24/2023.

²⁰³ Usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 10. 1998, sp. zn. III. ÚS 119/98.

²⁰⁴ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 10. 2021, sp. zn. 3 Cmo 45/2021.

Ačkoliv lze obecně předběžným opatřením ve věcech průmyslových práv uložit povinnost zdržet se uvádění na trh, prodeje, propagace i dovozu určitého výrobku, existuje zde výjimka v případě, kdy se předběžné opatření týká léčivých přípravků, neboť nelze jejich výrobci povinnost zdržet se jejich dovozu uložit, jelikož § 62 odst. 1 a 2 ZoL vylučuje, aby byl výrobce léčivého přípravku zároveň jeho dovozcem, navíc je třeba také zohlednit ustanovení § 3a odst. 10 ZoL, ve kterém je uvedeno, že za dovezené se považují pouze takové léčivé přípravky, které jsou dovezeny ze třetích zemí, pokud jsou dovezeny z jiného členského státu Evropské unie, spadá takové dodání pod pojem „uvedení na trh v České republice“.²⁰⁵

Předběžným opatřením také nelze ÚPV zakázat provedení registrace průmyslových práv. Takové řízení totiž probíhá podle zák. č. 137/1995 Sb. a SŘ a soud tak nemůže do řízení vstoupit, a to ani nařízením předběžného opatření, neboť není oprávněn tímto způsobem omezit práva účastníků samostatného řízení a zasáhnout do působnosti ÚPV k rozhodnutí o registraci průmyslového práva. Případné námitky k registraci průmyslového práva tak musí být uplatněny dostupnými prostředky v řízení před ÚPV.²⁰⁶

Vzhledem k zaměření práce považuji za vhodné také zmínit, že osobě oprávněné podle ZVPPV je ve smyslu článku 8 směrnice 2004/48 také přiznáno právo na informace, které umožňuje odhalit i další osoby, které se na porušování průmyslových práv podílely. Právo na informace lze uplatnit vůči osobám, které za účelem získání přímého či nepřímého hospodářského anebo obchodního prospěchu držely zboží či poskytovaly a užívaly služby, které porušovaly právo či poskytovaly služby v rámci činností právo porušujících. Ze znění ustanovení § 3 odst. 2 ZVPPV vyplývá, že pokud informace nejsou poskytnuty dobrovolně, nemůže se jich oprávněná osoba domáhat již v rámci řízení o předběžném opatření, ale musí se svého práva domáhat až v rámci soudního řízení o porušení průmyslového práva.²⁰⁷ Soudní dvůr však ve svém rozsudku ze dne 17. června 2021, M. I. C. M., C-597/19, dospěl k závěru, že na řízení o žádosti na informace podle čl. 8 odst. 1 směrnice 2004/48 je nutné pohlížet jako na samostatné řízení, a to s ohledem na nutnost zajistit vysokou ochranu duševního vlastnictví. Nelze tak uvedený článek vykládat tak, že právo na informace lze uplatnit pouze v průběhu řízení o porušení práva

---

²⁰⁵ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 5. 2023, sp. zn. 1 Cmo 24/2023.

²⁰⁶ MACEK, Jiří. *Rozhodnutí ve věcech obchodního jména a nekalé soutěže*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2000, s. 275-276.

²⁰⁷ SLOVÁKOVÁ, Zuzana. *Vymáhání práv z průmyslového vlastnictví podle nové právní úpravy*. Právní zpravodaj, 15. 7. 2006, s. 1.

duševního vlastnictví, neboť to by mohlo vést ke snížení ochrany práv průmyslového vlastnictví. Řízení o právu na informace by tak mělo být umožněno vést jako samostatné nejen po pravomocném skončení řízení ve věci samé, tedy ve kterém bylo pravomocně vysloveno porušení práva duševního vlastnictví²⁰⁸, ale Soudní dvůr upřesnil, že řízení o právu na informace by mělo být jako samostatné řízení umožněno i před podáním žaloby na náhradu škody, aby oprávněná osoba mohla žalobu podat účelně vůči všem domnělým porušovatelům. S ohledem na uvedené lze tak uzavřít, že uplatnění práva na informace nelze vyloučit ani v rámci řízení o předběžném opatření.²⁰⁹

5.3 Doba trvání předběžného opatření a povinnost podat návrh na zahájení řízení ve věci samé

Předběžné opatření může být nařízeno na dobu neurčitou, ale i jen na dobu určenou, pokud předseda senátu dospěje k tomu, že trvání předběžného opatření jen po stanovenou dobu bude dostatečné pro naplnění jeho účelu. Omezená doba trvání může být stanovena jak na návrh, tak i bez návrhu, neboť soud není návrhem účastníka vázán. Doba trvání předběžného opatření musí být ve výroku usnesení o nařízení předběžného opatření vždy výslovně stanovena.²¹⁰

Podle Ústavního soudu je však žádoucí, aby předběžné opatření trvalo pouze po dobu, kdy je naplňován jeho účel. Jestliže totiž předběžné opatření trvá nepřiměřeně dlouho, pak se již vytrácí dočasnost rozhodnutí o jeho nařízení. Uvedl, že *„na počátku řízení, kdy soud teprve začíná zjišťovat relevantní skutkové okolnosti věci, dává smysl "zafixovat" poměry účastníků tak, aby soudní řízení mělo - v konečném důsledku - i reálný smysl a význam (typicky existuje obava z vykonatelnosti posléze vydaného rozhodnutí), měly by postupně zjišťované skutečnosti dále potvrzovat smysluplnost další existence předběžného opatření.“* Pokud takové skutečnosti nebudou zjištěny nebo budou zjištěny skutečnosti, které povedou k závěru, že důvody, které vedly k nařízení předběžného opatření, již nejsou relevantní, pak další trvání předběžného opatření pozbývá smysl. Další trvání předběžného opatření tak bude neopodstatněné například v situaci, kdy, byť teprve nepravomocně, bude zamítnuta žaloba ve věci samé.²¹¹

---

²⁰⁸ Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 18. ledna 2017, věc C-427/15, NEW WAVE CZ, a.s. v. ALLTOYS, spol. s r.o.

²⁰⁹ Srov. také rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 27. dubna 2023, věc C-628/21, TB v. Castorama Polska Sp. z o.o. a „Knor“ Sp. z o.o.

²¹⁰ LEVÝ, Jiří. § 76 [Obsah]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. Občanský soudní řád. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 388.

²¹¹ Nález Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2020, sp. zn. III. ÚS 208/20.

Ve věcech průmyslových práv je nepřiměřená doba trvání předběžného opatření nežádoucí i s ohledem na to, že platnost některých průmyslových práv je omezena jen na určitou dobu. Jakmile tedy soud například již v rámci dokazování v řízení ve věci samé dospěje ke skutečnostem, které povedou k závěru o nedůvodnosti předběžného opatření, mělo by takové zjištění vést ke zrušení předběžného opatření²¹², aby nedocházelo k situacím, kdy průmyslové právo dříve pozbyde platnosti, neboť do pravomocného skončení řízení může od provedení dokazování uplynout dlouhá doba.

Ačkoliv, jak je výše uvedeno, může být předběžné opatření nařízeno na dobu neurčitou, jeho nařízení nemůže vést k tomu, aby práva osob, vůči kterým předběžné opatření směřuje, byla omezena dlouhodobě či trvale.

Pokud je předběžné opatření podáno před zahájením řízení ve věci samé, soud má tak povinnost, jak plyne z § 76 odst. 3 OSŘ, určit navrhovateli lhůtu k podání návrhu na zahájení řízení ve věci samé. V zákoně není výslovně určeno, od jakého okamžiku určená lhůta běží. V praxi se v poslední době ustálilo ukládat povinnost podat návrh na zahájení řízení ve věci samé v soudem určené lhůtě od právní moci usnesení o nařízení předběžného opatření, a to zřejmě z důvodu, že soudy prvního stupně chtějí docílit toho, aby návrhy na zahájení řízení ve věci samé nebyly podávány dříve, než bude rozhodnuto o případně podaném opravném prostředku. To je ale podle mého názoru v rozporu s účelem předběžného opatření a lhůta k podání žaloby by, i s ohledem na vykonatelnost předběžných opatření, měla běžet již od doručení o nařízení předběžného opatření.

5.4 Odůvodnění usnesení

Usnesení, kterým byl odmítnut návrh na nařízení předběžného opatření z důvodu vad návrhu, by mělo být v souladu s § 169 odst. 1 OSŘ vždy odůvodněno, a to s ohledem na skutečnost, že by mělo z odůvodnění vždy vyplývat, jaký konkrétní nedostatek návrhu soud shledal, přičemž by vadu návrhu neměl vymezit pouze obecně, ale měl by uvést, v čem nedostatek konkrétně spočívá. Takové usnesení je totiž návodné pro navrhovatele, jak návrh případně upravit před jeho opakovaným podáním.²¹³ Například Vrchní soud v Praze shledal za neurčité vymezení povinnosti „*zdržet výroby a užívání forem vytvořených pomocí šachtových vložek navrhovatele, jakož i výroby, distribuce, prodeje a užívání pomocí těchto forem vyrobených šachtových den*“²¹⁴, přičemž v odůvodnění

---

²¹² Srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 4. 2020, sp. zn. 3 Cmo 12/2020.

²¹³ JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 460.

²¹⁴ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2021, sp. zn. 3 Cmo 1/2021.

uvedl, že nemůže být až v exekučním řízení zkoumáno, „zda určité formy odpůrce (resp. šachtová dna) byly vyrobeny pomocí šachtových vložek navrhovatele, když z výroku není ani zřejmé, jaká pomoc je míněna a jaké šachtové vložky navrhovatele měly být při činnosti odpůrce použity“²¹⁵. Uvedené vymezení vady návrhu je podle mého názoru dostatečným návodem pro navrhovatele, jak vadnou formulaci povinnosti, jež má být předběžným opatřením uložena, napravit.

V případě usnesení o odmítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření z důvodu nezaplacení jistoty je pak běžný postup podle § 169 odst. 2 věty druhé OSŘ, kdy je pouze ve výroku uveden důvod a odkaz na příslušné zákonné ustanovení,²¹⁶ neboť je zcela zřejmé, na základě jaké skutečnosti k odmítnutí návrhu došlo.

Stejně tak je zcela běžné, že jsou bez odůvodnění vydávána usnesení o zastavení řízení o předběžném opatření, neboť skutečnosti vedoucí k zastavení řízení bývají také zcela jasné a vyplývají ze spisu.²¹⁷

Zatímco usnesení, kterým soud zamítl návrh na nařízení předběžného opatření, je třeba vždy odůvodnit²¹⁸, podle § 169 odst. 2 OSŘ usnesení, kterým soud zcela vyhoví návrhu na nařízení předběžného opatření, nemusí být odůvodněno, v takových případech pak opět postačí, když soud uvede základní důvody, které ho vedly k přijetí rozhodnutí, tyto důvody však musí být kompetentní srozumitelným způsobem výroky vysvětlit.²¹⁹ Je tedy patrné, že pouze v případě, kdy je návrhu na nařízení předběžného opatření plně vyhověno, nemusí takové rozhodnutí obsahovat odůvodnění, pokud dojde pouze k částečnému vyhovění návrhu, mělo by být usnesení vždy odůvodněno. Uvedenou výjimku z požadavku na odůvodnění usnesení však nelze bez zvážení okolností konkrétního případu aplikovat v každém případě, kdy soud usnesením návrhu na nařízení předběžného opatření zcela vyhoví.

Před novelou OSŘ provedenou zákonem č. 7/2009 Sb., kterou bylo ustanovení § 169 odst. 2 OSŘ změněno do současné podoby, to, že v případě plného vyhovění nemusí usnesení o nařízení předběžného opatření obsahovat odůvodnění, zcela nevyplývalo, podstatná část předmětného ustanovení zněla: "*Písemné vyhotovení usnesení, kterým se zcela vyhovuje návrhu, jemuž nikdo neodporoval,....nemusí obsahovat odůvodnění.*"

---

²¹⁵ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2021, sp. zn. 3 Cmo 1/2021

²¹⁶ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 102.

²¹⁷ Tamtéž s. 106.

²¹⁸ HRNČIŘÍK, Vít. § 169 [Písemné vyhotovení usnesení, odůvodnění usnesení]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 806.

²¹⁹ Nález Ústavního soudu ze dne 21. 8. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1324/14.

Nejvyšší soud ve svém stanovisku ze dne 13. 6. 2007 dospěl k závěru, že není nutné odůvodnit takové usnesení, kterým bylo návrhu na nařízení předběžného opatření vyhověno v plném rozsahu, a to bez slyšení ostatních účastníků řízení nebo po jejich slyšení, kdy nikým nebyl vysloven nesouhlas.²²⁰ Ústavní soud však zastával opačný názor, že uvedené ustanovení je nutné vykládat tak, že jeho smyslem je zbavit soud povinnosti odůvodňovat taková usnesení, se kterým všichni účastníci souhlasí a dá se tak předpokládat, že nebude napadeno odvoláním. Dospěl však k závěru, že tak tomu není v případech usnesení, kterým se plně vyhovuje návrhu na nařízení předběžného opatření, neboť se ten, jemuž je předběžným opatřením ukládána povinnost, nemá možnost k návrhu vyjádřit, a zdůraznil, že absencí odůvodnění takového usnesení se zasahuje do práva na spravedlivý proces.²²¹

Po účinnosti novely se nicméně Ústavní soud od výše uvedeného závěru odchýlil a dovedil, že pokud nejsou usnesení, kterými se plně vyhovuje návrhu na nařízení předběžného opatření, odůvodněny, nelze to bez dalšího považovat za zásah do práva na spravedlivý proces.²²² Pokud jsou důvody zřejmé z odůvodnění návrhu, se kterým se ten, vůči němuž předběžné opatření směřuje, mohl seznámit a s jeho námitkami se vypořádal odvolací soud, pak se o zásah do práva na spravedlivý proces nejedná.²²³ Při přezkumu usnesení soudu prvního stupně vydaného bez odůvodnění musí odvolací soud vycházet ze skutečnosti, že soud prvního stupně akceptoval všechny argumenty uplatněné navrhovatelem.²²⁴

Ústavní soud nicméně zdůrazňuje, že výjimka z požadavku na odůvodnění rozhodnutí nesmí být neproporcionální a je nutné k ní přistupovat restriktivně.²²⁵ Zejména v případech, kdy dochází k zásadnímu omezení práv povinného z předběžného opatření a k zásahu do jeho základních práv, je nutné, aby se soudy vždy vypořádaly s námitkou účastníka, že nařízením předběžného opatření došlo k nepřiměřenému zásahu do jeho základních práv.²²⁶

---

²²⁰ Stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 13. 6. 2007, sp. zn. Cpjn 19/2006.

²²¹ Nález Ústavního soudu ze dne 3. 9. 2009, sp. zn. III. ÚS 346/09.

²²² Usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 8. 2011, sp. zn. II. ÚS 1687/11.

²²³ Usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 4. 2015, sp. zn. I. ÚS 1037/15.

²²⁴ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. 3 Cmo 36/2020.

²²⁵ Nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. I. ÚS 3169/19.

²²⁶ Nález Ústavního soudu ze dne 23. 8. 2021, sp. zn. II. ÚS 1440/21.

5.5 Vyhlášení, vyhotovení a doručení rozhodnutí

Pokud to vyžadují okolnosti případu nebo hrozí nebezpečí z prodlení podle § 76c odst. 1 OSŘ, soud má povinnost usnesení ihned vyhlásit odpůrci, případně též třetí osobě, které je předběžným opatřením ukládána povinnost. Navrhovatel může vyhlášení předběžného opatření navrhnout, ale soud tak učiní i bez návrhu, pokud to shledá jako důvodné.²²⁷

Odpůrce ani třetí osoba, které se povinnost ukládá, obvykle nebývají u soudu přítomni, a proto tehdy, kdy je to účelné, vyhlásí předseda senátu rozhodnutí o předběžném opatření na místě samém, kde se odpůrce či třetí osoba nachází. Navrhovateli není usnesení třeba vyhlásit, jelikož vykonatelnost nastane na základě vyhlášení odpůrci či třetí osobě, které se ukládá povinnost, nicméně vzhledem k vymahatelnosti povinností od nabytí vykonatelnosti usnesení, bude žádoucí, aby byl o vyhlášení navrhovatel informován.²²⁸ Ve věcech průmyslových práv se nicméně ani moji kolegové s letitou praxí s uvedeným postupem nikdy nesetkali.

Usnesení o nařízení předběžného opatření je nutné odeslat účastníkům, případně jejich zástupcům a třetím osobám, kterým byla uložena povinnost ve lhůtě 3 dnů od vyhlášení, a pokud nebylo vyhlášeno, tak od vydání usnesení (§ 76c odst. 2 OSŘ). Odpůrci a třetím osobám, kterým byla předběžným opatřením uložena povinnost, doručí soud spolu s usnesením také návrh na nařízení předběžného opatření, aby se mohli seznámit s podkladem, na základě kterého soud k nařízení předběžného opatření přistoupil.²²⁹

V případech, kdy byl návrh na nařízení předběžného opatření soudem odmítnut či zamítnut anebo bylo řízení o návrhu zastaveno, se usnesení doručuje jen navrhovateli.²³⁰

5.6 Vykonatelnost, právní moc a závaznost výroků usnesení o nařízení předběžného opatření

Pro usnesení o nařízení předběžného opatření je v § 76d OSŘ stanovena speciální úprava oproti úpravě obecné. Vykonatelnost usnesení o nařízení předběžného opatření nastává jeho vyhlášením, a pokud nebylo vyhlášeno, tak doručením osobám, jimž jsou

---

²²⁷ JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 485.

²²⁸ LEVÝ, Jiří. § 76c [Vyhlášení usnesení]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 390.

²²⁹ HRNČIŘÍK, Vít, *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 213.

²³⁰ Tamtéž, s. 213.

předběžným opatřením ukládány povinnosti.²³¹ Usnesení, kterým se předběžné opatření nařizuje, je tak vždy předběžné vykonatelné bez ohledu na právní moc.²³²

Pokud ten, vůči němuž předběžné opatření směřuje, nesplní dobrovolně povinnost, kterou mu ukládá vykonatelné usnesení o nařízení předběžného opatření, může návrhatel postupovat podle § 351 OSŘ a podat návrh na výkon rozhodnutí, případně podat exekuční návrh soudnímu exekutorovi podle § 37 EŘ. V předběžných opatřeních ve věcech průmyslových práv je základním nárokem zdržovací nárok. Vymožení povinnosti zdržet se určitého jednání je možné podle § 351 OSŘ prostřednictvím uložení pokuty až do výše 100 000 Kč. Pokud není povinnost splněna můžou být na návrh oprávněného ukládány pokuty opakovaně a jejich výše není již omezena maximální částkou, soud ale není vázán návrhem a výši pokuty stanovuje podle charakteru vynucované povinnosti. Není stanoven ani maximální počet takto ukládaných pokut.²³³ Pokuty však připadají státu, nikoliv oprávněnému a ten v případě, kdy povinný svou povinnost neplní, musí vynakládat stále další náklady na návrhy na uložení dalších pokut. Může totiž nastat situace, že povinný bude pokračovat v závadném jednání i přes ukládání pokut, neboť díky porušování své povinnosti bude generovat takový zisk, že se mu takové jednání zkrátka dlouhodobě vyplatí. Bylo by tak vhodné zavést další podpůrné peněžité sankce, které by však připadaly oprávněnému, nikoliv státu, a které by tak představovaly alespoň nějaký způsob zhojení oprávněného.²³⁴ Podpůrné sankce by však stejně, jako je tomu v případě zaplacení pokut, neměly nahradit povinnost povinného nahradit škodu či jinou újmu, která oprávněnému vznikne nesplněním povinnosti uložené předběžným opatřením.²³⁵

Vlastnosti rozhodnutí, které nabývá s právní mocí, jsou obecně spojeny buď s probíhajícím řízením anebo předmětem tohoto řízení. Vlastnosti vztahující se k probíhajícímu řízení lze nazvat jako formální právní moc a vlastnosti vztahující se k předmětu řízení jako materiální právní moc. Formální právní moc znamená, že

---

²³¹ LEVÝ, Jiří. § 76d [Vykonatelnost usnesení o nařízení předběžného opatření]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 391.

²³² JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 488.

²³³ LEVÝ, Jiří. § 351 [Pokuty, obnovení stavu]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 1751.

²³⁴ ZAPLETAL, Jiří. *Několik poznámek k nové úpravě soudní vynutitelnosti práv duševního vlastnictví*. Právní rozhledy, 2006, č. 20, s. 753-758.

²³⁵ LEVÝ, Jiří. § 351 [Pokuty, obnovení stavu]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 1753.

rozhodnutí již není napadnutelné řádným opravným prostředkem, zatímco materiální právní moc představuje závaznost a nezměnitelnost rozhodnutí.²³⁶ Pro řízení o předběžném opatření není ovšem závaznost vlastností usnesení, která je spojena s právní mocí, ale, jak vyplývá z § 76e OSŘ, váže se na vykonatelnost rozhodnutí.

Vykonatelný výrok je závazný pro účastníky řízení a pro třetí osoby, kterým byla předběžným opatřením uložena povinnost a v rozsahu, ve kterém je závazný pro účastníky řízení a třetí osoby, je závazný také pro soudy a další orgány.²³⁷

5.7 Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení o předběžném opatření se v souladu s § 151 a § 145 OSŘ soud rozhodne v rozhodnutí, jímž se řízení končí, a to bez návrhu účastníků. Pokud soud usnesením předběžné opatření nařídí, pak rozhodne o náhradě nákladů až v souvislosti s konečným rozhodnutím ve věci samé a obsahem usnesení tedy výrok o nákladech řízení nebude. Výrok o náhradě nákladů však bude součástí usnesení v případě odmítnutí a zamítnutí návrhu či zastavení řízení o předběžném opatření, neboť taková rozhodnutí jsou svou povahou rozhodnutí konečná, a to bez ohledu na to, zda je následně zahájeno řízení ve věci samé či nikoliv.²³⁸

Jestliže vzniknou náklady účastníku řízení, ve kterém bylo nařízeno předběžné opatření podle § 102 OSŘ, které později zaniklo anebo bylo zrušeno, avšak ne proto, že bylo žalobě ve věci samé vyhověno nebo došlo k uspokojení práva navrhovatele, pak se náhrady nákladů může domáhat prostřednictvím § 145 OSŘ, nemůže nárok na jejich náhradu uplatnit prostřednictvím žaloby na náhradu škody či jiné újmy podle § 77a OSŘ.²³⁹ Uplatnění pohledávky na náhradu nákladů řízení jako nároku na náhradu škody není možné již z důvodu, že jde o náklady vynaložené k bránění práva v řízení ve věci samé a podání žaloby nemůže být posouzeno jako protiprávní.²⁴⁰ Pokud účastník nesouhlasí s výší náhrady nákladů, musí se bránit opravnými prostředky, nelze se proti takovému rozhodnutí bránit prostřednictvím žaloby podle § 77a OSŘ.²⁴¹

Při rozhodování o nákladech řízení je na řízení o předběžném opatření třeba nahlížet jako na relativně samostatné řízení už právě s ohledem na jeho specifická

---

²³⁶ WINTEROVÁ, Alena, Alena Macková a kolektiv. *Civilní právo procesní, díl první: řízení nalézací*, 9. aktualizované vydání, Praha: Leges, 2018, s. 282-283.

²³⁷ LEVÝ, Jiří. § 76e [Závaznost výroku]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 391.

²³⁸ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 150.

²³⁹ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 11. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3403/2012.

²⁴⁰ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2009, sp. zn. 20 Cdo 1932/2007.

²⁴¹ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 11. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3403/2012.

pravidla, pokud tedy žalobce neuspěl v řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření, ale následně uspěl v řízení ve věci samé, nelze bez dalšího vyjít ze zásady úspěchu ve věci, ale náhradu nákladů řízení o předběžném opatření je třeba posoudit samostatně od nákladů, které byly vynaloženy v řízení ve věci samé.²⁴²

Co se týče nákladů řízení o předběžném opatření ve věcech průmyslových práv, směrnice 2004/48 pouze v článku 14 stanovila, že „členské státy zajistí, aby rozumné a přiměřené náklady řízení a další náklady strany úspěšné ve sporu byly zpravidla uhrazeny stranou, která ve sporu neuspěla, jestliže tomu nebrání spravedlnost“. Podle Soudního dvora pak pod pojem „náklady řízení“ lze zařadit nejen náklady na zastoupení advokátem, ale také náklady na zastoupení patentovým zástupcem, a to jak tehdy, kdy byl navrhovatel zastoupen pouze patentovým zástupcem, tak i v situacích, kdy byl současně zastoupen advokátem. Podstatné je, aby takové náklady byly rozumné a přiměřené. Za nerozumné náklady považuje Soudní dvůr neobvykle vysoké odměny mezi stranou úspěšnou a advokátem a dále náklady, které nebyly nutné k zajištění dodržování práv duševního vlastnictví. Přiměřenost pak musí být podle Soudního dvora posouzena ve vztahu k nákladům řízení, které byly skutečně vynaloženy a které jsou rozumné. Přiměřenost neznamena, že musí být uhrazeny v celém rozsahu, ale měla by být uhrazena podstatná část takových nákladů. Podle Soudního dvora tak musí být článek 14 ve spojení s článkem 3 odst. 1 směrnice 2004/48 vykládán tak, že vnitrostátním soudům musí být umožněno přihlídnout ke specifickým rysům každého jednotlivého případu, aby posoudil rozumnost a přiměřenost nákladů.²⁴³²⁴⁴

Jak již bylo rozebráno v souvislosti s rozhodováním bez slyšení účastníků, návrh na nařízení předběžného opatření se osobě, vůči níž předběžné opatření směřuje, nedoručuje a ta tak získá možnost se s návrhem seznámit zpravidla až v souvislosti s doručením usnesení, kterým bylo návrhu vyhověno. Náklady osobě, vůči níž předběžné opatření směřuje, tak většinou vznikají, pokud bylo předběžné opatření nařízeno, a to až v rámci odvolacího řízení, samozřejmě za předpokladu podání odvolání. V praxi se však stává, že dojde k situaci, kdy osoba, vůči níž předběžné opatření směřuje, zjistí, že je proti ní návrh na nařízení předběžného opatření podán a učiní k němu vyjádření. V takové situaci pak právě vyvstane otázka, zda je možné takový náklad považovat za účelně

---

²⁴² Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 10. 2022, sp. zn. 25 Cdo 2004/2022.

²⁴³ Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. dubna 2022, věc C-531/20, NovaText GmbH v. Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg.

²⁴⁴ MIŠŮR, Peter. *SDEU: Posouzení vnitrostátního soudu, zda náklady, jež byly uloženy k úhradě neúspěšné straně, jsou rozumné a přiměřené*. Ius Focus, 9. 5. 2022.

vynaložený, respektive rozumný, či nikoliv. Domnívám se, že to bude záležet na konkrétních okolnostech případu. Pokud soud návrh na nařízení předběžného opatření osobě, vůči níž směřuje, vůbec nezaslal, a ta přesto vyjádření k důvodnosti návrhu učiní, nicméně soud bez toho, aniž by k takovému vyjádření vůbec přihlížel, dospěje k závěru, že je nutné návrh odmítnout z důvodu nezaplacené jistoty, pak její vyjádření nelze považovat za účelně vynaložený úkon.²⁴⁵ Takové vyjádření by však podle mého názoru bylo nutné považovat za účelně vynaložený úkon v případech, kdy by soud sám, byť třeba nedopatřením, zaslal návrh osobě, vůči níž předběžné opatření směřuje, ale i v případech, kdy by přistoupil k věcnému posouzení návrhu a v případech, kdy se odpůrce k návrhu na nařízení předběžného opatření vyjádří v důsledku pochybení navrhovatele. Příkladem pochybení navrhovatele může být situace, kdy podá návrh u věcně nepřislušného soudu, ten bude postupovat v souladu s § 104a odst. 2 OSŘ a před tím, než věc předloží nadřízenému soudu k rozhodnutí o věcné příslušnosti, umožní účastníkům se k zamýšlenému postupu v otázce věcné příslušnosti vyjádřit, čímž se odpůrce o návrhu na nařízení předběžného opatření dozví.²⁴⁶

V souvislosti s náklady řízení o předběžných opatřeních ve věcech průmyslových práv považuji za nutné i v této kapitole zmínit Dohodu o jednotném patentovém soudu, která je nejvíc kritizována právě v souvislosti s nepřiměřenými náklady a soudními poplatky za řízení. Česká advokátní komora považuje celkovou výši odhadovaných nákladů právního zastoupení stran sporu za natolik vysokou, že je přesvědčena, že takové částky si nebudou moci malé ani střední podniky z České republiky dovolit. Ačkoliv má zřízení Jednotného patentového soudu vést k úspoře nákladů malých a středních podniků, podle České advokátní komory dojde k efektu zcela opačnému.²⁴⁷

Z Jednacího řádu Jednotného patentového soudu nevyplývá, že by měla být náhrada nákladů řízení stanovena tarifem obdobným českému advokátnímu tarifu, ale jak vyplývá z článku 69 Dohody, měly by být nahrazovány jen přiměřené a rozumné náklady soudního řízení a jiné výdaje vynaložené úspěšnou stranou, což bude záviset na úvaze soudu. Podstatné je, že Jednací řád Jednotného patentového soudu vychází ze zásady, že nesmí být ohrožena hospodářská existence účastníka, který má náklady hradit a za tímto

---

²⁴⁵ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2022, sp. zn. 3 Cmo 26/2021.

²⁴⁶ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 11. 2022, sp. zn. 1 Cmo 69/2022.

²⁴⁷ Stanovisko České advokátní komory k Dohodě o Jednotném patentovém soudu s přihlédnutím k návrhu poplatkového řádu, 21. 7. 2015, In: cak.cz [online]. [cit. 30. 4. 2023]
Dostupné na: <https://www.cak.cz/assets/pro-advokaty/aktuality/15-07-28--stanovisko-cak-k-dohode-o-jednotnem-patentovem-soudu.pdf>

účelem je stanoven maximální strop výše nákladů řízení a také možnost snížení výše náhrady nákladů řízení.²⁴⁸

5.8 Opravné prostředky proti rozhodnutí o předběžném opatření

5.8.1 Řádné opravné prostředky

Jak lze dovodit z ustanovení § 202 OSŘ, usnesení, kterým bylo rozhodnuto o předběžném opatření lze napadnout odvoláním. Kromě objektivní přípustnosti odvolání je nutné také přihlídnout k přípustnosti subjektivní, tedy k tomu, kdo je odvolání oprávněn podat. Podat odvolání má právo účastník, jemuž byla rozhodnutím způsobena újma, která musí být zřejmá z posouzení práv a povinností. Tuto újmu je třeba posuzovat z procesního hlediska.²⁴⁹

Pokud tak byl návrh na nařízení předběžného opatření odmítnut či zamítnut nebo bylo řízení o předběžném opatření zastaveno, nemohla osobám, vůči nimž předběžné opatření směřovalo, vzniknout procesně žádná újma, a proto nejsou oprávněny v těchto případech odvolání podat, nicméně pouze konkrétně do výroků, kterými k odmítnutí, zamítnutí či zastavení došlo. Žádná újma nemůže osobám, vůči nimž předběžné opatření směřovalo, vzniknout ani co se týče rozhodnutí o vrácení jistoty. Jinak je tomu u nákladových výroků, do kterých jsou osoby, vůči nimž předběžné opatření směřuje, oprávněny odvolání podat.²⁵⁰

Zákon výslovně nestanovuje lhůtu k rozhodnutí o odvolání proti usnesení o předběžném opatření, podle Ústavního soudu je však stanovenou povinností urgentně projednat návrh na nařízení předběžného opatření třeba přiměřeně aplikovat i na rozhodování soudů druhého stupně, které by také měly rozhodnout bezodkladně či s nejvyšším urychlením, neboť jinak porušují svou povinnost postupovat tak, aby došlo k efektivní ochraně práv a byl tak naplněn účel předběžného opatření, které má být pro toho, komu je povinnost ukládána, překvapivé.²⁵¹

Pokud nedojde k odmítnutí odvolání pro jeho opožděnost (§ 208 OSŘ) nebo z důvodu jeho vad, pro které nelze pokračovat v řízení, či je podáno osobou neoprávněnou (§ 209 OSŘ), odvolací soud usnesení o předběžném opatření buď jako věcně správné podle § 219 OSŘ potvrdí nebo ho podle § 220 odst. 1 OSŘ změní, anebo

---

²⁴⁸POKORNÝ, Pavel. *Jednotný patentový soud: mýty a pravda*, 19. 4. 2016, In: epravo.cz [online]. [cit. 30. 4. 2023]

Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/jednotny-patentovy-soud-pravdy-a-myty-101095.html>

²⁴⁹ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 12. 2001, sp. zn. 26 Cdo 1760/2001.

²⁵⁰ Usnesení Vrchního soudu ze dne 26. 4. 2022, sp. zn. 3 Cmo 26/2021.

²⁵¹ Nález Ústavního soudu ze dne 10. 5. 2017, sp. zn. IV. ÚS 736/17.

ho podle § 219a odst. 1 OSŘ ve spojení s § 221 OSŘ zruší a vrátí věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení nebo ho zruší a postoupí soudu věcně a místně příslušnému anebo ho zruší a v případě, že je zde neodstranitelný nedostatek podmínek řízení nebo navrhovatel vezme návrh na nařízení předběžného opatření zpět, řízení zastaví. K projednání odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření není třeba v souladu s § 214 odst. 2 písm. c) OSŘ nařizovat jednání.

Ke změně usnesení soudu prvního stupně odvolací soud přistoupí v případě, kdy dospěje k odlišnému závěru o naplnění podmínek pro nařízení předběžného opatření. Jako příklad lze uvést usnesení Vrchního soudu v Praze, ve kterém přezkoumával usnesení Městského soudu v Praze, jímž byla odpůrci ve výroku I. uložena povinnost zdržet se jakéhokoliv nakládání a užívání údajů obsažených ve specifikovaných dokumentech, ve výroku II. byla uložena povinnost zaplatit soudní poplatek a ve výroku III. povinnost podat ve stanovené lhůtě žalobu ve věci samé odpovídající uplatněným nárokům v řízení o předběžném opatření. Návrhu na nařízení předběžného opatření bylo takto vyhověno bez odůvodnění, nicméně návrh byl postaven na tvrzení, že odpůrce přetahuje zákazníky navrhovatele tím, že je oslovuje, přičemž pro tyto účely užívá seznamy zákazníků navrhovatele, které mu byly odcizeny jeho zaměstnanci a tyto seznamy představují součást obchodního tajemství navrhovatele. Vyhovující usnesení soudu prvního stupně napadl ve výrocích I. a III. odpůrce s tím, že návrh měl být odmítnut, neboť není vůbec jasné, s kterými údaji nemá odpůrce nakládat a dále uvedl, že zdrojem informací o jeho zákaznících nikdy nebyly uvedené soubory navrhovatele. Namítl také, že není dána naléhavá potřeba zatímní úpravy, když navrhovatel podal návrh na nařízení předběžného opatření až 21 měsíců poté, co mu údaje o zákaznících byly údajně odcizeny. K této argumentaci odpůrce navrhovatel mj. uvedl, že naléhavá potřeba zatímní úpravy je dána vzhledem k tomu, že jednání odpůrce pokračuje. Odvolací soud po přezkoumání závěrů v usnesení soudu prvního stupně přistoupil k jeho změně a návrh na nařízení předběžného opatření zamítl, neboť dospěl k závěru, že naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků skutečně není dána, jelikož vytýkané jednání odpůrce již trvá dlouhodobě a navrhovatel si je jednání odpůrce vědom již od počátku, čemuž odpovídá i již vyčíslená škoda v řízení ve věci samé, v němž navrhovatel uplatnil nárok na náhradu škody. Odvolací soud pak s ohledem na zamítnutí návrhu změnil i napadený

výrok III. tak, že povinnost podat žalobu ve věci samé odpovídající nárokům uplatněným předběžným opatřením se neukládá.²⁵²

Dalším příkladem změny rozhodnutí soudu prvního stupně o předběžném opatření je usnesení Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího, ve kterém naopak změnil zamítavé usnesení soudu prvního stupně tak, že návrhu na nařízení předběžného opatření, byť částečně, vyhověl. Soudem prvního stupně byl zamítnut návrh na uložení povinnosti odpůrci zdržet se dovozu, reklamy, distribuce a prodeje bulharského červeného vína ve skleněných lahvích o objemu 0,75 l a 1,5 l opatřených na čelní straně etiketou s v usnesení specifikovaným vyobrazením kombinované ochranné známky a dále uložení povinnosti odpůrci stáhnout tato vína z oběhu. Soud prvního stupně svůj závěr odůvodnil tím, že slovní označení uvedené na etiketě odpůrce je její dominantní částí a má dostatečnou rozlišovací schopnost, nepovažoval tak za osvědčený nárok samotný. Usnesení napadl odvoláním navrhovatel a poukázal zejména na to, že soud prvního stupně neporovnával znaky grafické ochranné známky navrhovatele s grafickým označením odpůrce, ale věnoval se rozlišovací způsobilosti označení používaném odpůrcem a chráněném jeho slovní ochrannou známkou. Tuto námitku navrhovatele odvolací soud shledal důvodnou, proto návrhu na nařízení předběžného opatření v rozsahu povinnosti zdržet se dovozu, reklamy, distribuce a prodeje v návrhu specifikovaného vína vyhověl. V rozsahu zbývajících povinností stáhnout vína z oběhu rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil s tím, že taková úprava poměrů by byla konečná, nikoli prozatímní.²⁵³

Odvolací soud nicméně může změnit i vyhovující nebo zamítavé rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že návrh na nařízení předběžného opatření odmítne, a to například tehdy, shledá-li navrhovaný petit jako neurčitý.²⁵⁴

Ačkoliv již bylo v této práci rozebráno, že ochranu práv nelze absolutizovat a absenci stanoviska osob, vůči kterým opatření směřuje, při rozhodování soudu prvního stupně nelze považovat za porušení principu rovnosti, shledal Ústavní soud porušení tohoto principu v postupu odvolacího soudu, kdy dospěje k závěru, že by rozhodnutí soudu prvního stupně mělo být změněno a návrhu na nařízení předběžného opatření vyhoví bez toho, aby vyzval k vyjádření osobu, vůči níž předběžné opatření směřuje. V takovém případě musí odvolací soud postupovat tak, že usnesení soudu prvního stupně zruší a vrátí, nikoliv změní, neboť by jinak došlo k situaci, že by tato osoba neměla

---

²⁵² Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 4. 2018, sp. zn. 3 Cmo 14/2018.

²⁵³ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 11. 2006, sp. zn. 3 Cmo 361/2006.

²⁵⁴ Srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 2. 2014, sp. zn. 3 Cmo 467/2013.

žádnou možnost se vyjádřit ani podat opravný prostředek.²⁵⁵ Ústavní soud nicméně zcela nezakázal odvolacímu soudu změnit usnesení soudu prvního stupně tak, že předběžné opatření nařídí, nicméně může tak učinit za situace, kdy si nejprve vyžádá vyjádření osoby, které má být předběžným opatřením povinnost uložena.²⁵⁶ S uvedeným souvisí i povinnost soudu doručit opis odvolání protistraně před tím, než je o něm rozhodnuto. Takovou povinnost nemá soud vždy, jelikož někdy by doručení opisu odvolání, kterým dojde k narušení momentu překvapení, mohlo vést až ke zmaření účelu předběžného opatření. Zda takový následek může doručením odvolání nastat, musí soud posoudit v každém jednotlivém případě.²⁵⁷

Kučera zastává názor, že stanovisko osoby, vůči níž předběžné opatření směřuje, by mělo být vyžádáno již soudem prvního stupně, neboť výzva soudu k vyjádření se k návrhu na nařízení předběžného opatření nemůže smysl předběžného opatření zmařit, soud navíc na vyjádření nemusí čekat a nebrání mu to dodržet lhůtu k rozhodnutí o předběžném opatření.²⁵⁸ Podle mého názoru nicméně k naplnění principu rovnosti postačí, pokud si vyjádření osoby, vůči níž opatření směřuje, obstará odvolací soud, a to právě v tom případě, kdy se rozhodne učinit změnu a návrhu bude chtít na rozdíl od soudu prvního stupně vyhovět. V případě, kdy předběžné opatření nařídí již soud prvního stupně, je pak dán osobě, vůči níž předběžné opatření směřuje, prostor k vyjádření právě prostřednictvím odvolání. Jsem navíc přesvědčena, že by osoby, které by byly soudem prvního stupně vyzvány k vyjádření, by běžně právě vzhledem ke krátké lhůtě stanovené soudem k rozhodnutí o předběžném opatření nestíhaly na výzvu reagovat ještě před rozhodnutím soudu prvního stupně a nezbývalo by jim tak nic jiného než uplatněné námítky znovu využít právě v rámci odvolacího řízení.

V souvislosti s otázkou možnosti osoby, vůči níž předběžné opatření směřuje, uplatnit své stanovisko před soudem, považuji za inspirativní úpravu tzv. obranného dopisu obsaženou v Jednacím řádu Jednotného patentového soudu, který představuje možnost bránit se svým stanoviskem u Jednotného patentového soudu ještě před zahájením řízení o předběžném opatření, pokud majitel patentu či za splnění dalších podmínek nabyvatel licence k patentu, případně další osoby, které jsou osobami oprávněnými podle článku 47 Dohody o JPS, shledá jako pravděpodobné, že proti němu

---

²⁵⁵ Nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2010, sp. zn. III. ÚS 2481/10.

²⁵⁶ Nález Ústavního soudu ze dne 1. 9. 2016, sp. zn. II. ÚS 1847/16.

²⁵⁷ Nález Ústavního soudu ze dne 4. 4. 2023, sp. zn. III. ÚS 111/23.

²⁵⁸ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 176.

mohl být v blízké době podán návrh na nařízení předběžného opatření, takový dopis pak bude uložen v k tomu určeném rejstříku. Obsahem obranného dopisu by měla být tvrzení, která budou zpochybňovat skutečnosti, jejichž uplatnění v návrhu na nařízení předběžného opatření bude předpokládáno, a důvody, proč by měl být návrh na nařízení předběžného opatření zamítnut.²⁵⁹ Možnost bránit se dopředu případným návrhům na nařízení předběžných opatření se tak jeví jako vhodným kompromisem, jak umožnit osobě, vůči níž předběžné opatření směřuje, uplatnit argumenty již v řízení před soudem prvního stupně tak, aby soud nebyl nucen k vyjádření vyzývat a mohl tak rozhodnout bezodkladně, respektive ve stanovené lhůtě.

Ke zrušení rozhodnutí soudu prvního stupně a vrácení věci k dalšímu řízení přistupuje odvolací soud také v případech, kdy soud prvního stupně učiní takové pochybení, které nelze napravit v odvolacím řízení. Za takové pochybení lze považovat situaci, kdy soud rozhodne o jiném nároku, respektive uloží odpůrci povinnost v jiné podobě, než jak byla navrhovatelem formulována v návrhu na nařízení předběžného opatření. Vrchní soud v Praze přezkoumával rozhodnutí, kterým byla odpůrci uložena povinnost zdržet se výroby, nabídky, prodeje a vývozu jeřábových nástaveb s v usnesení specifikovaným označením, které jsou shodné a zaměnitelné v hlavní geometrické charakteristice i tvarovými, rozměrovými i materiálními charakteristikami s výrobkem navrhovatele s označením v usnesení též specifikovaným. Navrhovatel však požadoval uložení povinnosti zdržet se výroby, nabízení, prodeje a vývozu jeřábových nástaveb odpůrce, které jsou shodné a zaměnitelné v hlavní geometrické charakteristice a současně tvarovými, rozměrovými i materiálovými charakteristikami s výrobky navrhovatele – jeřábovými nástavbami v návrhu specifikovaných označení a které odpůrce vyrábí, nabízí, prodává a vyváží z České republiky pod v návrhu specifikovaným označením anebo pod jiným označením. Soud prvního stupně tak významně omezil specifikaci výrobků, na které se mělo předběžné opatření vztahovat, a ačkoliv povinnost stanovená soudem nemusí doslovně kopírovat petit uvedený v návrhu, nemůže být zcela změněn obsah navrhované povinnosti.²⁶⁰

---

²⁵⁹ Rules of procedure of the Unified Patent Court In: unified-patent-court.org [online]. [cit. 13. 5. 2023] Dostupné na: https://www.unified-patent-court.org/sites/default/files/upc_documents/rop_en_25_july_2022_final_consolidated_published_on_web_site.pdf

²⁶⁰ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 9. 2005, sp. zn. 3 Cmo 274/2005.

Pokud předběžné opatření pozbylo účinků, zaniklo nebo bylo zrušeno podle § 77 odst. 2 OSŘ, pak odvolací soud odvolání v souladu s § 220a odst. 1 OSŘ odvolání odmítne a současně stanoví jeho nezákonnost, pokud by byl jinak dán důvod pro jeho zrušení. Tak učinil Vrchní soud v Praze jako soud odvolací například v případě, kdy měl rozhodnout o odvolání proti usnesení o nařízení předběžného opatření, které však bylo nařízeno jen na určitou dobu, a to do dne, kdy měla uplynout doba platnosti dodatkového ochranného osvědčení, a tento den nastal dříve, než bylo o odvolání rozhodnuto. Odvolací soud nicméně následně zohlednil námitky odvolatele alespoň pro účely vyslovení nezákonnosti části předběžného opatření.²⁶¹

Podle § 75c odst. 4 OSŘ platí, že pro rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodující stav v době vyhlášení, respektive vydání usnesení soudu prvního stupně. Uvedené ustanovení je tak významné pro soud druhého stupně, neboť ten v rámci odvolacího řízení může zohlednit pouze takové skutečnosti a důkazy, ke kterým bylo přihlíženo soudem prvního stupně.²⁶² Účastníci tak nemohou v rámci odvolacího řízení doplňovat nové skutečnosti či důkazy.²⁶³ Soud druhého stupně tak nemůže přihlížet ke skutečností, ke kterým došlo až po vyhlášení, respektive vydání, usnesení soudu prvního stupně, ani k tomu, že pominuly důvody pro nařízení předběžného opatření nebo že bylo předběžné opatření zrušeno či zaniklo.²⁶⁴

Hrnčířík považuje uvedený výklad, podle kterého by soudem druhého stupně měla být přezkoumána pouze úvaha soudu prvního stupně utvořená na základě obsahu spisu v době vydání usnesení, za problematický, a to zejména s ohledem na skutečnost, že účastníci nemají v rámci odvolacího řízení uvést jakékoliv nové skutečnosti a důkazy. Podle něj je třeba rozhodný stav chápat jako „*skutkový stav do doby vyhlášení, resp. vydání usnesení soudu prvního stupně*“²⁶⁵, nikoliv jako „*stav spisu*“²⁶⁶. Měla by být tak dána účastníkům možnost uplatnit nové skutečnosti a důkazy týkající se skutkového stavu, znemožněna by měla být pouze možnost uplatnit skutečnosti a důkazy nastalé až po vyhlášení, respektive vydání usnesení.²⁶⁷ Podle mého názoru je s ohledem na skutečnost, že řízení o předběžném opatření není řízením, ve kterém by probíhalo klasické

---

²⁶¹ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 5. 2023, sp. zn. 1 Cmo 24/2023.

²⁶² JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 475.

²⁶³ Usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 10. 2012, sp. zn. II. ÚS 2485/12.

²⁶⁴ Stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2017, sp. zn. Cpjn 202/2016.

²⁶⁵ HRNČIŘÍK, Vít, *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 159.

²⁶⁶ Tamtéž, s. 159.

²⁶⁷ Tamtéž, s. 160.

dokazování, vhodnější uvedené ustanovení vykládat tak, že není možné v rámci odvolacího řízení uvádět jakékoliv nové skutečnosti či důkazy, neboť takový postup odpovídá účelu řízení o předběžném opatření.

5.8.2 Mimořádné opravné prostředky a ústavní stížnost

Jak je zřejmé z § 238 odst. 1 písm. f) OSŘ, proti rozhodnutí o předběžném opatření není dovolání přípustné, a to bez ohledu na to, zda jde o předběžné opatření před zahájením řízení ve věci samé nebo po jeho zahájení.²⁶⁸

Stejně tak není možné proti rozhodnutí o předběžném opatření podat žalobu na obnovu řízení, neboť o předběžném opatření se vždy rozhoduje usnesením, které není usnesením ve věci samé. V případě, kdy se objeví nové skutečnosti či důkazy, které navrhovatel nemohl bez své viny v původním řízení použít, nezbyvá než podat nový návrh, což pro účely předběžného opatření bude i efektivnějším řešením.²⁶⁹

Žalobu pro zmatečnost podle § 229 odst. 1 OSŘ možné podat je, neboť například usnesení odvolacího soudu, kterým potvrdil usnesení soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření, je usnesením, kterým se řízení končí.²⁷⁰

Jak již plyne z předchozího obsahu této práce, proti usnesení o předběžném opatření je podle § 72 ZÚS možné podat ústavní stížnost, neboť předběžným opatřením může dojít k zásahu do základních práv a svobod účastníků. Ústavní stížnost je přípustná jak proti meritorním, tak i proti nemeritorním rozhodnutím o předběžném opatření.²⁷¹

5.9 Zánik a zrušení předběžného opatření

K zániku předběžného opatření může dojít, jak vyplývá z § 77 OSŘ, dvěma způsoby – buď může zaniknout přímo ze zákona, kde jsou taxativně stanoveny důvody, pro které k zániku dochází, anebo rozhodnutím soudu.²⁷²

5.9.1 Zánik předběžného opatření

Prvním důvodem, který vede k zániku předběžného opatření, je skutečnost, že nebyl podán návrh ve věci samé ve lhůtě soudem určené. Pokud dojde k zániku předběžného opatření tímto způsobem, je vhodné, aby soud účastníky a případně další osoby, kterým byla předběžným opatřením uložena povinnost, o zániku informoval,

---

²⁶⁸ DOLEŽÍLEK, Jiří. § 238 [Výjimky z přípustnosti dovolání]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 1065.

²⁶⁹ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 111-112.

²⁷⁰ Usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2007, sp. zn. III. ÚS 249/06.

²⁷¹ Srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 12. 3. 2002, sp. zn. III. ÚS 394/01.

²⁷² JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu. 3. vydání*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 498.

neboť by se osoby, kterým pominuly povinnosti, měly dozvědět, že již není důvod k tomu, aby v uložených povinnostech pokračovaly.²⁷³ Ve věcech průmyslových práv je předběžným opatřením nejčastěji uložena povinnost zdržet se určitého jednání, po jeho zániku tak není důvod, aby se účastníci a případně další osoby, kterým byla uložena povinnost, nadále svého jednání zdržovaly, tedy aby např. nepoužívaly určité označení na svých výrobcích.

Ze stejného důvodu by podle mého názoru mělo předběžné opatření v odpovídajícím rozsahu zaniknout také tehdy, pokud navrhovatel následně v podané žalobě změnil svůj žalobní návrh.²⁷⁴ K zániku předběžného opatření by mělo dojít v rozsahu, v jakém nebyla žaloba podána. Příkladem může být případ, kdy navrhovatel v návrhu na nařízení předběžného opatření požadoval zdržení se nabízení a prodeje všech modelů hodinek s v návrhu specifikovaným označením a v žalobě pak požadoval již jen zdržení se nabízení a prodeje 4 modelů hodinek s předmětným označením. Je tak zjevné, že žalobou požaduje méně oproti povinnosti uložené předběžným opatřením.²⁷⁵

Dalším důvodem zániku předběžného opatření je skutečnost, že návrhu na zahájení řízení ve věci samé nebylo pravomocně vyhověno. K zániku předběžného opatření dojde i v případě, že je rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé zrušeno na základě mimořádného opravného prostředku.²⁷⁶ Ze zákonné formulace vyplývá, že nemusí jít pouze o pravomocný rozsudek o zamítnutí žaloby, ale také o pravomocné usnesení o odmítnutí žaloby²⁷⁷ či pravomocné zastavení řízení.²⁷⁸

Zde opět vyvstává zajímavá otázka v souvislosti se změnou žaloby, pokud bylo předběžné opatření nařízeno podle § 102 o. s. ř., tedy po zahájení řízení ve věci samé. V takovém případě totiž není jasné, zda předběžné opatření zanikne právě podle § 77 odst. 1 písm. b) o. s. ř. ze zákona nebo zda se taková změna stane důvodem pro zrušení předběžného opatření podle § 77 odst. 2 o. s. ř., neboť v jejím důsledku pominuly důvody, pro které bylo předběžné opatření nařízeno. Zákonný důvod zániku předběžného opatření spočívající v tom, že návrhu ve věci samé nebylo vyhověno, totiž s ohledem na formulaci zcela jistě nenastává jen tehdy, dojde-li k zamítnutí návrhu, ale třeba i k jeho odmítnutí

---

²⁷³ LEVÝ, Jiří. § 77 [Zánik a zrušení]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 396.

²⁷⁴ Srov. NOVOTNÝ, Josef, BARTA, Jan. *K otázce zániku předběžného opatření v případě pravomocného připuštění změny návrhu na zahájení řízení*. Právní rozhledy, 2001, č. 8, s. 376-378.

²⁷⁵ Srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 5. 2021, sp. zn. 3 Cmo 56/2021.

²⁷⁶ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 6. 2018, sp. zn. 3 Cmo 54/2018.

²⁷⁷ LEVÝ, Jiří. § 77 [Zánik a zrušení]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 396.

²⁷⁸ Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 9. 2008, sp. zn. 22 Cdo 4518/2007.

či zastavení řízení. I pokud dojde k podstatné změně návrhu jako je tomu například v případě uvedeném výše, pak by opravdu mělo dojít k zániku předběžného opatření ze zákona, neboť podstatná změna žaloby, která v případě průmyslových práv bude nastávat zejména v případě podstatného zúžení rozsahu povinností též znamená, že původnímu návrhu navrhovatele nebylo vyhověno.²⁷⁹

K zániku předběžného opatření dojde také v případě, kdy žalobě bylo vyhověno a uplynulo 15 dní od vykonatelnosti takového rozhodnutí. Vykonatelnost sice obecně nastává zpravidla po právní moci rozhodnutí, pokud nejde o případy předběžné vykonatelnosti podle § 162 odst. 2 OSŘ. Stanovená lhůta 15 dnů od vykonatelnosti má tak význam v tom, že má navrhovatel možnost poté, co se rozhodnutí ve věci samé stalo vykonatelným, ale ještě před tím, než zanikne předběžné opatření, zahájit exekuční řízení.²⁸⁰ V případech, kdy je z chování žalovaného zřejmé, že bude ohrožen řádný výkon rozhodnutí, respektive exekuce, musí být navrhovatel obzvláště bdělý a podat návrh na výkon rozhodnutí včas.²⁸¹

Posledním důvodem zániku předběžného opatření je podle § 77 odst.1 d) OSŘ skutečnost, že uplynula doba trvání předběžného opatření.

5.9.2 Zrušení předběžného opatření

Soud předběžné opatření podle § 77 odst. 2 OSŘ zruší, pokud pominuly důvody, na jejichž základě bylo předběžné opatření nařízeno, tedy že již není dána naléhavá potřeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků nebo již není dána obava z ohrožení výkonu rozhodnutí. Soud může ke zrušení předběžného opatření přistoupit bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení či třetí osoby, které byla předběžným opatřením uložena povinnost.²⁸² K podání návrhu je aktivně legitimován také sám navrhovatel, vzhledem k dispoziční zásadě musí soud v takovém případě ke zrušení předběžného opatření vždy přistoupit.²⁸³

Za pominutí důvodů lze typicky považovat změnu poměrů účastníků, kdy další trvání předběžného opatření již není účelné, spadá sem ale i skutečnost, že se při pozdějším dokazování ve věci samé zjistí, že podmínky pro nařízení předběžného

---

²⁷⁹ NOVOTNÝ, Josef, BÁRTA, Jan. *K otázce zániku předběžného opatření v případě pravomocného připuštění změny návrhu na zahájení řízení*. Právní rozhledy, 2001, č. 8, s. 376-378.

²⁸⁰ LEVÝ, Jiří. § 77 [Zánik a zrušení]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 396.

²⁸¹ JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 499.

²⁸² Tamtéž, s. 500.

²⁸³ LEVÝ, Jiří. § 77 [Zánik a zrušení]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 397.

opatření nebyly dány nebo pokud soud, byť nepravomocně, zamítne žalobu ve věci samé.²⁸⁴ Konkrétním příkladem je situace, kdy předběžným opatřením byla uložena povinnost zdržet se distribuce, nabídky k prodeji, reklamy a prodeje výrobků, jejichž označení obsahuje v návrhu specifikované slovní prvky. Soud měl pro účely řízení o předběžném opatření za osvědčený nárok samotný i naléhavou potřebu zatímní úpravy. Následně byl v řízení ve věci samé mj. prokázán nedostatek pasivní věcné legitimace žalovaného, tedy osoby, které byla předběžným opatřením uložena výše uvedená povinnost, neboť se ukázalo, že žalovaný byl jen skladovatelem předmětných výrobků, soud také dále zjistil, že žalovanému svědčí právo předchozího uživatele a žalobce je tak na svých právech k ochranným známkám omezen, a navíc bylo prokázáno, že žalovaný měl souhlas navrhovatele s užíváním v návrhu na nařízení předběžného opatření specifikovaných slovních prvků. Prokázání uvedených skutečností tak vedlo ke zrušení předběžného opatření.²⁸⁵

Ke změně poměrů může dojít zánikem průmyslového práva z důvodu uplynutí jeho ochrany²⁸⁶, ovšem v případě, kdy předběžné opatření bylo nařízeno z důvodu, že navrhovatel osvědčil, že vytýkané jednání odpůrce může být ve věci samé posouzeno nejen jako zásah do jeho průmyslového práva, ale také jako nekalosoutěžní jednání, pak soud nemůže předběžné opatření zrušit, dokud nebude možné učinit závěr, že vytýkané jednání není nekalou soutěží.²⁸⁷

Ke zrušení předběžného opatření nepovedou taková tvrzení, která pouze zpochybňují důvodnost nařízeného předběžného opatření a která jsou často jen opakováním toho, co už bylo uplatněno v odvolání proti usnesení o nařízení předběžného opatření. Typicky tak půjde například o tvrzení, že navrhovatel neosvědčil, že jednání odpůrce zasahuje do jeho průmyslových práv nebo že neosvědčil svou aktivní legitimaci či pasivní legitimaci odpůrce.²⁸⁸

K rozhodnutí o zrušení předběžného opatření soud přistoupí také za situace, kdy navrhovatel nesložil doplatek jistoty podle § 75b odst. 1 OSŘ nebo podle § 76h OSŘ.

---

²⁸⁴ Srov. stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2017, sp. zn. Cpjn 202/2016.

²⁸⁵ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 4. 2020, sp. zn. 3 Cmo 12/2020.

²⁸⁶ HORÁČEK, Roman, MACEK, Jirí, BISKUPOVÁ, Eva. *Sbírka správních a soudních rozhodnutí ve věcech průmyslového vlastnictví II. díl*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 313.

²⁸⁷ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 10. 2010, sp. zn. 3 Cmo 284/2010.

²⁸⁸ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 11. 2017, sp. zn. 3 Cmo 211/2017.

6. Náhrada škody nebo jiné újmy

Podle § 77a odst. 1 OSŘ platí, že pokud předběžné opatření zaniklo nebo bylo zrušeno z jiného důvodu než proto, že návrhu ve věci samé bylo vyhověno nebo právo navrhovatele bylo uspokojeno, je navrhovatel povinen nahradit škodu a jinou újmu každému, komu předběžným opatření taková škoda či jiná újma vznikla. Je tak zřejmé, že odpovědnost za škodu či jinou újmu nese vždy ten, kdo o nařízení předběžného opatření požádal, přitom je nepodstatné, zda bylo předběžné opatření nařízeno v souladu se zákonem či nikoliv, neboť je relevantní pouze skutečnost, z jakého důvodu předběžné opatření zaniklo.²⁸⁹ Nárok na náhradu škody či jiné újmy není ani podmíněn právní mocí usnesení o nařízení předběžného opatření, vzniká tedy i tehdy, kdy bylo usnesení soudu prvního stupně o nařízení předběžného opatření odvolacím soudem v odvolacím řízení později změněno či zrušeno.²⁹⁰

Tato úprava je úpravou speciální, a to jak vůči obecné úpravě v OZ, tak vůči úpravě obsažené v OdpŠk. Pokud tak bylo předběžné opatření zrušeno z výše uvedených důvodů, odpovídá za škodu či jinou újmu navrhovatel i tehdy, když bylo předběžné opatření změněno nebo zrušeno odvolacím soudem, a to i v případě, že odvolací soud rozhodnutí změní tak, že návrh na nařízení předběžného opatření odmítne. Odpovědnost za škodu či jinou újmu způsobenou nařízeným předběžným opatřením tak soudu nevzniká ani tehdy, pokud vyjde najevo, že se nedostatečně zabýval tím, zda jsou splněny všechny náležitosti návrhu na nařízení předběžného opatření.²⁹¹ V teorii se objevila otázka, zda by nebylo vhodné, aby se v případě odpovědnosti za škodu způsobenou předběžným opatřením uplatňovala solidární odpovědnost navrhovatele a soudu, nikoliv pouze výlučná odpovědnost navrhovatele. Ačkoliv totiž soud rozhoduje o předběžném opatření jen na základě osvědčení určitých skutečností a při splnění podmínek vyžadovaných zákonem je povinen předběžné opatření nařídit, stále je nutné brát v potaz, že takové nařízení předběžného opatření záleží zejména na úvaze předsedy senátu, který musí posoudit, zda zákonné podmínky pro jeho nařízení byly splněny či nikoliv, z čehož vyplývá, že případná protiprávnost předběžného opatření by neměla jít jen k tíži navrhovatele.²⁹² Dle mého názoru by se solidární či jakákoliv jiná odpovědnost soudu za

---

²⁸⁹ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 9. 2008, sp. zn. 29 Cdo 3137/2007.

²⁹⁰ LEVÝ, Jiří. § 77a [Náhrada škody]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 399.

²⁹¹ Tamtéž, s. 399.

²⁹² Srov. ONDREJOVÁ, Dana. *Předběžné opatření ve sporech z nekalé soutěže*. *Obchodněprávní revue*, 2011, č. 10, s. 283-290.

škodu způsobenou předběžným opatření uplatňovat neměla, a to právě vzhledem k tomu, že soud při vytváření své úvahy vychází pouze ze skutečností předložených návrhatelem, přičemž některými otázkami se v rámci řízení o předběžném opatření nemůže ani zabývat a má tak velmi omezené zdroje, na základě kterých může svou úvahu vytvořit.

Zákon stanovuje výjimky, kdy návrhatel nemá odpovědnost za škodu či jinou újmu vzniklou předběžným opatřením, a to, pokud byl úspěšný ve věci samé nebo pokud bylo jeho právo uspokojeno, přičemž není podstatné, kdy bylo uspokojeno, zda v rámci řízení o předběžném opatření či až v rámci řízení ve věci samé. Pokud by zákon nestanovil tuto výjimku z odpovědnosti návrhatele za škodu či jinou újmu, která jinému vznikla předběžným opatřením, docházelo by ke zneužití institutu náhrady škody či jiné újmy ve smyslu uvedeného ustanovení.²⁹³

Za uspokojení práva však nelze považovat situaci, kdy odpůrce pouze plní povinnost uloženou mu předběžným opatřením, aniž by jakkoliv splnil nárok požadovaný návrhatelem předběžného opatření v řízení ve věci samé. Vrchní soud v Praze se konkrétně zabýval případem, kdy žalobce v řízení podle § 77a o. s. ř. žádal po žalovaných, aby mu společně a nerozdílně nahradili částku 3 984 672,22 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že taková újma mu vznikla v souvislosti s předběžným opatřením, kterým soud prvního stupně žalobci uložil zákaz vyrábět kalendáře v usnesení o nařízení předběžného opatření specifikovaným názvem a označením pro rok 2002. Toto usnesení soudu prvního stupně bylo následně odvolacím soudem změněno tak, že návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá. Vyčíslená újma představovala ušlý zisk a újmu za poškození jména žalobce. Před rozhodnutím odvolacího soudu byla podána žaloba ve věci samé, kterou se žalovaní domáhali nároku shodného s nárokem požadovaným v návrhu na nařízení předběžného opatření, tu následně však vzali v celém rozsahu zpět s tím, že žalobce sice hodlá v roce 2003 použít kalendář stejného obsahu, nicméně již bez specifikovaného označení v jeho názvu. Soud prvního stupně s ohledem na uvedenou žalobu podle § 77a odst. 2 o. s. ř. zamítl pro její nedůvodnost, když předběžné opatření zaniklo proto, že právo žalovaných (navrhovatelů v řízení o předběžném opatření) bylo uspokojeno a žaloba ve věci samé byla vzata zpět z důvodu změny v chování žalobce (odpůrce v řízení o předběžném opatření), jelikož kalendář se specifikovaným označením přestal vyrábět a zastavil jeho distribuci, to navíc za situace, kdy rozhodnutí o předběžném

---

²⁹³ KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, s. 154.

opatření nebylo v právní moci. Žalobce následně v odvolání vytkl soudu prvního stupně, že pouze plnil nařízené předběžné opatření a považoval za nepřiléhavé konstatování soudu o právní moci usnesení. Vrchní soud v Praze shledal odvolání žalobce důvodným s tím, že závěr soudu prvního stupně nevychází z již provedeného dokazování, neboť je zřejmé, že žalovaní vzali žalobu ve věci samé zpět jen z důvodu sdělení žalobce, že kalendář chce pro rok 2003 vydat pod jiným názvem, předmětem žaloby ve věci samé však nebyly kalendáře pro rok 2003, ale pro rok 2002. Za uspokojení práva pak nelze považovat ani konání žalobce na základě nařízeného předběžného opatření, a to i s ohledem na vykonatelnost předběžných opatření.²⁹⁴

Navrhovatel také nenese odpovědnost za škodu či jinou újmu vzniklou předběžným opatřením, pokud došlo k zániku předběžného opatření na základě právní moci zamítavého rozhodnutí ve věci samé, pokud bylo následně takové pravomocné rozhodnutí zrušeno a žalobě ve věci samé bylo vyhověno. Není tak podstatné, zda úspěchu ve věci samé dosáhl až s využitím mimořádných opravných prostředků. Pokud tedy soud v řízení o náhradě škody či jiné újmy podle § 77a odst. 1 OSŘ zjistí, že rozhodnutí ve věci samé, v jehož důsledku došlo k zániku předběžného opatření, bylo v řízení o mimořádném opravném prostředku zrušeno, přičemž další řízení ve věci samé není dosud skončeno, přeruší řízení podle § 109 odst. 1 písm. b) OSŘ, neboť otázku důvodnosti žaloby ve věci samé, není oprávněn v řízení podle § 77a odst. 1 OSŘ řešit.²⁹⁵ V ostatních případech zániku předběžného opatření se navrhovatel může odpovědnosti zprostit pouze tehdy, pokud prokáže, že by ke škodě či jiné újmě došlo i jinak.

Žalobu na náhradu takto vzniklé škody či jiné újmy je nutné podat do 6 měsíců ode dne, kdy předběžné opatření zaniklo. Jedná se o lhůtu hmotněprávní, pokud je tak žaloba u soudu podána po jejím uplynutí, dojde k zániku práva na náhradu škody či jiné újmy a soudu nezbyde než žalobu zamítnout. K projednání a rozhodnutí žaloby je věcně i místně příslušný soud, který předběžné opatření, v jehož důsledku škoda či újma vznikla, nařídil,²⁹⁶ ve věcech průmyslových práv to bude tedy s ohledem na jeho výlučnou příslušnost v těchto sporech vždy Městský soud v Praze, a to i pokud předběžné opatření nařídil až odvolací soud, neboť je příslušným vždy jako soud prvního stupně. Žalobu může podat každá osoba, které v důsledku nařízeného předběžného opatření

---

²⁹⁴ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 11. 2007, sp. zn. 3 Cmo 111/2007.

²⁹⁵ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 7. 2020, sp. zn. 23 Cdo 1619/2019.

²⁹⁶ JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 504.

vznikla škoda či jiná újma. Nemusí se tak jednat pouze o osoby, kterým byly předběžným opatřením uloženy povinnosti.²⁹⁷

Žalobce musí prokázat, že předběžné opatření bylo skutečně nařízeno a také výši škody či jiné újmy, které se domáhá. Není vyloučeno ani nahrazení ušlého zisku, pro jeho výši je určující skutečnost, k jakému zvýšení majetkových hodnot by došlo, pokud by nebylo předběžné opatření vydáno. Požadovaný ušlý zisk by měl však být vyčíslen konkrétně a o jeho vzniku by nemělo být pochyb, nemělo by se tak jednat pouze o jakýsi předpoklad.²⁹⁸ Určitému odhadu ušlého zisku se ale ve věcech průmyslových práv nelze vyhnout, neboť často dochází k nařízení předběžných opatření ve vztahu k výrobkům, jejichž výroba teprve započala. Tak tomu bylo například v případě, kdy žalobce požadoval na náhradu škody zaplacení částky 2 710 000 Kč, kdy tato částka představovala ušlý zisk, s odůvodněním, že žalobce v letech 2010 až 2011 započal s vývojem nového alkoholického nápoje, přičemž v souvislosti s tímto vývojem byla také podána přihláška k zápisu kombinované ochranné známky a následně žalobce započal s výrobou alkoholického nápoje. Po zahájení výroby byla žalobci uložena povinnost zdržet se při výrobě, uvádění na trh, distribuci a propagaci alkoholických nápojů užívání označení obsahující tam specifikované slovní spojení. Předběžné opatření později zaniklo z důvodu pravomocného zamítnutí žaloby ve věci samé. Žalobce uvedl, že jelikož se jednalo o nový alkoholický nápoj, jehož vývoj, distribuce a samotná propagace byla předběžným opatřením znemožněna na samém začátku, kdy s ohledem na nezámek o výrobek po zániku předběžného opatření ho již na trh nedodával, nemohla být škoda vyčíslena na základě provedených prodejů, ale znalecký posudek musel vycházet z odhadované roční produkce a prodeje. Žalovaný byl přesvědčen, že ze znaleckého posudku vyplývá jen hypotetický prospěch a nelze učinit závěr o tom, že by v důsledku předběžného opatření došlo ke vzniku ušlého zisku, žalobci navíc byla předběžným opatřením uložena povinnost nepoužívat určitou etiketu, nikoliv vůbec neuvést výrobek na trh. Soudy obou stupňů však dospěly k závěru, že za škodu, která vznikla v důsledku nařízení předběžného opatření lze považovat ušlý zisk žalobce vzniklý v důsledku nucené změny označení jeho výrobků. Odvolací soud pak odmítl námitky žalovaného o

---

²⁹⁷ LEVÝ, Jiří. § 77a [Náhrada škody]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. *Občanský soudní řád. 3. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 399.

²⁹⁸ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2012, sp. zn. 23 Cdo 2416/2012.

hypotetické výši zisku s tím, že se jednalo o nový produkt a, jak správně poukázal žalobce, při stanovování výše nebylo možné vyjít z provedených prodejů.²⁹⁹

Kromě skutečnosti, že došlo k zániku nebo zrušení předběžného opatření z důvodu výše uvedených, je třeba zkoumat příčinnou souvislost vzniklé škody či jiné újmy s předběžným opatřením a zda by k takové škodě či újmě nedošlo jinak.³⁰⁰ Takovou škodu, ke které by došlo i jinak, představují například náklady, které by žalobce musel vynaložit stejně tak v situaci, kdy by k nařízení předběžného opatření nedošlo. Konkrétně tomu tak bylo v případě, kdy žalobce žádal z titulu náhrady škody jemu vzniklé předběžným opatřením 3 648 332,93 Kč s příslušenstvím, z čehož částka 586 119 Kč představuje ušlý zisk ze služeb v těžební činnosti, částka 1 440 635 Kč představuje ušlý zisk z dodávek dřeva, částka 985 623 Kč představuje ušlý zisk ze služeb v pěstební činnosti a částka 148 503 Kč představuje náklady, které musely být vynaloženy na mzdy a cesty zaměstnanců na jednání, která byla vedena v důsledku nařízeného předběžného opatření a na provozní náklady vzniklé v souvislosti s přesunem zaměstnanců a mechanismů. Předběžným opatřením byla žalobci uložena povinnost zdržet se plnění v usnesení specifikovaných smluv na dodávky komplexních lesnických činností a pěstebních a těžebních činností. Soud prvního stupně žalobě v této části, kdy žalobce považoval hmotnou škodu, v celém rozsahu vyhověl, odvolací soud však dospěl k závěru, že ačkoliv je nepochybné, že v důsledku nařízení předběžného opatření vznikaly žalobci náklady v souvislosti s přesunem zaměstnanců a mechanismů a za takovou škodu navrhovatel předběžného opatření odpovídá, nicméně co se týká nákladů na mzdy zaměstnanců, ty by musel žalobce vynaložit i v případě, kdy by předběžné opatření nařízeno nebylo, a nemůže se tak jednat o škodu, za kterou by byl navrhovatel předběžného opatření odpovědný, jelikož by k ní došlo i jinak.³⁰¹

Pokud je žalobě vyhověno, probíhá uspokojení žalobcova pravomocně přiznaného nároku na náhradu škody nebo jiné újmy prostřednictvím složené jistoty či jejího doplatku, a pokud jistota nepostačuje, je zbytek navrhovatel povinen uhradit z jiných prostředků.³⁰²

---

²⁹⁹ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 10. 2018, sp. zn. 3 Cmo 189/2017.

³⁰⁰ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2012, sp. zn. 23 Cdo 2416/2012.

³⁰¹ MACEK, Jiří. *Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 488.

³⁰² JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 504.

Jak je zřejmé z výše uvedeného, žaloba na náhradu škody či jiné újmy podle § 77a OSŘ dopadá na situace, kdy dojde k zániku či zrušení předběžného opatření z důvodu procesního neúspěchu navrhovatele ve věci samé či jeho z procesního hlediska nezodpovědného chování, vychází se tak pouze z objektivních skutečností a není zohledněno zavinění navrhovatele.³⁰³ Navrhovatel je tak povinen k náhradě škody či jiné újmy i tehdy, kdy dojde ke zrušení předběžného opatření z důvodu zániku průmyslového práva uplynutím doby jeho platnosti,³⁰⁴ a to i přesto, že se jedná o situaci, kdy není zcela v silách navrhovatele, aby doba trvání předběžného opatření i následného nalézacího řízení nebyla delší než doba platnosti průmyslového práva. Není tak ani podstatné, zda k zániku průmyslového práva došlo z důvodu opomenutí navrhovatele, který ačkoliv měl možnost zažádat o obnovu zápisu průmyslového práva, jako je tomu např. u ochranných známek, tak neučinil či možnost prodloužit platnost průmyslového práva navrhovatel neměl. Podle Jirsy by pak odpovědnost navrhovatele neměla vznikat také v případě, kdy uplyne doba trvání předběžného opatření, neboť se jedná o skutečnost, kterou nemůže navrhovatel ovlivnit a neměla by být tak k jeho tíži.³⁰⁵ Bylo by možné uvažovat nad tím, zda i zánik průmyslového práva, ke kterému nedošlo v důsledku opomenutí navrhovatele, ale v důsledku zákonem stanovené doby ochrany, by také neměl být považován za skutečnost, která by neměla jít k tíži navrhovatele. Nicméně to by pak uvedené ustanovení nemohlo stát zcela jen na procesním úspěchu či neúspěchu navrhovatele. Do budoucna však zřejmě nelze očekávat změnu v okolnostech, kdy navrhovatel není za škodu či jinou újmu způsobenou předběžným opatřením odpovědný, neboť Věcný záměr civilního řádu soudního úpravu náhrady škody či jiné újmy z předběžného opatření převzal v zásadě ve stejné podobě.³⁰⁶

---

³⁰³ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22.7. 2020, sp. zn. 23 Cdo 1619/2019.

³⁰⁴ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 10. 2010, sp. zn. 3 Cmo 284/2010.

³⁰⁵ JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 503.

³⁰⁶ LAVICKÝ, Petr a kol. Věcný záměr civilního řádu soudního, finální znění 2. verze. In: justice.cz [online]. [cit. 21.12.2022] Dostupné na: https://justice.cz/documents/12681/2872506/V%C4%9Bcn%C3%BD+z%C3%A1m%C4%9Br_fin%C3%A1ln%C3%AD+verze+_prosinec+2020.pdf/83cdd87e-18c5-41e9-948e-8defa2525adb.

Závěr

Cílem předkládané rigorózní práce bylo podat ucelený přehled právní úpravy předběžných opatření, a to konkrétně se zaměřením na oblast průmyslových práv, a její zhodnocení. V práci jsem se pokusila nejen vystihnout specifika řízení o předběžném opatření ve věcech průmyslových práv, ale zároveň jsem se zabývala i nedostatky právní úpravy společnými pro všechna řízení o předběžném opatření dle OSŘ.

Před definováním předběžného opatření jsem považovala za důležité popsat vývoj předběžných opatření, jejichž počátky sahají až do 18. století a jež se postupně utvářely až do dnešní podoby.

Následně jsem definovala předběžné opatření v obecné rovině, vymezila jeho specifika spočívající zejména v rychlosti řízení, zatímnosti a překvapivosti předběžných opatření, díky kterému je možné zajistit efektivní ochranu práv v případech, kdy řízení ve věci samé není dostačující, avšak která vedou k omezení procesních práv účastníků. Ačkoliv ve světle judikatury Ústavního soudu omezení procesních práv samo o sobě nevede k zásahu do práva na spravedlivý proces, není vyloučeno, že i v řízení o předběžných opatřeních může dojít k zásahům do základních práv a svobod. Na možnost přezkumu rozhodnutí o předběžném opatření Ústavním soudem se mi jevilo vhodné upozornit již v této části, neboť v celé práci se objevuje posouzení ústavní konformity vybraných ustanovení upravujících předběžná opatření.

V další části práce byl poskytnut stručný přehled o právní úpravě průmyslového vlastnictví a jeho vymáhání, účelem této části bylo zejména představení klíčových mezinárodních dohod, které jsou základem pro účinné vymáhání průmyslových práv, a také právních předpisů EU, jejichž cílem je mj. sbližování právních úprav členských států v oblasti průmyslového vlastnictví. Zdůrazněna byla komplementarita vztahu průmyslového vlastnictví s nekalou soutěží, neboť porušení průmyslových práv může být zároveň jednáním nekalosoutěžním, a může tak dojít k souběhu, případně subsidiaritě právních úprav.

Čtvrtou a pátou část práce považuji za stěžejní, neboť jsou věnovány podmínkám řízení, předpokladům pro nařízení předběžného opatření a samotnému průběhu řízení o předběžném opatření, přičemž jsou hojně proloženy mými poznatky z praxe. Zejména na základě těchto částí pak lze učinit shrnutí nejpodstatnějších specifík předběžných opatření ve věcech průmyslových práv a nedostatků právní úpravy předběžných opatření.

Jedním ze specifík předběžných opatření v oblasti průmyslových práv je skutečnost, že k projednání a rozhodnutí sporů z průmyslových práv, tedy i k vydání

předběžných opatření ve věcech průmyslových práv, je výlučně věcně a místně příslušný Městský soud v Praze. V souvislosti s tím bylo poukázáno na významnou změnu, kterou může přinést Dohoda o JPS, jejíž platnost nastala 1. 7. 2023, která však Českou republikou zatím nebyla ratifikovaná a která v budoucnu nejspíše povede k výlučné pravomoci Jednotného patentového soudu pro rozhodování stanovených patentových sporů, tedy i předběžných opatření ve stanovených věcech patentů a vůbec poprvé tak může dojít k přenosu soudní pravomoci v plné jurisdikci na mezinárodní orgán.

Významná specifika předběžných opatření ve věcech průmyslových práv se pak objevují v souvislosti s předpoklady pro nařízení předběžného opatření spočívajícími v osvědčení nároku samotného a naléhavé potřebě zatímní úpravy účastníků řízení. Ačkoliv v rámci řízení o předběžném opatření neprobíhá dokazování a ani nemá docházet k předjímání rozhodnutí ve věci samé, v praxi se lze setkat s tím, že jsou někdy předběžně posuzovány otázky zaměnitelnosti ochranných známek již v rámci řízení o předběžném opatření, podmínkou je však jejich zjevná nezaměnitelnost z pohledu průměrného spotřebitele, jinak má její posouzení místo skutečně až v rámci dokazování ve věci samé. Uvedený postup soudu nepovažuji za problematický, neboť jeho účelem je předejít na první pohled nedůvodným omezením práv. Naléhavou potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků pak ve většině případů není třeba nějak složitě osvědčovat, neboť ta je dána již hrozbou rozmělnění průmyslového práva, splnění tohoto předpokladu tak většinou nečiní problémy.

S ohledem na absenci dokazování v řízení o předběžném opatření by dle mého názoru bylo také vhodné, aby zákonodárce upustil od dvojího režimu, který je uplatňován při posuzování naplnění předpokladů pro vydání předběžného opatření, neboť jsem přesvědčena, že v rámci tohoto řízení lze vycházet vždy z pouhé pravděpodobnosti tvrzených skutečností.

V rámci rozboru možného obsahu předběžného opatření bylo dovozeno, že základním nárokem, který je v oblasti průmyslových práv možné požadovat, je nárok zdržovací, v souvislosti s čímž bylo akcentováno, že ačkoliv je to u předběžných opatření obecně nežádoucí, u průmyslových práv (stejně jako u nekalé soutěže) je shoda povinností ukládaných předběžným opatřením s povinnostmi stanovenými v rozhodnutí ve věci samé spíše zásadou, a to s ohledem na charakter těchto práv a na účel předběžných opatření ve věcech průmyslových práv.

Jedinou možností, jak zdržovací nárok vymáhat, pokud není splněn dobrovolně, je ukládání pokut osobě, již byla předběžným opatřením povinnost uložena. Tyto pokuty

však připadají státu, což považuji za velice neefektivní řešení. Bylo by vhodné, aby vedle nároku na náhradu škody existovaly i sankce, kdy by byl povinný nucen zaplatit určitou částku i přímo navrhovateli, kterému v důsledku neplnění uložené povinnosti vznikají další náklady v souvislosti s návrhy na opakované ukládání pokut.

Dále bylo také dovozeno, že nejčastějším důvodem pro odmítnutí návrhu pro jeho vady je ve věcech průmyslových práv neurčité vymezení povinnosti, která má být předběžným opatřením uložena, v souvislosti s čímž byl také zdůrazněn požadavek na odůvodnění usnesení, kterým se návrh odmítne, neboť odmítnutí návrhu nepředstavuje překážku věci rozhodnuté a takové usnesení je inspirací pro navrhovatele k podání bezvadného návrhu a navrhovateli by tak mělo být zřejmé, v čem pochybil.

Specifikem pro předběžná opatření je pak také důvod jeho zrušení spočívající v zániku průmyslového práva. Některá průmyslová práva totiž mají omezenou dobu ochrany, v důsledku jejíhož uplynutí zaniknou. Při posuzování, zda je dán důvod pro zrušení předběžného opatření, je ale vždy důležité neopomenout možnou subsidiaritu nekalé soutěže. Uvedené pak souvisí také s nárokem na náhradu škody či jiné újmy ve smyslu § 77a o. s. ř., jemuž byla věnována šestá část práce, ve které bylo zejména poukázáno na to, že uvedené ustanovení je postaveno striktně na procesním neúspěchu navrhovatele, a ačkoliv se to může jevit jako nespravedlivé, ani zrušení předběžného opatření z důvodu zániku průmyslového práva bez opomenutí navrhovatele tak nemůže za žádných okolností představovat výjimku z povinnosti navrhovatele k náhradě škody či jiné újmy. V rámci náhrady škody či jiné újmy podle § 77a o. s. ř. lze požadovat také ušlý zisk, přičemž obvykle je žádoucí, aby jeho určení nebylo pouze hypotetické, u průmyslových práv takové určení nicméně s ohledem na to, že je často předběžným opatřením znemožněna již výroba nových produktů, není vyloučeno.

Za problematické obecně považuji také stanovování výše jistoty, i dle mého názoru by bylo efektivnější částku stanovit rovnou na základě povahy daného případu než případné nedostatky řešit dodatečným ukládáním doplatků. Právě ve věcech průmyslových práv, kdy není neobvyklé, že je výrazně zasahováno do podnikání osob, je často k odpovídající záruce třeba stanovit částku několikanásobně vyšší, než je částka stanovená zákonem.

Vhodné by dle mého názoru bylo také upřesnění znění § 76 odst. 3 OSŘ tak, aby bylo zřejmé, že lhůta stanovená soudem pro podání návrhu na zahájení řízení ve věci běží již od doručení usnesení o nařízení předběžného opatření, a to opět s ohledem na zatímní charakter předběžných opatření.

V rámci opravných prostředků jsem se mimo jiné zaměřila na nutnost obstarání stanoviska osoby, vůči níž předběžné opatření směřuje. Ačkoliv Ústavní soud nepovažuje absenci stanoviska osoby, vůči níž předběžné opatření směřuje, před soudem prvního stupně za porušení principu rovnosti, v postupu odvolacího soudu v případech, kdy mění zamítavé rozhodnutí soudu prvního stupně na vyhovující bez zjištění stanoviska osoby, vůči níž předběžné opatření směřuje, již porušení principu rovnosti Ústavní soud shledává. Odbornou veřejností jsou ale zastávány i názory, že stanovisko osoby, vůči níž předběžné opatření směřuje, by mělo být žádáno již v prvostupňovém řízení. Podle mého názoru by ale nutnost vyzývat osoby k vyjádření mohlo vést k narušení účelu předběžného opatření. Inspirací pro vhodné řešení by mohl být tzv. obranný dopis, jehož úprava je obsažena v pravidlech řízení před Jednotným patentovým soudem. Jeho zavedení by umožnilo podat stanovisko ještě před zahájením řízení o předběžném opatření, nebylo by tak nutné k podání stanoviska vyzývat a nevznikaly by tak zbytečné průtahy v řízení.

Ačkoliv nelze současnou právní úpravu předběžných opatření považovat za perfektní, je dle mého názoru předběžné opatření efektivním nástrojem pro ochranu a vymáhání (nejen) průmyslových práv.

Seznam zkratek

Dohoda o JPS	Dohoda o Jednotném patentovém soudu
EŘ	Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů
Evropská úmluva o lidských právech	Sdělení č. 209/1992 Sb., sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto úmluvu navazujících
Exekuční řád 1896	Zákon č. 79/1896 ř. z., o řízení exekuční a zajišťovacím, ze dne 27. 5. 1896
IZ	Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů
Listina základních práv a svobod	Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů
Nářízení 1257/2012	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany
Nářízení 1260/2012	Nářízení Rady (EU) č. 1260/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, pokud jde o příslušná ustanovení o překladu
OdpŠk	Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů
OSŘ	Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

OZ	Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
SFEU	Smlouva o fungování Evropské unie
Směrnice 2004/48/ES	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví
SŘ	Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů
SŘS	Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů
TRIPS	Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví ze dne 15. 4. 1994, ve znění pozdějších dodatků
ÚPV	Úřad průmyslového vlastnictví
ÚřSoud	Zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
Ústava České republiky	Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů
ZoL	Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů
ZOSP	Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
ZOUV	Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů
ZOZ	Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
ZPV	Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových

vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění
pozdějších předpisů

ZPZ

Zákon č. 417/2004 Sb., o patentových
zástupcích a o změně zákona o opatřeních na
ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění
pozdějších předpisů

ZRŘ

Zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a
výkonu rozhodčích nálezů, ve znění
pozdějších předpisů

ZŘS

Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních
soudních, ve znění pozdějších předpisů

ZSS

Zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích,
přisedících a státní správě soudů a o změně
některých dalších zákonů, ve znění
pozdějších předpisů

ZÚS

Zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu,
ve znění pozdějších předpisů

ZVPPV

Zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv
průmyslového vlastnictví a ochraně
obchodního tajemství, ve znění pozdějších
předpisů

Seznam použitých zdrojů

1. Seznam literárních zdrojů

DRÁPAL, Ljubomír, BUREŠ, Jaroslav a kol. *Občanský soudní řád I, II*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, 1600 s., ISBN 978-80-7400-107-9.

FIALA, Josef, *Historický vývoj některých procesních principů, zásad a institutů civilního procesu*. Acta Universitatis Carolinae. Iuridica. Monographia. Praha: Univerzita Karlova, 1974, 102 s.

HARTVICOVÁ, Kateřina, CHLOUPEK, Vojtěch a kol. *Patentový zákon*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 350 s., ISBN 978-80-7400-268-7.

HENDRYCH, Dušan a kol. *Právní slovník*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, 1481 s., ISBN 978-80-7400-059-1.

HORÁČEK, Roman, BISKUPOVÁ, Eva, DE KORVER, Zuzana. *Práva na označení a jejich vymáhání*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, 408 s., ISBN 978-80-7400-569-5.

HORÁČEK, Roman, ČADA, Karel, HAJN, Petr. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 381 s., ISBN 978-80-7400-655-5.

HORÁČEK, Roman, MACEK, Jiří, BISKUPOVÁ, Eva. *Sbírka správních a soudních rozhodnutí ve věcech průmyslového vlastnictví II. díl*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, 630 s., ISBN 978-80-7400-375-2.

HRNČIŘÍK, Vít, *Předběžná opatření v civilním řízení*, Praha: C. H. Beck, 2016, 272 s., ISBN 978-80-7400-622-7.

JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha 1. § 1-78g občanského soudního řádu*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, 536 s., ISBN 978-80-7598-366-4.

KOŠÍK, Petr. *Patentové litigace s mezinárodním prvkem*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022

KUČERA, Vít. *Předběžné opatření v civilním procesu sporném*. Praha: Leges, 2021, 208 s., ISBN 978-80-7502-478-7.

MACEK, Jiří. *Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2011, 609 s., ISBN 978-80-7400-410-0.

MACEK, Jiří. *Rozhodnutí ve věcech obchodního jména a nekalé soutěže*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2000, 481 s., ISBN 978-80-7179-256-X.

SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kolektiv. *Občanský soudní řád*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, 1840 s., ISBN 978-80-7400-828-3.

SVOBODA, Karel. *Řízení v prvním stupni. Civilní proces z pohledu účastníka*. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2019, 712 s., ISBN 978-80-7400-733-0.

WALTR, Robert. *Zákon o soudních poplatcích*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, 152 s., ISBN 978-80-7400-435-3.

WINTEROVÁ, Alena, Alena Macková a kolektiv. *Civilní právo procesní, díl první: řízení nalézací*, 9. aktualizované vydání, Praha: Leges, 2018, 648 s., ISBN 978-80-7502-298-1.

WIPO, World intellectual property organization, *Understanding Industrial Property*. 2. vydání, Switzerland: World intellectual property organization, 2016, 28 s., ISBN 978-92-805-2588-5.

ZAHRADNÍKOVÁ, R. a kol. *Praktikum civilního procesu*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2020, 428 s., ISBN 978-80-7380-785-6.

2. Seznam odborných článků

ČERMÁK JR., Karel. *O vztazích mezi právem nekalé soutěže a známkovým právem*. Bulletin advokacie, 2005, č. 2, s. 39-48, ISSN 1210-6348.

DOBIÁŠ, Petr. *Jednotný patentový soud jako nástroj ochrany evropských patentů a evropských patentů s jednotným účinkem*. Obchodněprávní revue, 2016, č. 11-12, s. 314-318, ISSN 1803-6554.

JEŽEK, Jiří. *Mezinárodní dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví*. Právní rozhledy, 1996, č. 8, s. 356-361, ISSN 1210-6410.

KOPCOVÁ, Martina. *Jméno člověka jako ochranná známka*. Právní rozhledy, 2019, č. 23-24, s. 825-828, ISSN 1210-6410.

KRATOCHVÍL, Jan. *Důvody pro zdrženlivý přezkum Ústavním soudem*. Časopis pro právní vědu a praxi, 2022, č. 4, s. 805-827, ISSN 1210-9126.

LOCHMANOVÁ, Ludmila. *Právní úprava obchodního tajemství*. Právní rozhledy, 2020, č. 3, s. 91-98, ISSN 1210-6410.

MAŘÁDEK, David. *Právní režim objasňování skutkového stavu v řízení o návrhu na předběžné opatření podle občanského soudního řádu*. Právní rozhledy, 2019, č. 1, s. 29-32, ISSN 1210-6410.

MIŠŮR, Peter. *SDEU: Posouzení vnitrostátního soudu, zda náklady, jež byly uloženy k úhradě neúspěšné straně, jsou rozumné a přiměřené*. Ius Focus, 9. 5. 2022, ISSN 1663-2702.

NOVOTNÝ, Josef, BÁRTA, Jan. *K otázce zániku předběžného opatření v případě pravomocného připuštění změny návrhu na zahájení řízení*. Právní rozhledy, 2001, č. 8, s. 376-378, ISSN 1210-6410.

ONDREJOVÁ, Dana. *Předběžné opatření ve sporech z nekalé soutěže*. Obchodněprávní revue, 2011, č. 10, s. 283-290, ISSN 1803-6554.

POSPÍŠIL, Michal. *Licenční smlouva k předmětům průmyslového vlastnictví*. Obchodněprávní revue, 2011, č. 4, s. 106-110, ISSN 1803-6554.

REDAKCE. *Poslanecká sněmovna: Sdělení o vstupu Dohody o Jednotném patentovém soudu v platnost a seznamu členských států, které Dohodu o Jednotném patentovém soudu ratifikovaly ke dni jejího vstupu v platnost*. Právní rozhledy, 2023, č. 8, s. III, ISSN 1210-6410.

SEDLÁČEK, Miroslav, KAPITÁN, David. *Narizení předběžného opatření po právní moci exekučního titulu*. Komorní listy, 2023, č. 1, s. 22-27, ISSN 1805-1081.

SLOVÁKOVÁ, Zuzana. *Vymáhání práv z průmyslového vlastnictví podle nové právní úpravy*. Právní zpravodaj, 15. 7. 2006, s. 1, ISSN 1212-8694.

ZAPLETAL, Jiří. *Několik poznámek k nové úpravě soudní vynutitelnosti práv duševního vlastnictví*. Právní rozhledy, 2006, č. 20, s. 753-758, ISSN 1210-6410.

3. Seznam použitých internetových zdrojů

LAVICKÝ, Petr a kol. *Věcný záměr civilního řádu soudního, finální znění 2. verze*. In: justice.cz [online]. [cit. 21.12.2022] Dostupné na: https://justice.cz/documents/12681/2872506/V%C4%9Bcn%C3%BD+z%C3%A1m%C4%9Br_fin%C3%A1ln%C3%AD+verze+_prosinec+2020.pdf/83cdd87e-18c5-41e9-948e-8defa2525adb.

WIPO: *Summary of the Paris Convention for the Protection of Industrial Property (1883)*. In: wipo.int [online]. [cit. 26. 4. 2023]. Dostupné z: https://www.wipo.int/treaties/en/ip/paris/summary_paris.html

Overview: the TRIPS agreement. In: wto.org [online]. [cit. 26. 4. 2023] Dostupné z: https://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e/intel2b_e.htm#generalobligs.

Dodržování práv duševního vlastnictví. 11. 6. 2018. In: europa.eu [online] [citováno 12. 12. 2022] Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/CS/legal-content/summary/enforcement-of-intellectual-property-rights.html>

Studie o celkových dopadech zavedení patentového balíčku tj. evropského patentu s jednotným účinkem na Českou republiku. Úřad průmyslového vlastnictví ČR, 25. 9. 2017 [online]. [cit. 15. 1. 2023]. Dostupné na: <file:///C:/Users/marke/Downloads/Studie%20o%20dopadech%20zaveden%C3%AD%20evropsk%C3%A9ho%20patentu%20s%20jednotn%C3%BDm%20%C3%BA%C4%8Dinkem%20na%20%C4%8CR.pdf>

Stanovisko České advokátní komory k Dohodě o Jednotném patentovém soudu s přihlédnutím k návrhu poplatkového řádu, 21. 7. 2015, In: cak.cz [online]. [cit. 30. 4. 2023] Dostupné na: <https://www.cak.cz/assets/pro-advokaty/aktuality/15-07-28--stanovisko-cak-k-dohode-o-jednotnem-patentovem-soudu.pdf>

Rules of procedure of the Unified Patent Court In: unified-patent-court.org [online]. [cit. 13. 5. 2023] Dostupné na: https://www.unified-patent-court.org/sites/default/files/upc_documents/rop_en_25_july_2022_final_consolidated_published_on_website.pdf

POKORNÝ, Pavel. Jednotný patentový soud: mýty a pravda, 19. 4. 2016, In: epravo.cz [online]. [cit. 30. 4. 2023] Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/jednotny-patentovy-soud-pravdy-a-myty-101095.html>

ŘEPKA, Vladimír. Práce na novém civilním řádu soudním se posouvají do další fáze, 20. 7. 2021 In: justice.cz [online]. [cit. 21.12.2022] Dostupné na: <https://justice.cz/web/msp?clanek=prace-na-novem-civilnim-radu-soudnim-se-posouvaji-do-dalsi-fa-1>.

4. Seznam použitých právních předpisů

Dohoda o Jednotném patentovém soudu (2013/C 175/01)

Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví ze dne 15. 4. 1994, ve znění pozdějších dodatků

Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) ze dne 15. 4. 1994, ve znění pozdějších dodatků

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany

Nářízení Rady (EU) č. 1260/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, pokud jde o příslušná ustanovení o překladu

Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, ve znění pozdějších dodatků

Sdělení č. 209/1992 Sb., sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto úmluvu navazujících

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví

Smlouva o fungování Evropské unie, konsolidované znění (2012/C 326/01)

Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 142/1950 Sb., o řízení ve věcech občanskoprávních ve znění účinném do 31. 3. 1964

Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 238/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 30/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů

Zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích a o změně zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 59/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 7/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákon

Zákon č. 79/1896 ř. z., o řízení exekuční a zajišťovacím, ze dne 27. 5. 1896

Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

5. Seznam použité judikatury

Nález Ústavního soudu ze dne 1. 8. 2016, sp. zn. II. ÚS 1263/16.

Nález Ústavního soudu ze dne 1. 9. 2016, sp. zn. II. ÚS 1847/16.

Nález Ústavního soudu ze dne 10. 3. 2021, sp. zn. I. ÚS 3174/20.

Nález Ústavního soudu ze dne 10. 5. 2017, sp. zn. IV. ÚS 736/17.

Nález Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 1008/13.

Nález Ústavního soudu ze dne 21. 11. 2001, sp. zn. IV. ÚS 189/01.

Nález Ústavního soudu ze dne 21. 8. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1324/14.

Nález Ústavního soudu ze dne 23. 8. 2021, sp. zn. II. ÚS 1440/21.

Nález Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2020, sp. zn. III. ÚS 208/20.

Nález Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2011, sp. zn. II. ÚS 2471/10.

Nález Ústavního soudu ze dne 3. 9. 2009, sp. zn. III. ÚS 346/09.

Nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. I. ÚS 3169/19.

Nález Ústavního soudu ze dne 4. 4. 2023, sp. zn. III. ÚS 111/23.

Nález Ústavního soudu ze dne 5. 11. 2002, sp. zn. II. ÚS 343/02.

Nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2010, sp. zn. III. ÚS 2481/10.

Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva (Velký senát) ze dne 15. 10. 2009, ve věci Micallef v. Malta, stížnost č. 17056/06.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2015, sp. zn. 23 Cdo 1372/2015.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22.7. 2020, sp. zn. 23 Cdo 1619/2019.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 9. 2008, sp. zn. 29 Cdo 3137/2007.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 11. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3403/2012.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2012, sp. zn. 23 Cdo 2416/2012.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2012, sp. zn. 23 Cdo 2416/2012.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2013, sp. zn. 23 Cdo 971/2011.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2017, sp. zn. 31 Cdo 3375/2015.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. dubna 2022, věc C-531/20, NovaText GmbH v. Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 18. ledna 2017, věc C-427/15, NEW WAVE CZ, a.s. v. ALLTOYS, spol. s r.o.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 27. dubna 2023, věc C-628/21, TB v. Castorama Polska Sp. z o.o. a „Knor“ Sp. z o.o.

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 9. 2005, sp. zn. 3 Cmo 41/2005.

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 11. 2007, sp. zn. 3 Cmo 111/2007.

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 10. 2018, sp. zn. 3 Cmo 189/2017.

Stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 13. 6. 2007, sp. zn. Cpjn 19/2006.

Stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2017, sp. zn. Cpjn 202/2016.

Usnesení Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 9. 2. 1998, sp. zn. 10 Cm 474/94.

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 2. 1995, sp. zn. 7 Co 46/95.

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 12. 1994, sp. zn. 14 Co 847/94.

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 8. 1994, sp. zn. 13 Co 651/94.

Usnesení Městského soudu v Brně ze dne 17. 7. 2001, sp. zn. 1 Nc 55/2001.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 12. 11. 1992, sp. zn. 3 Cmo 146/92.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 7. 2001 sp. zn. 28 Cdo 1110/2001.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 2. 2007, sp. zn. 33 Odo 417/2005.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 2. 2007, sp. zn. 33 Odo 417/2005.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 12. 2001, sp. zn. 26 Cdo 1760/2001.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 2008, sp. zn. 29 Cdo 841/2007.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 9. 2008, sp. zn. 22 Cdo 4518/2007.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 2. 2005, sp. zn. 29 Odo 762/2004.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 10. 2022, sp. zn. 25 Cdo 2004/2022.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2014, sp. zn. 23 Cdo 1393/2013.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2000, sp. zn. 20 Cdo 723/2000.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2000, sp. zn. 20 Cdo 2499/98.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2009, sp. zn. 20 Cdo 1932/2007.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2001, sp. zn. 20 Cdo 134/99.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2022, sp. zn. 23 Cdo 506/2022.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 6. 2011, sp. zn. 28 Cdo 800/2011.

Usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2835/09 ze dne 18. 1. 2011.

Usnesení Ústavního soudu ze dne 12. 3. 2002, sp. zn. III. ÚS 394/01.

Usnesení Ústavního soudu ze dne 16. 5. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 46/05.

Usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 1. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 16/09.

Usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2007, sp. zn. III. ÚS 249/06.

Usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 10. 1998, sp. zn. III. ÚS 119/98.

Usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 4. 2015, sp. zn. I. ÚS 1037/15.

Usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 10. 2012, sp. zn. II. ÚS 2485/12.

Usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 3. 2009, sp. zn. III. ÚS 163/09.

Usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 8. 2011, sp. zn. II. ÚS 1687/11.

Usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10.

Usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2012, sp. zn. II. ÚS 3220/11.

Usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2012, sp. zn. II. ÚS 3805/11.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 6. 1995, sp. zn. 3 Cmo 1446/94.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 3. 2000, sp. zn. 7 Cmo 237/2000.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 9. 1998, sp. zn. 3 Cmo 109/96.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 4. 2023, sp. zn. Ncp 275/2023.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2022, sp. zn. 3 Cmo 26/2021.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 10. 2008, sp. zn. 3 Cmo 343/2008.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 9. 2005, sp. zn. 3 Cmo 274/2005.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 5. 2023, sp. zn. 1 Cmo 24/2023.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 6. 2020, sp. zn. 14 Cmo 153/2022.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. 3 Cmo 120/2019.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 2022, sp. zn. 3 Cmo 231/2021.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 12. 2008, sp. zn. 3 Cmo 431/2008.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 2. 2021, sp. zn. 3 Cmo 193/2020.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2019, sp. zn. 3 Cmo 117/2019.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 10. 2010, sp. zn. 3 Cmo 284/2010.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 10. 2010, sp. zn. 3 Cmo 284/2010.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 5. 2019, sp. zn. 3 Cmo 43/2019.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 5. 2019, sp. zn. 3 Cmo 43/2019.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 1. 2023, sp. zn. 14 Cmo 15/2023.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 11. 2019, sp. zn. 3 Cmo 100/2019.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 11. 2021, sp. zn. 3 Cmo 170/2021.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 10. 2010, sp. zn. 3 Cmo 309/2010.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 10. 2021, sp. zn. 3 Cmo 45/2021.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 3 Cmo 261/2013.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2022, sp. zn. 3 Cmo 26/2021.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 5. 2016, sp. zn. 3 Cmo 122/2016.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 5. 2020, sp. zn. 3 Cmo 71/2020.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 5. 2021, sp. zn. 3 Cmo 56/2021.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 11. 2017, sp. zn. 3 Cmo 211/2017.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 3. 2017, sp. zn. 3 Cmo 127/2016.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 4. 2018, sp. zn. 3 Cmo 14/2018.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 4. 2020, sp. zn. 3 Cmo 12/2020.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 5. 2019, sp. zn. 3 Cmo 199/2018.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 8. 2020, sp. zn. 3 Cmo 112/2020.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2021, sp. zn. 3 Cmo 1/2021.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 2. 2014, sp. zn. 3 Cmo 467/2013.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, sp. zn. 3 Cmo 10/2017.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 6. 2017, sp. zn. 3 Cmo 94/2017.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 6. 2018, sp. zn. 3 Cmo 54/2018.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 7. 1997, sp. zn. 35/97.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 7. 2016, sp. zn. 5 Co 26/2016.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 9. 2020, sp. zn. 3 Cmo 154/2020.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 3. 7. 1996, sp. zn. 3 Cmo 818/95.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 11. 2006, sp. zn. 3 Cmo 361/2006.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 3 Cmo 168/2021.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 5 Co 43/2015.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 1. 2018, sp. zn. 3 Cmo 158/2017.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 10. 2008, sp. zn. 3 Cmo 224/2008.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. 3 Cmo 36/2020.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 5. 2021, sp. zn. 3 Cmo 115/2021.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. 3 Cmo 130/2021.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 4. 2021, sp. zn. 7 Cmo 89/2021.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 8. 1993, sp. zn. 3 Cmo 234/93.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 11. 2022, sp. zn. 1 Cmo 69/2022.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 6. 1995, sp. zn. 3 Cmo 1446/94.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 1. 2022, sp. zn. 1 Cmo 5/2022.

Předběžná opatření ve věcech průmyslových práv

Abstrakt

Tématem předkládané rigorózní práce jsou předběžná opatření ve věcech průmyslových práv. Předběžné opatření představuje procesní institut, který přispívá k efektivnímu vymáhání průmyslových práv. Rigorózní práce poskytuje ucelený přehled právní úpravy předběžných opatření, její hodnocení zejména s ohledem na její ústavní konformitu a vytyčení problémů v aplikační praxi, přičemž se zaměřuje na specifickou oblast průmyslového vlastnictví.

Práce je členěna do šesti systematicky řazených částí. První část přináší historický exkurz až do 18. století, ve kterém lze najít počátky dnešních předběžných opatření, který vede až po významné novely, které byly do současnosti provedeny, a je také zmíněna možná budoucnost občanského soudního řádu. Druhá část práce už se zabývá současnou právní úpravou předběžných opatření, kdy jsou zejména vymezeny pojem, podstata a účel předběžných opatření. Ve třetí části práce je představena právní úprava v oblasti vymáhání průmyslových práv, jsou definována jednotlivá průmyslová práva a také je vytyčen jejich vztah s nekalou soutěží, neboť v praxi není ničím výjimečným souběh právních úprav průmyslových práv a nekalé soutěže. Čtvrtá část práce se již zaměřuje na podmínky řízení o předběžném opatření a rozebírá předpoklady pro nařízení předběžného opatření. Pátá část práce se věnuje průběhu řízení o předběžném opatření ve věcech průmyslových práv, a to od způsobu rozhodnutí o předběžném opatření a jeho obsahu, přes opravné prostředky, které je možné proti takovému rozhodnutí podat, až po možný zánik či zrušení předběžného opatření. Šestá, a tedy poslední, část práce se zabývá náhradou škody či jiné újmy vzniklé v důsledku nařízeného předběžného opatření. Nejpodstatnější poznatky zejména o specifikách řízení o předběžném opatření ve věcech průmyslových práv jsou pak shrnuty v závěru rigorózní práce.

Klíčová slova: předběžné opatření, průmyslová práva, předběžné řízení

Interim measures in industrial rights matters

Abstract

The topic of this rigorous thesis is interim measures in industrial rights matters. Interim measures represents a procedural institution which contributes to the effective enforcement of industrial rights. The rigorous thesis provides a comprehensive overview of the legal regulation of interim measures, its assessment, in particular with regard to its constitutional conformity, and the identification of problems in application practice, focusing on the specific area of industrial property.

The thesis is divided into six systematically organized parts. The first part brings a historical excursion back to the 18th century, where the origins of today's interim measures can be found, leading up to the significant amendments that have been made up to the present day, and the possible future of the code of civil procedure is also mentioned. The second part of the thesis already deals with the current legal regulation of interim measures, where the concept, essence and purpose of interim measures are defined in particular. In the third part of the thesis, the legal regulation in the field of enforcement of industrial rights is presented, individual industrial rights are defined and their relationship with unfair competition is also outlined, because in practise it is not unusual for the legal regulations of industrial rights and unfair competition to coexist. The fourth part of the thesis focuses on the conditions of the interim measure procedure and discusses the prerequisites for the order of an interim measure. The fifth part of the thesis deals with the procedure for interim measures in industrial rights matters, from the way the interim measure is decided and its content, through the appeals that can be lodged against such a decision, to the possible termination or cancellation of the interim measure. The sixth and final part of the thesis deals with compensation for damages or other harm resulting from an interim measure. The most important findings, in particular on the specifics of interim measure proceedings in industrial rights cases, are then summarised in the conclusion of the rigorous thesis.

Keywords: interim measure, industrial rights, interim procedure